

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การสังเคราะห์งานวิจัยครั้งนี้เป็นการสังเคราะห์งานวิจัยที่ได้รับทุนอุดหนุนโครงการบริการวิชาการแก่สังคม ประเภทอิงรูปแบบการวิจัย ประจำปีงบประมาณ 2552 – 2557 จำนวน 51 เรื่อง ผลการวิจัยได้นำเสนอเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์งานวิจัยที่ได้รับทุนอุดหนุนโครงการบริการวิชาการแก่สังคม ประเภทอิงรูปแบบการวิจัย ประจำปีงบประมาณ 2552 – 2557

ตอนที่ 2 ผลการสังเคราะห์งานวิจัยที่ได้รับทุนอุดหนุนโครงการบริการวิชาการแก่สังคม ประเภทอิงรูปแบบการวิจัย ประจำปี 2552 – 2557

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์งานวิจัยที่ได้รับทุนอุดหนุนโครงการบริการวิชาการแก่สังคม ประเภทอิงรูปแบบการวิจัย ประจำปีงบประมาณ 2552 – 2557

การวิเคราะห์งานวิจัยที่ได้รับทุนอุดหนุนโครงการบริการวิชาการแก่สังคมประเภทอิงรูปแบบการวิจัย ประจำปี 2552 – 2557 เป็นการวิเคราะห์คุณลักษณะของงานวิจัย โดยแบ่งการนำเสนอออกเป็น 3 ประเด็น คือ 1) การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของงานวิจัย ประกอบด้วย ชื่อเรื่อง ชื่อผู้วิจัย เพศ ระดับการศึกษา ตำแหน่งทางวิชาการ สาขาวิชา/หน่วยงานหัวหน้าโครงการ งบประมาณโครงการวิจัย การดำเนินการวิจัยตามระยะเวลาที่กำหนด และประเด็นการวิจัย 2) การวิเคราะห์วิธีดำเนินการวิจัย หมายถึง ข้อมูลเกี่ยวกับขั้นตอนดำเนินการวิจัยได้รับการสนับสนุนทุนวิจัยจากงบประมาณแผ่นดิน โครงการบริการวิชาการแก่สังคม ประเภทอิงรูปแบบการวิจัย ประจำปีงบประมาณ 2552 – 2557 ประกอบด้วย ประเภทงานวิจัย กลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาวิจัย วิธีกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง เทคนิคการสุ่มตัวอย่าง พื้นที่ในการวิจัย จำนวนเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประเภทของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล และ 3) ผลที่ได้จากการวิจัย หมายถึง ผลสำเร็จที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย (outputs) ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น/คาดว่าจะเกิดขึ้น (Outcomes) ต่อพื้นที่/ชุมชน/กลุ่มตัวอย่างในการให้บริการวิชาการแก่สังคม และการนำผลจากการศึกษาวิจัยไปใช้ประโยชน์โดยการต่อยอดผลงานวิจัยสู่การบริการวิชาการแก่สังคม การบูรณาการกับการเรียนการสอน และการตีพิมพ์เผยแพร่ ดังนี้

1.1 ข้อมูลพื้นฐานของงานวิจัยที่ได้รับการสนับสนุนทุนวิจัยจากงบประมาณแผ่นดิน โครงการบริการวิชาการแก่สังคม ประเภทอิงรูปแบบการวิจัย ประจำปี 2552 – 2557 โดยมีรายละเอียดดังนี้

1.1.1 ข้อมูลทั่วไปของงานวิจัยที่ได้รับทุนอุดหนุนโครงการบริการวิชาการแก่สังคม ประเภท อิงรูปแบบการวิจัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ประจำปี 2552 – 2557 พบว่า

1) หัวหน้าโครงการวิจัยส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 78.43 และเป็นเพศชาย จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 21.57 จบการศึกษาระดับปริญญาเอก จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 92.16 รองลงมาเป็นระดับปริญญาโท จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 7.84 โดยตำแหน่งทางวิชาการ ส่วนใหญ่เป็นตำแหน่งรองศาสตราจารย์ จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 52.94 รองลงมาเป็นตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 23.53 และตำแหน่งศาสตราจารย์ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 11.76 สำหรับสาขาวิชา/หน่วยงานที่สังกัดของหัวหน้าโครงการวิจัยมากที่สุดคือ สาขาวิชาศึกษาศาสตร์มีจำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 56.86 รองลงมาสังกัดสาขาวิชาศิลปศาสตร์ และสำนักเทคโนโลยีการศึกษา มีจำนวนเท่ากันคือ 4 คน คิดเป็นร้อยละ 7.84 และสาขาวิชา/หน่วยงานที่ สังกัดของหัวหน้าโครงการวิจัยน้อยที่สุดคือสาขาวิชาวิทยาการจัดการ สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ สถาบันวิจัยและพัฒนา และสำนักการศึกษาต่อเนื่อง มีจำนวนเท่ากันคือ 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.96 รายละเอียดดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 ข้อมูลพื้นฐานงานวิจัยที่ได้รับทุนอุดหนุนโครงการบริการวิชาการแก่สังคม ประเภทอิง รูปแบบการวิจัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ประจำปี 2552 – 2557 (N = 51)

ข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ (หัวหน้าโครงการวิจัย)		
ชาย	11	21.57
หญิง	40	78.43
2. ระดับการศึกษา		
ปริญญาโท	4	7.84
ปริญญาเอก	47	92.16
3. ตำแหน่งทางวิชาการ		
อาจารย์	4	7.84
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	12	23.53
รองศาสตราจารย์	27	52.94
ศาสตราจารย์	6	11.76
อื่นๆ ได้แก่ นักวิจัย และนักวิชาการศึกษา	2	3.92
4. สาขาวิชา/หน่วยงานที่สังกัด		
สาขาวิชาศิลปศาสตร์	4	7.84
สาขาวิชาศึกษาศาสตร์	29	56.86

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
สาขาวิชาวิทยาการจัดการ	1	1.96
สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์	2	3.92
สาขาวิชามนุษยนิเวศศาสตร์	3	5.88
สาขาวิชาเกษตรศาสตร์และสหกรณ์	2	3.92
สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์	1	1.96
สำนักทะเบียนและวัดผล	3	5.88
สำนักเทคโนโลยีการศึกษา	4	7.84
สถาบันวิจัยและพัฒนา	1	1.96
สำนักการศึกษาต่อเนื่อง	1	1.96

2) งบประมาณโครงการวิจัยที่ได้รับทุนอุดหนุนโครงการบริการวิชาการแก่สังคม ประเภทอิงรูปแบบการวิจัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ประจำปี 2552 – 2557 พบว่าโครงการวิจัยที่ได้รับอนุมัติงบประมาณโครงการวิจัยมากที่สุด อยู่ระหว่าง 200,001 – 250,000 บาท จำนวน 19 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 37.26 รองลงมาได้รับงบประมาณโครงการวิจัย ระหว่าง 250,000 – 300,000 บาท จำนวน 16 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 31.37 และเป็นโครงการที่ได้รับอนุมัติงบประมาณน้อยที่สุด ระหว่าง 100,000–150,000 บาท จำนวน 6 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 11.76 รายละเอียดดังตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 งบประมาณโครงการวิจัยที่ได้รับทุนอุดหนุนโครงการบริการวิชาการแก่สังคม ประเภทอิงรูปแบบการวิจัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ประจำปี 2552 – 2557 (N = 51)

งบประมาณที่ได้รับอนุมัติทุน (บาท)	จำนวน	ร้อยละ
1. 100,000–150,000	6	11.76
2. 150,001–200,000	10	19.61
3. 200,001–250,000	19	37.26
4. 250,001–300,000	16	31.37
รวม	51	100.00

1.1.2 สถานภาพการวิจัยของงานวิจัยที่ได้รับทุนอุดหนุนโครงการบริการวิชาการแก่สังคม ประเภทอิงรูปแบบการวิจัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ประจำปี 2552 – 2557 พบว่า มีงานวิจัยทั้งสิ้นจำนวน 51 เรื่อง เมื่อจำแนกตามสถานภาพการดำเนินการวิจัย ในจำนวน 29 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 100 เป็นงานวิจัยที่ดำเนินการวิจัยแล้วเสร็จตามระยะเวลา โดยงานวิจัย (ร้อยละ 20.69) เป็นงานวิจัยที่ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยในปีงบประมาณ 2555 ในขณะที่งานวิจัยจำนวน 20 เรื่อง

คิดเป็นร้อยละ 100 เป็นงานวิจัยที่ดำเนินการวิจัยแล้วเสร็จภายในระยะเวลาการขยายระยะเวลา ครั้งที่ 1 โดยงานวิจัย (ร้อยละ 30.00) เป็นงานวิจัยที่ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยในปีงบประมาณ 2556 นอกจากนี้ มีงานวิจัยจำนวน 2 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 100 เป็นงานวิจัยที่ดำเนินการวิจัยแล้วเสร็จภายในระยะเวลาการขยายระยะเวลา ครั้งที่ 2 โดยงานวิจัย (ร้อยละ 50.00) เป็นงานวิจัยที่ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยในปีงบประมาณ 2552 และ 2553 อย่างละเท่ากัน รายละเอียดดังตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 สถานภาพการวิจัยของงานวิจัยที่ได้รับทุนอุดหนุนโครงการบริการวิชาการแก่สังคม ประเภทอิงรูปแบบการวิจัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ประจำปี 2552 – 2557 จำแนกตามปีที่ได้รับทุน (N = 51)

ปีที่ได้รับทุน	สถานภาพการวิจัย							
	เสร็จตามระยะเวลา		ขยายเวลาดำเนินการวิจัย				รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	ครั้งที่ 1		ครั้งที่ 2		จำนวน	ร้อยละ
			จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
2552	3	10.34	3	15.00	1	50.00	7	13.73
2553	5	17.24	1	5.00	1	50.00	7	13.73
2554	5	17.24	5	25.00	0	0.00	10	19.61
2555	6	20.69	2	10.00	0	0.00	8	15.69
2556	5	17.24	6	30.00	0	0.00	11	21.57
2557	5	17.24	3	15.00	0	0.00	8	15.69
รวม	29	100.00	20	100.00	2	100.00	51	100.00

1.1.3 ประเด็นวิจัยของงานวิจัยที่ได้รับทุนอุดหนุนโครงการบริการวิชาการแก่สังคม ประเภทอิงรูปแบบการวิจัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ประจำปี 2552 – 2557 พบว่า มีงานวิจัยทั้งสิ้นจำนวน 51 เรื่อง เมื่อจำแนกตามประเด็นวิจัยของงานวิจัยที่ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยโครงการบริการวิชาการแก่สังคม ในจำนวน 42 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 100 เป็นงานวิจัยที่มีประเด็นการศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาชุดฝึกอบรม โดยงานวิจัยส่วนใหญ่ (ร้อยละ 52.38) เป็นการพัฒนากับชุดฝึกอบรมที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาความรู้ ในขณะที่งานวิจัย จำนวน 9 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 100 เป็นงานวิจัยที่มีประเด็นการศึกษาอื่นๆ โดยงานวิจัย (ร้อยละ 22.23) เป็นงานวิจัยที่มีประเด็นที่ศึกษาอื่นๆ ที่มีเนื้อหาเป็นการประเมินโครงการ รายละเอียดดังตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 ประเด็นวิจัยของงานวิจัยที่ได้รับทุนอุดหนุนโครงการบริการวิชาการแก่สังคม ประเภท
 อิงรูปแบบการวิจัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ประจำปี 2552 – 2557 (N = 51)

ประเด็นที่ศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
1. ชุดฝึกอบรม	42	100.00
1.1 การจัดการเรียนการสอน	13	30.95
1.2 การพัฒนาความรู้	22	52.38
1.3 เทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา	4	9.52
1.4 การพัฒนาชุดการเรียน	1	2.38
1.5 ภูมิปัญญาท้องถิ่น	1	2.38
1.5 การบริหารองค์กร	1	2.38
2. อื่นๆ	9	100.00
2.1 การจัดการเรียนการสอน	1	11.11
2.2 การพัฒนาความรู้	1	11.11
2.3 การพัฒนาแหล่งเรียนรู้	1	11.11
2.4 การประเมิน	2	22.23
2.5 การวิเคราะห์เปรียบเทียบ	1	11.11
2.6 การวิจัยชุมชน	1	11.11
2.7 การบริหารองค์กร	1	11.11
2.8 ธรรมาภิบาล	1	11.11

1.2 วิธีดำเนินการวิจัยจากงานวิจัยที่ได้รับทุนอุดหนุนโครงการบริการวิชาการแก่สังคม
 ประเภทอิงรูปแบบการวิจัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ประจำปี 2552 – 2557 โดยแบ่งการ
 นำเสนอออกเป็นประเภทงานวิจัย กลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาวิจัย วิธีกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง
 เทคนิคการสุ่มตัวอย่าง พื้นที่ในการวิจัย จำนวนเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
 ประเภทของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์
 ข้อมูล มีรายละเอียดดังนี้

1.2.1 ประเภทงานวิจัยของงานวิจัยที่ได้รับทุนอุดหนุนโครงการบริการวิชาการแก่สังคม
 ประเภทอิงรูปแบบการวิจัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ประจำปี 2552 – 2557

1) ประเด็นการพัฒนาชุดฝึกอบรม มีจำนวนทั้งสิ้น 42 เรื่อง ในจำนวน 33 เรื่อง
 คิดเป็นร้อยละ 100 เป็นงานวิจัยเชิงปริมาณ โดยงานวิจัยส่วนใหญ่ (ร้อยละ 57.58) มีรูปแบบการ
 วิจัยเป็นการวิจัยและพัฒนา (R&D) ในขณะที่งานวิจัย จำนวน 5 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 100 เป็นการ
 วิจัยแบบผสมวิธี ซึ่งงานวิจัยทั้งหมด (ร้อยละ 100) มีรูปแบบการวิจัยเป็นการวิจัยและพัฒนา (R&D)

และไม่ระบุประเภทงานวิจัย จำนวน 4 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 100 โดยงานวิจัยทั้งหมด (ร้อยละ 100) มีรูปแบบการวิจัยเป็นการวิจัยและพัฒนา (R&D) รายละเอียดดังตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.5 รูปแบบการวิจัยในประเด็นการพัฒนาชุดฝึกอบรมของงานวิจัยที่ได้รับทุนอุดหนุนโครงการบริการวิชาการแก่สังคมประเภทอิงรูปแบบการวิจัย มหาวิทยาลัยสุโขทัย-นครราชสีมา ประจำปี 2552 – 2557 จำแนกตามประเภทงานวิจัย (N = 42)

รูปแบบการวิจัย	ประเภทงานวิจัย							
	เชิงปริมาณ		แบบผสมวิธี		ไม่ระบุ		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. เชิงสำรวจ	8	24.24	0	0.00	0	0.00	8	19.05
2. เชิงทดลอง	3	9.09	0	0.00	0	0.00	3	7.14
3. เชิงประเมิน	2	6.06	0	0.00	0	0.00	2	4.76
4. วิจัยและพัฒนา (R&D)	19	57.58	5	100.00	4	100.00	28	66.67
5. อื่น ๆ (ระบุ)	1	3.03	0	0.00	0	0.00	1	2.38
รวม	33	100.00	5	100.00	4	100.00	42	100.00

2) ประเด็นวิจัยอื่นๆ ได้แก่ การประเมินผลโครงการ การประเมินหลักสูตร การพัฒนาบทเรียนอิเล็กทรอนิกส์ การพัฒนาแหล่งเรียนรู้ การพัฒนาองค์ความรู้ การจัดการเรียนการสอน และการพัฒนาชุดการเรียน มีจำนวนทั้งสิ้น 9 เรื่อง ในจำนวน 4 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 100 เป็นงานวิจัยเชิงปริมาณ โดยงานวิจัย (ร้อยละ 50.00) มีรูปแบบการวิจัยเป็นการวิจัยเชิงสำรวจ ในขณะที่งานวิจัย จำนวน 2 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 100 เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ และไม่ระบุประเภทงานวิจัยมีจำนวนอย่างละเท่ากัน โดยงานวิจัยเชิงคุณภาพมีรูปแบบการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (PAR) และไม่ระบุรูปแบบการวิจัยมีจำนวนอย่างละเท่ากัน (ร้อยละ 50.00) และงานวิจัยที่ไม่ระบุประเภทงานวิจัย มีรูปแบบการวิจัยเป็นการเชิงประเมินและไม่ระบุรูปแบบการวิจัยมีจำนวนอย่างละเท่ากัน (ร้อยละ 50.00) รายละเอียดดังตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.6 รูปแบบการวิจัยในประเด็นวิจัยอื่นๆ ของงานวิจัยที่ได้รับทุนอุดหนุนโครงการบริการวิชาการแก่สังคม ประเภทอิงรูปแบบการวิจัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ประจำปี 2552 – 2557 จำแนกตามประเภทงานวิจัย (N = 9)

รูปแบบการวิจัย	ประเภทงานวิจัย							
	เชิงปริมาณ		เชิงคุณภาพ		ไม่ระบุ		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. เชิงสำรวจ	2	50.00	0	0.00	0	0.00	2	22.22
2. เชิงประเมิน	1	25.00	0	0.00	1	50.00	2	22.22
3. วิจัยและพัฒนา (R&D)	1	25.00	0	0.00	0	0.00	1	11.11
4. การวิจัยเชิงปฏิบัติการ แบบมีส่วนร่วม (PAR)	0	0.00	1	50.00	0	0.00	1	11.11
5. ไม่ระบุ	0	0.00	1	50.00	1	50.00	3	33.33
รวม	4	100.00	2	100.00	2	100.00	9	100.00

1.2.2 กลุ่มที่ใช้ในการวิจัยของงานวิจัยที่ได้รับทุนอุดหนุนโครงการบริการวิชาการแก่สังคม ประเภทอิงรูปแบบการวิจัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ประจำปี 2552 – 2557 เมื่อจำแนกตามประเด็นวิจัย พบว่า จากจำนวนงานวิจัยทั้งสิ้น 51 เรื่อง ในจำนวน 42 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 100 เป็นการพัฒนาชุดฝึกอบรม โดยงานวิจัยส่วนใหญ่ (ร้อยละ 92.68) ศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง ในขณะที่งานวิจัย 9 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 100 เป็นการวิจัยในประเด็นอื่นๆ ได้แก่ การประเมินผลโครงการ การประเมินหลักสูตร การพัฒนาบทเรียนอิเล็กทรอนิกส์ การพัฒนาแหล่งเรียนรู้ การพัฒนาองค์ความรู้ การจัดการเรียนการสอน และการพัฒนาชุดการเรียนรู้ ซึ่งส่วนใหญ่ (ร้อยละ 77.78) ศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง รายละเอียดดังตารางที่ 4.7

ตารางที่ 4.7 กลุ่มที่ใช้ในการวิจัยของงานวิจัยที่ได้รับทุนอุดหนุนโครงการบริการวิชาการแก่สังคม ประเภทอิงรูปแบบการวิจัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ประจำปี 2552 – 2557 จำแนกตามประเด็นวิจัย (N = 51)

กลุ่มที่ใช้ในการวิจัย	ประเด็นวิจัย					
	ชุดฝึกอบรม		อื่นๆ		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. กลุ่มตัวอย่าง	39	92.86	7	77.78	46	90.20
2. อื่นๆ	3	7.14	2	22.22	5	9.80
รวม	42	100.00	9	100.00	51	100.00

1.2.3 วิธีกำหนดขนาดตัวอย่างของงานวิจัยที่ได้รับทุนอุดหนุนโครงการบริการวิชาการแก่สังคม ประเภทิกรูปแบบการวิจัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ประจำปี 2552 – 2557

1) ประเด็นการพัฒนาชุดฝึกอบรม มีจำนวนทั้งสิ้น 42 เรื่อง ในจำนวน 39 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 100 เป็นการศึกษจากกลุ่มตัวอย่าง โดยงานวิจัย (ร้อยละ 43.54) ไม่ระบุเทคนิคการกำหนดขนาดตัวอย่าง ในขณะที่งานวิจัย จำนวน 3 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 100 เป็นการศึกษจากกลุ่มอื่นๆ คือ กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ซึ่งงานวิจัยทั้งหมด (ร้อยละ 100) ใช้เทคนิคการกำหนดขนาดตัวอย่าง โดยการใช้สูตรคำนวณ รายละเอียดดังตารางที่ 4.8

ตารางที่ 4.8 วิธีกำหนดขนาดตัวอย่างของประเด็นการพัฒนาชุดฝึกอบรม งานวิจัยที่ได้รับทุนอุดหนุนโครงการบริการวิชาการแก่สังคม ประเภทิกรูปแบบการวิจัย มหาวิทยาลัยสุโขทัย-ธรรมาธิราช ประจำปี 2552 – 2557 (N = 42)

การกำหนดขนาดตัวอย่าง	ประเด็นการพัฒนาชุดฝึกอบรม					
	กลุ่มตัวอย่าง		อื่นๆ		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. การกำหนดเกณฑ์	3	5.13	0	0.00	2	4.76
2. การใช้ตารางสำเร็จรูปของยามาเน่	3	7.69	0	0.00	3	7.14
3. การใช้ตารางสำเร็จรูปของเครจซี่และมอร์แกน	3	7.69	0	0.00	3	7.14
4. การใช้สูตรคำนวณ	13	33.34	3	100.00	16	38.10
5. อื่นๆ (กรอบใบสมัคร/สอบถามความต้องการเข้าร่วมฝึกอบรม และกำหนดเกณฑ์การคัดเลือก)	1	2.56	0	0.00	1	2.38
6. ไม่ระบุ	17	43.59	0	0.00	17	40.48
รวม	39	100.00	3	100.00	42	100.00

2) ประเด็นวิจัยอื่นๆ มีจำนวนทั้งสิ้น 9 เรื่อง ในจำนวน 7 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 100 เป็นการศึกษจากกลุ่มตัวอย่าง โดยงานวิจัย (ร้อยละ 42.86) ใช้เทคนิคการกำหนดขนาดตัวอย่าง โดยการใช้สูตรคำนวณ และไม่ระบุเทคนิคการกำหนดขนาดตัวอย่างอย่างละเท่ากัน ในขณะที่งานวิจัย จำนวน 2 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 100 เป็นการศึกษาจากกลุ่มอื่นๆ ได้แก่ กลุ่มผู้ให้ข้อมูล โดยงานวิจัย (ร้อยละ 50.00) ใช้เทคนิคการกำหนดขนาดตัวอย่างโดยการใช้สูตรคำนวณ และไม่ระบุเทคนิคการกำหนดขนาดตัวอย่างอย่างละเท่ากัน รายละเอียดดังตารางที่ 4.9

ตารางที่ 4.9 วิธีกำหนดขนาดตัวอย่างของประเด็นวิจัยอื่นๆ งานวิจัยที่ได้รับทุนอุดหนุนโครงการบริการวิชาการแก่สังคม ประเภทอิงรูปแบบการวิจัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ประจำปี 2552 – 2557 (N = 42)

การกำหนดขนาดตัวอย่าง	ประเด็นวิจัยอื่นๆ					
	กลุ่มตัวอย่าง		อื่นๆ		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. การกำหนดเกณฑ์	1	14.29	0	0.00	1	11.11
2. การใช้ตารางสำเร็จรูปของยามาเน่	0	0.00	0	0.00	0	0.00
3. การใช้ตารางสำเร็จรูปของเครจซี่และมอร์แกน	0	0.00	0	0.00	0	0.00
4. การใช้สูตรคำนวณ	3	42.86	1	50.00	4	44.44
5. ไม่ระบุ	3	42.86	1	50.00	4	44.44
รวม	7	100.00	2	100.00	9	100.00

1.2.4 เทคนิคการสุ่มตัวอย่างของโครงการวิจัยที่ได้รับทุนอุดหนุนโครงการบริการวิชาการแก่สังคม ประเภทอิงรูปแบบการวิจัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ประจำปี 2552 – 2557

1) ประเด็นการพัฒนาชุดฝึกอบบรม มีจำนวนทั้งสิ้น 46 เรื่อง เมื่อจำแนกตามกลุ่มที่ใช้ในการวิจัย พบว่า ในจำนวน 39 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 100 เป็นการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง โดยงานวิจัย (ร้อยละ 30.77) เลือกตัวอย่างแบบเจาะจง ในขณะที่งานวิจัยจำนวน 7 เรื่อง เป็นการศึกษาจากกลุ่มอื่นๆ คือ กลุ่มผู้ให้ข้อมูล โดยงานวิจัย (ร้อยละ 42.86) ใช้เทคนิคการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย รายละเอียดดังตารางที่ 4.10

ตารางที่ 4.10 เทคนิคการสุ่มตัวอย่างของประเด็นการพัฒนาชุดฝึกอบรม งานวิจัยที่ได้รับทุนอุดหนุนโครงการบริการวิชาการแก่สังคม ประเภทอิงรูปแบบการวิจัย มหาวิทยาลัยสุโขทัย-ธรรมมาธิราช ประจำปี 2552 –2557 จำแนกตามกลุ่มที่ใช้ในการวิจัย (N = 46)

การสุ่มตัวอย่าง	ประเด็นการพัฒนาชุดฝึกอบรม				รวม	
	กลุ่มตัวอย่าง		อื่นๆ (กลุ่มผู้ให้ข้อมูล)			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. สุ่มอย่างง่าย	3	7.69	3	42.86	6	13.04
2. สุ่มแบบแบ่งกลุ่ม	11	28.21	1	14.29	12	26.09
3. สุ่มแบบหลายขั้นตอน	1	2.56	0	0.00	1	2.17
4. สุ่มแบบเจาะจง	12	30.77	2	28.57	14	30.43
5. อาสาสมัคร สัมครใจ	1	2.56	0	0.00	1	2.17
6. อื่น ๆ	11	28.21	1	14.29	12	26.09
รวม	39	100.00	7	100.00	46	100.00

2) ประเด็นวิจัยอื่นๆ มีจำนวนทั้งสิ้น 3 เรื่อง เมื่อจำแนกตามกลุ่มที่ใช้ในการวิจัย พบว่า ในจำนวน 7 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 100 เป็นการศึกษากลุ่มตัวอย่าง โดยงานวิจัย (ร้อยละ 42.86) ใช้เทคนิคการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย ในขณะที่งานวิจัยจำนวน 2 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 100 เป็นการศึกษากลุ่มอื่นๆ คือ กลุ่มผู้ให้ข้อมูล โดยงานวิจัย (ร้อยละ 50.00) ใช้เทคนิคการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งกลุ่ม และเทคนิคการสุ่มแบบสโนล์บอลอย่างละเท่ากัน รายละเอียดดังตารางที่ 4.11

ตารางที่ 4.11 เทคนิคการสุ่มตัวอย่างของประเด็นวิจัยอื่นๆ งานวิจัยที่ได้รับทุนอุดหนุนโครงการบริการวิชาการแก่สังคม ประเภทอิงรูปแบบการวิจัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ประจำปี 2552 –2557 จำแนกตามกลุ่มที่ใช้ในการวิจัย (N = 9)

การสุ่มตัวอย่าง	ประเด็นวิจัยอื่นๆ				รวม	
	กลุ่มตัวอย่าง		อื่นๆ (กลุ่มผู้ให้ข้อมูล)			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. สุ่มอย่างง่าย	3	42.86	0	0.00	3	33.33
2. สุ่มแบบแบ่งกลุ่ม	1	14.29	1	50.00	2	22.22
3. สุ่มแบบเจาะจง	2	28.57	0	0.00	2	22.22
4. ไม่ระบุ	1	14.29	1	50.00	2	22.22
รวม	7	100.00	2	100.00	9	100.00

1.2.5 กลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาวิจัยของงานวิจัยที่ได้รับทุนอุดหนุนโครงการบริการวิชาการแก่สังคม ประเภทอิงรูปแบบการวิจัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ประจำปี 2552 – 2557 เมื่อจำแนกตามประเด็นวิจัย พบว่า ในจำนวน 42 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 100 เป็นการศึกษาในประเด็นการพัฒนาชุดฝึกอบรบ โดยกลุ่มผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ (ร้อยละ 90.48) เป็นบุคลากรทางการศึกษา และผู้เกี่ยวข้อง เช่น ผู้บริหารสถานศึกษา ครู นักเรียน และผู้ปกครอง ในขณะที่งานวิจัยจำนวน 9 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 100 เป็นการศึกษาในประเด็นวิจัยอื่นๆ โดยกลุ่มผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ (ร้อยละ 22.22) เป็นบุคลากรทางการศึกษา และผู้เกี่ยวข้อง เช่น ผู้บริหารสถานศึกษา ครู นักเรียน และผู้ปกครอง และผู้ใช้บริการเว็บไซต์อย่างละเท่ากัน รายละเอียดดังตารางที่ 4.12

ตารางที่ 4.12 กลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาวิจัยของงานวิจัยที่ได้รับทุนอุดหนุนโครงการบริการวิชาการแก่สังคม ประเภทอิงรูปแบบการวิจัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ประจำปี 2552 – 2557 จำแนกตามประเด็นวิจัย (N = 51)

กลุ่มผู้ให้ข้อมูล	ประเด็นการวิจัย					
	ชุดฝึกอบรบ		อื่นๆ		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. บุคลากรทางการศึกษา และผู้เกี่ยวข้อง	38	90.48	2	22.22	40	78.43
2. พนักงานที่ปฏิบัติงาน หน่วยงานในกระทรวง	2	4.76	1	11.11	3	5.88
3. ผู้ใช้บริการเว็บไซต์	0	0.00	2	22.22	2	3.92
4. บรรณารักษ์	1	2.38	0	0.00	1	1.96
5. ผู้สูงอายุ ผู้ดูแลผู้สูงอายุ	1	2.38	0	0.00	1	1.96
6. แรงงานที่ทำงาน	0	0.00	1	11.11	1	1.96
7. ชุมชนที่อยู่ในเขตเมือง	0	0.00	1	11.11	1	1.96
8. ผู้ที่มีประสบการณ์ในด้านชีวิตส่วนตัวและ ชีวิตการทำงานด้านการป่าไม้ร่วมกับนายตรี กกกล้าแหง	0	0.00	1	11.11	1	1.96
9. เกษตรกร	0	0.00	1	11.11	1	1.96
รวม	42	100.00	9	100.00	51	100.00

1.2.6 พื้นที่ในการวิจัยของโครงการวิจัยที่ได้รับทุนอุดหนุนโครงการบริการวิชาการแก่สังคม ประเภทอิงรูปแบบการวิจัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ประจำปี 2552 – 2557 เมื่อจำแนกตามประเด็นวิจัย พบว่า ในจำนวน 42 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 100 เป็นการศึกษาในประเด็นการพัฒนาชุดฝึกอบรบ โดยพื้นที่ในการวิจัยส่วนใหญ่ (ร้อยละ 69.05) เป็นพื้นที่กรุงเทพและปริมณฑล ในขณะที่ในจำนวน 9 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ เป็นการศึกษาประเด็นอื่นๆ โดยพื้นที่ในการวิจัยส่วนใหญ่

(ร้อยละ 55.56) เป็นพื้นที่อื่นๆ ได้แก่ พื้นที่ทั่วประเทศ และไม่จำกัดพื้นที่ รายละเอียดดังตารางที่ 4.13 ทั้งนี้ เมื่อจัดทำเป็นแผนภาพของกลุ่มที่ให้บริการจะพบว่า ทั้งประเด็นวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาชุดฝึกอบรม และประเด็นวิจัยอื่นๆ จะพบว่าพื้นที่ในการวิจัยส่วนใหญ่เป็นพื้นที่กรุงเทพฯและปริมณฑล ดังภาพที่ 4.1

ตารางที่ 4.13 พื้นที่ในการวิจัยของโครงการวิจัยที่ได้รับทุนอุดหนุนโครงการบริการวิชาการแก่สังคม ประเภทอิงรูปแบบการวิจัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ประจำปี 2552 - 2557 จำแนกตามประเด็นวิจัย (N = 51)

พื้นที่ที่ใช้ในการวิจัย	ประเด็นการวิจัย					
	ชุดฝึกอบรม		อื่นๆ		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. กรุงเทพฯและปริมณฑล	29	69.05	3	33.33	32	62.75
2. นนทบุรี ปทุมธานี สระบุรี	1	2.38	0	0.00	1	1.96
3. นครปฐม	1	2.38	0	0.00	1	1.96
4. นครราชสีมา	0	0.00	1	11.11	1	1.96
5. แพร่	1	2.38	0	0.00	1	1.96
6. น่าน	1	2.38	0	0.00	1	1.96
7. ลำปาง	1	2.38	0	0.00	1	1.96
8. สงขลา	1	2.38	0	0.00	1	1.96
9. นครศรีธรรมราช	1	2.38	0	0.00	1	1.96
10. อื่น ๆ (ผู้สนใจทั่วไป ไม่จำกัดพื้นที่)	6	14.29	5	55.56	11	21.57
รวม	42	100.00	9	100.00	51	100.00

ภาพที่ 4.1 พื้นที่ในการวิจัยของโครงการวิจัย โครงการบริการวิชาการแก่สังคม ประเภทอิงรูปแบบการวิจัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ประจำปี 2552 – 2557

1.2.7 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยของโครงการวิจัยที่ได้รับทุนอุดหนุนโครงการบริการวิชาการแก่สังคม ประเภทอิงรูปแบบการวิจัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ประจำปี 2552 – 2557 เมื่อจำแนกตามจำนวนเครื่องมือ และประเด็นวิจัย พบว่า

1) งานวิจัยที่ใช้เครื่องมือ 1 ชนิด มีจำนวน 2 เรื่อง โดยเป็นประเด็นวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาชุดฝึกอบรม และการวิจัยประเด็นอื่นๆ อย่างละ 1 เรื่อง เท่ากัน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยของการพัฒนาชุดฝึกอบรม (ร้อยละ 100) เป็นแบบสอบถาม ในขณะที่เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประเด็นอื่นๆ (ร้อยละ 100) เป็นแบบสัมภาษณ์

2) งานวิจัยที่ใช้เครื่องมือ 2 ชนิด มีจำนวน 16 เรื่อง เป็นประเด็นวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาชุดฝึกอบรม จำนวน 14 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 100 โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยส่วนใหญ่ (ร้อยละ 57.14) เป็นแบบทดสอบ แบบสอบถาม ในขณะที่การวิจัยประเด็นอื่นๆ มีจำนวน 2 เรื่อง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยส่วนใหญ่ (ร้อยละ 50.00) เป็นแบบสอบถาม แบบสนทนากลุ่ม และแบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ อย่างละเท่ากัน

3) งานวิจัยที่ใช้เครื่องมือ 3 ชนิด มีจำนวน 16 เรื่อง เป็นประเด็นวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาชุดฝึกอบรมมีจำนวน 14 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 100 โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยส่วนใหญ่ (ร้อยละ 60.00) เป็นแบบทดสอบ แบบสอบถาม แบบประเมิน ชุดฝึกอบรมฯ ในขณะที่การวิจัยประเด็นอื่นๆ มีจำนวน 2 เรื่อง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยส่วนใหญ่ (ร้อยละ 50.00) เป็นแบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ สัมมนาผู้ทรงฯ และแบบสัมภาษณ์ แบบประเมิน ใบสมัคร อย่างละเท่ากัน

4) งานวิจัยที่ใช้เครื่องมือ 4 ชนิด มีจำนวน 17 เรื่อง เป็นประเด็นวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาชุดฝึกอบรมมีจำนวน 15 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 100 โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยส่วนใหญ่ (ร้อยละ 57.14) เป็นแบบทดสอบ แบบสอบถาม แบบประเมิน ชุดฝึกอบรมฯ ในขณะที่การวิจัยประเด็นอื่นๆ มีจำนวน 2 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 100 โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย (ร้อยละ 50.00) เป็นแบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ แบบประเมิน CD บทเรียน LOM และแบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ แบบสนทนากลุ่ม แบบบันทึก อย่างละเท่ากัน รายละเอียดดังตารางที่ 4.14

ตารางที่ 4.14 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยของโครงการวิจัยที่ได้รับทุนอุดหนุนโครงการบริการวิชาการ การแก้สังคม ประเภทอิงรูปแบบการวิจัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ประจำปี 2552 – 2557 จำแนกตามจำนวนเครื่องมือ และประเด็นวิจัย (N = 51)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	ประเด็นการวิจัย					
	ชุดฝึกอบรม		อื่นๆ		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. จำนวน 1 ชนิด						
1.1 แบบสอบถาม	1	100.00	0	0.00	1	50.00
1.2 แบบสัมภาษณ์	0	0.00	1	100.00	1	50.00
รวม	1	100.00	1	100.00	2	100.00
2. จำนวน 2 ชนิด						
2.1 แบบทดสอบ แบบสอบถาม	8	57.14	0	0.00	8	50.00
2.2 แบบสอบถาม ชุดฝึกอบรมทางไกล	1	7.14	0	0.00	1	6.25
2.3 แบบสอบถาม แบบประเมิน	2	14.29	0	0.00	2	12.50
2.4 แบบสอบถาม แบบสนทนากลุ่ม	0	0.00	1	50.00	1	6.25
2.5 แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์	3	21.43	1	50.00	4	25.00
รวม	14	100.00	2	100.00	16	100.00
3. จำนวน 3 ชนิด						
3.1 แบบทดสอบ แบบประเมิน ชุดฝึกอบรมฯ	1	7.14	0	0.00	1	6.25
3.2 แบบทดสอบ แบบสนทนากลุ่ม ชุดฝึกอบรมฯ	1	7.14	0	0.00	1	6.25
3.3 แบบทดสอบ แบบสอบถาม ชุดฝึกอบรมฯ	8	57.14	0	0.00	8	50.00
3.4 แบบทดสอบ แบบสอบถาม แบบประเมิน	1	7.14	0	0.00	1	6.25
3.5 แบบทดสอบ แบบสอบถาม แบบสนทนากลุ่ม	1	7.14	0	0.00	1	6.25
3.6 แบบสอบถาม แบบประเมิน ชุดฝึกอบรมฯ	2	14.29	0	0.00	2	12.50
3.7 แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ สัมมนานักผู้ทรงฯ	0	0.00	1	50.00	1	6.25
3.8 แบบสัมภาษณ์ แบบประเมิน ใบสมัคร	0	0.00	1	50.00	1	6.25
รวม	14	100.00	2	100.00	16	100.00
4. จำนวน 4 ชนิด						
4.1 แบบทดสอบ แบบสอบถาม แบบประเมิน ชุดฝึกอบรมฯ	9	60.00	0	0.00	9	52.94
4.2 แบบทดสอบ แบบสอบถาม แบบสนทนากลุ่ม ชุดฝึกอบรมฯ	1	6.67	0	0.00	1	5.88
4.3 แบบทดสอบ แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ แบบประเมิน	2	13.33	0	0.00	2	11.76
4.5 แบบทดสอบ แบบสัมภาษณ์ แบบประเมิน ชุดฝึกอบรมฯ	1	6.67	0	0.00	1	5.88
4.6 แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ แบบประเมิน ชุดฝึกอบรมฯ	2	13.33	0	0.00	2	11.76
4.4 แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ แบบประเมิน CD บทเรียน LOM	0	0.00	1	50.00	1	5.88
4.7 แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ แบบสนทนากลุ่ม แบบบันทึก	0	0.00	1	50.00	1	5.88
รวม	15	100.00	2	100.00	17	100.00

1.2.8 ประเภทของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยของโครงการวิจัยที่ได้รับทุนอุดหนุนโครงการบริการวิชาการแก้สังคม ประเภทอิงรูปแบบการวิจัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ประจำปี 2552 – 2557 พบว่า

1) แบบทดสอบ มีจำนวน 32 เรื่อง ในจำนวน 32 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 100 เป็นประเด็นวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาชุดฝึกอบรม โดยเครื่องมือที่เป็นแบบทดสอบส่วนใหญ่ (ร้อยละ 93.75) เป็นแบบทดสอบประเภทเลือกตอบ

2) แบบสอบถาม มีจำนวน 44 เรื่อง ในจำนวน 39 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 100 เป็นประเด็นวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาชุดฝึกอบรม โดยเครื่องมือที่เป็นแบบสอบถาม (ร้อยละ 48.72) เป็นแบบสอบถามประเภทแบบประมาณค่า ในขณะที่งานวิจัย จำนวน 5 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 100 เป็นงานวิจัยที่ศึกษาในประเด็นอื่นๆ ซึ่งเครื่องมือที่เป็นแบบสอบถามส่วนใหญ่ (ร้อยละ 80.00) เป็นแบบสอบถามประเภทอื่นๆ ได้แก่ การใช้แบบสอบถามมากกว่า 1 ประเภท คือใช้ทั้งประเภทตรวจสอบรายการ และแบบประมาณค่า ร่วมกัน

3) แบบสัมภาษณ์ มีจำนวน 14 เรื่อง ในจำนวน 6 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 100 เป็นประเด็นวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาชุดฝึกอบรม โดยเครื่องมือที่เป็นแบบสัมภาษณ์ทั้งหมด (ร้อยละ 100) เป็นแบบสัมภาษณ์ประเภทแบบมีโครงสร้าง ในขณะที่งานวิจัย จำนวน 8 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 100 เป็นงานวิจัยที่ศึกษาในประเด็นอื่นๆ โดยเครื่องมือที่เป็นแบบสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 75.00) เป็นแบบสัมภาษณ์ประเภทแบบมีโครงสร้าง

4) แบบสนทนากลุ่ม มีจำนวน 5 เรื่อง ในจำนวน 3 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 100 เป็นประเด็นวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาชุดฝึกอบรม โดยเครื่องมือที่เป็นแบบสนทนากลุ่มทั้งหมด (ร้อยละ 100) เป็นแบบสนทนากลุ่มประเภทแบบมีโครงสร้าง ในขณะที่งานวิจัย จำนวน 2 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 100 เป็นงานวิจัยที่ศึกษาในประเด็นอื่นๆ โดยเครื่องมือที่เป็นแบบสนทนากลุ่มทั้งหมด (ร้อยละ 75.00) เป็นแบบสนทนากลุ่มประเภทแบบมีโครงสร้าง

5) แบบประเมิน มีจำนวน 22 เรื่อง ในจำนวน 20 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 100 เป็นประเด็นวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาชุดฝึกอบรม โดยเครื่องมือที่เป็นแบบประเมินส่วนใหญ่ (ร้อยละ 75.00) เป็นแบบประเมินประเภทแบบประมาณค่า ในขณะที่งานวิจัย จำนวน 2 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 100 เป็นงานวิจัยที่ศึกษาในประเด็นอื่นๆ โดยเครื่องมือที่เป็นแบบประเมินทั้งหมด (ร้อยละ 100) เป็นแบบประเมินอื่นๆ ได้แก่ ใช้แบบประเมินมากกว่า 1 ประเภท คือ ทั้งประเภทแบบปรนัย แบบประมาณค่าแบบเลือกตอบ แบบประเมินโครงการภาคปฏิบัติ และแบบรายงาน ร่วมกัน

6) แบบบันทึก/ศึกษาเอกสาร มีจำนวน 2 เรื่อง ในจำนวน 1 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 100 เป็นการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาชุดฝึกอบรม โดยเครื่องมือที่เป็นแบบบันทึก/ศึกษาเอกสารทั้งหมด (ร้อยละ 100) เป็นแบบบันทึก/ศึกษาเอกสารประเภทแบบประมาณค่า ในขณะที่งานวิจัย จำนวน 1 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 100 เป็นงานวิจัยที่ศึกษาในประเด็นอื่นๆ โดยเครื่องมือที่เป็นแบบบันทึก/ศึกษาเอกสารทั้งหมด (ร้อยละ 100) เป็นแบบบันทึก/ศึกษาเอกสารประเภทแบบมีโครงสร้าง รายละเอียดดังตารางที่ 4.15

ตารางที่ 4.15 ประเภทเครื่องมือวิจัยของโครงการวิจัยที่ได้รับทุนอุดหนุนโครงการบริการวิชาการ
แก่สังคม ประเภทอิงรูปแบบการวิจัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ประจำปี
2552 – 2557 จำแนกตามประเด็นวิจัย (N = 51)

ประเภทของเครื่องมือ	ประเด็นการวิจัย					
	ชุดฝึกอบรม		อื่นๆ		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. แบบทดสอบ						
1.1 เลือกดตอบ	30	90.91	0	0.00	30	90.91
1.2 อัตนัย	1	3.03	0	0.00	1	3.03
1.3 อื่น ๆ (ไม่ระบุ)	2	6.06	0	0.00	2	6.06
รวม	33	100.00	0	0.00	33	100.00
2. แบบสอบถาม						
2.1 ตรวจสอบรายการ	1	2.56	1	20.00	2	4.55
2.2 แบบประมาณค่า	19	48.72	0	0.00	19	43.18
2.3 ปลายเปิด	3	7.69	0	0.00	3	6.82
2.4 อื่น ๆ (มีมากกว่า 1 ประเภท)	16	41.03	4	80.00	20	45.45
รวม	39	100.00	5	100.00	44	100.00
3. แบบสัมภาษณ์						
3.1 แบบมีโครงสร้าง	6	100.00	6	75.00	12	85.71
3.2 ไม่ระบุ	0	0.00	2	25.00	2	14.29
รวม	6	100.00	8	100.00	14	100.00
4. แบบสนทนากลุ่ม						
4.1 แบบมีโครงสร้าง	3	100.00	2	100.00	5	100.00
รวม	3	100.00	2	100.00	5	100.00
5. แบบประเมิน						
5.1 แบบตรวจสอบรายการ	1	5.00	0	0.00	1	4.55
5.2 แบบประมาณค่า	15	75.00	0	0.00	15	68.18
5.3 อื่น ๆ (แบบปรนัย แบบประมาณค่า แบบเลือกตอบ แบบประเมินโครงการภาคปฏิบัติ และแบบรายงาน)	4	20.00	2	100.00	6	27.27
รวม	20	100.00	2	100.00	22	100.00
6. แบบบันทึก/ศึกษาเอกสาร						
6.1 แบบมีโครงสร้าง	0	0.00	1	100.00	1	50.00
6.2 แบบประมาณค่า	1	100.00	0	0.00	1	50.00
รวม	1	100.00	1	100.00	2	100.00

1.2.9 การหาคุณภาพเครื่องมือวิจัยของโครงการวิจัยที่ได้รับทุนอุดหนุนโครงการบริการ
วิชาการแก่สังคม ประเภทอิงรูปแบบการวิจัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ประจำปี 2552 – 2557
โดยแบ่งการนำเสนอตามประเภทของเครื่องมือ ดังนี้

1) การหาคุณภาพเครื่องมือของแบบทดสอบ ในประเด็นวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาชุดฝึกอบรม พบว่า แบบทดสอบจำนวน 35 แบบ คิดเป็นร้อยละ 100 เป็นแบบทดสอบประเภทเลือกตอบ โดยการหาคุณภาพเครื่องมือส่วนใหญ่ (ร้อยละ 48.57) เป็นการหาค่าความตรง ในขณะที่แบบทดสอบจำนวน 2 แบบ คิดเป็นร้อยละ 100 เป็นแบบทดสอบประเภทอัตนัย โดยการหาคุณภาพเครื่องมือส่วนใหญ่ (ร้อยละ 50.00) เป็นการหาค่าความตรง และความเที่ยงอย่างละเท่ากัน รายละเอียดดังตารางที่ 4.16

ตารางที่ 4.16 การหาคุณภาพเครื่องมือวิจัยของแบบทดสอบ โครงการวิจัยที่ได้รับทุนอุดหนุนโครงการบริการวิชาการแก่สังคม ประเภทอิงรูปแบบการวิจัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ประจำปี 2552 – 2557 (N = 35)

การหาคุณภาพเครื่องมือ (แบบทดสอบ)	ชุดฝึกอบรม					
	เลือกตอบ		อัตนัย		อื่น ๆ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ความตรง	17	48.57	1	50.00	7	46.67
2. ความเที่ยง	10	28.57	1	50.00	4	26.67
3. ความยากง่าย	4	11.43	0	0.00	2	13.33
4. อำนาจจำแนก	4	11.43	0	0.00	2	13.33
รวม	35	100.00	2	100.00	15	100.00

2) การหาคุณภาพเครื่องมือของแบบสอบถาม ในประเด็นวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาชุดฝึกอบรม พบว่า แบบสอบถามจำนวน 2 แบบ คิดเป็นร้อยละ 100 เป็นแบบสอบถามประเภทตรวจสอบรายการ โดยการหาคุณภาพเครื่องมือส่วนใหญ่ (ร้อยละ 50.00) เป็นการหาค่าความตรง และการหาค่าความเที่ยงอย่างละเท่ากัน ในขณะที่แบบสอบถามจำนวน 12 แบบ คิดเป็นร้อยละ 100 เป็นแบบสอบถามประเภทประมาณค่า การหาคุณภาพเครื่องมือส่วนใหญ่ (ร้อยละ 58.33) เป็นการหาค่าความตรง และแบบสอบถามจำนวน 23 แบบ คิดเป็นร้อยละ 100 เป็นแบบสอบถามประเภทอื่นๆ ได้แก่ การใช้แบบสอบถามมากกว่า 1 ประเภท คือทั้งประเภทตรวจสอบรายการ และแบบประมาณค่า โดยการหาคุณภาพเครื่องมือส่วนใหญ่ (ร้อยละ 65.22) เป็นการหาค่าความตรง สำหรับในประเด็นวิจัยอื่นๆ พบว่า ในแบบสอบถามจำนวน 6 แบบ คิดเป็นร้อยละ 100 เป็นแบบสอบถามประเภทอื่นๆ ได้แก่ การใช้แบบสอบถามมากกว่า 1 ประเภท คือทั้งประเภทตรวจสอบรายการ แบบประมาณค่า และไม่ระบุประเภทของแบบสอบถาม ซึ่งการหาคุณภาพเครื่องมือส่วนใหญ่ (ร้อยละ 66.67) เป็นการหาค่าความตรง รายละเอียดดังตารางที่ 4.17

ตารางที่ 4.17 การหาคุณภาพเครื่องมือวิจัยของแบบสอบถาม โครงการวิจัยที่ได้รับทุนอุดหนุนโครงการบริการวิชาการแก่สังคม ประเภทอิงรูปแบบการวิจัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ประจำปี 2552 – 2557 จำแนกตามประเด็นวิจัย (N = 2)

การหาคุณภาพเครื่องมือ (แบบสอบถาม)	ชุดฝึกอบรม						อื่น ๆ	
	ตรวจสอบรายการ		ประมาณค่า		อื่น ๆ		อื่น ๆ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ความตรง	1	50.00	7	58.33	15	65.22	4	66.67
2. ความเที่ยง	1	50.00	5	41.67	8	34.78	2	33.33
รวม	2	100.00	12	100.00	23	100.00	6	100.00

3) การหาคุณภาพเครื่องมือของแบบสัมภาษณ์ ในประเด็นวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาชุดฝึกอบรม พบว่า แบบสัมภาษณ์จำนวน 5 แบบ คิดเป็นร้อยละ 100 เป็นแบบสัมภาษณ์ประเภทแบบมีโครงสร้าง ซึ่งการหาคุณภาพเครื่องมือส่วนใหญ่ (ร้อยละ 60.00) เป็นการหาค่าความตรง สำหรับในประเด็นวิจัยอื่นๆ พบว่า ในจำนวน 4 แบบ คิดเป็นร้อยละ 100 เป็นแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง ซึ่งการหาคุณภาพเครื่องมือส่วนใหญ่ (ร้อยละ 50.00) เป็นการหาค่าความตรง และหาค่าความเที่ยงอย่างละเท่ากัน รายละเอียดดังตารางที่ 4.18

ตารางที่ 4.18 การหาคุณภาพเครื่องมือวิจัยของแบบสัมภาษณ์ โครงการวิจัยที่ได้รับทุนอุดหนุนโครงการบริการวิชาการแก่สังคม ประเภทอิงรูปแบบการวิจัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ประจำปี 2552 – 2557 จำแนกตามประเด็นวิจัย (N = 5)

การหาคุณภาพเครื่องมือ (แบบสัมภาษณ์)	ชุดฝึกอบรม		อื่น ๆ	
	แบบมีโครงสร้าง		แบบมีโครงสร้าง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ความตรง	3	60.00	2	50.00
2. ความเที่ยง	2	40.00	2	50.00
รวม	5	100.00	4	100.00

4) การหาคุณภาพเครื่องมือของแบบสนทนากลุ่ม ในประเด็นวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาชุดฝึกอบรม พบว่า แบบสนทนากลุ่ม จำนวน 2 แบบ คิดเป็นร้อยละ 100 เป็นแบบสนทนากลุ่มแบบมีโครงสร้าง ซึ่งการหาคุณภาพเครื่องมือทั้งหมด (ร้อยละ 100) เป็นการหาค่าความตรง สำหรับในประเด็นวิจัยอื่นๆ พบว่า ในจำนวน 3 แบบ คิดเป็นร้อยละ 100 เป็นแบบสนทนากลุ่มประเภทแบบมีโครงสร้าง ซึ่งการหาคุณภาพเครื่องมือส่วนใหญ่ (ร้อยละ 66.67) เป็นการหาค่าความตรง รายละเอียดดังตารางที่ 4.19

ตารางที่ 4.19 การหาคุณภาพเครื่องมือวิจัยของแบบสนทนากลุ่ม โครงการวิจัยที่ได้รับทุนอุดหนุนโครงการบริการวิชาการแก่สังคม ประเภทอิงรูปแบบการวิจัย มหาวิทยาลัยสุโขทัย-นครราชสีมา ประจำปี 2552 – 2557 จำแนกตามประเด็นวิจัย (N = 2)

การหาคุณภาพเครื่องมือ (แบบสนทนากลุ่ม)	ชุดฝึกอบรม		อื่น ๆ	
	แบบมีโครงสร้าง		แบบมีโครงสร้าง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ความตรง	2	100.00	2	66.67
2. ความเที่ยง	0	0.00	1	33.33
รวม	2	100.00	3	100.00

5) การหาคุณภาพเครื่องมือของแบบประเมิน ในประเด็นวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาชุดฝึกอบรม พบว่า แบบประเมินจำนวน 1 แบบ คิดเป็นร้อยละ 100 เป็นแบบประเมินประเภทตรวจสอบรายการ ซึ่งการหาคุณภาพเครื่องมือทั้งหมด (ร้อยละ 100) เป็นการหาค่าความตรง ในขณะที่แบบประเมินจำนวน 23 แบบ คิดเป็นร้อยละ 100 เป็นแบบประเมินแบบประมาณค่า โดยการหาคุณภาพเครื่องมือ (ร้อยละ 47.83) เป็นการหาค่าความตรง และแบบประเมินจำนวน 7 คิดเป็นร้อยละ 100 เป็นแบบประเมินประเภทอื่นๆ ได้แก่ การใช้แบบสอบถามมากกว่า 1 ประเภท คือ ทั้งประเภทตรวจสอบรายการ แบบประมาณค่า โดยการหาคุณภาพเครื่องมือส่วนใหญ่ (ร้อยละ 42.86) เป็นการหาค่าความตรง สำหรับในประเด็นวิจัยอื่นๆ พบว่า ในจำนวน 1 แบบ คิดเป็นร้อยละ 100 เป็นแบบประเมินประเภทอื่นๆ คือ ไม่ระบุประเภทของแบบสอบถาม ซึ่งการหาคุณภาพเครื่องมือทั้งหมด (ร้อยละ 100) เป็นการหาค่าความตรง รายละเอียดดังตารางที่ 4.20

ตารางที่ 4.20 การหาคุณภาพเครื่องมือวิจัยของแบบประเมิน โครงการวิจัยที่ได้รับทุนอุดหนุนโครงการบริการวิชาการแก่สังคม ประเภทอิงรูปแบบการวิจัย มหาวิทยาลัยสุโขทัย-นครราชสีมา ประจำปี 2552 – 2557 จำแนกตามประเด็นวิจัย (N = 23)

การหาคุณภาพเครื่องมือ (แบบประเมิน)	ชุดฝึกอบรม						อื่น ๆ	
	ตรวจสอบรายการ		ประมาณค่า		อื่น ๆ		อื่น ๆ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ความตรง	1	100.00	11	47.83	3	42.86	1	100.00
2. ความเที่ยง	0	0.00	7	30.43	2	28.57	0	0.00
3. ความยากง่าย	0	0.00	3	13.04	1	14.29	0	0.00
4. อำนาจจำแนก	0	0.00	2	8.70	1	14.29	0	0.00
รวม	1	100.00	23	100.00	7	100.00	1	100.00

6) การหาคุณภาพเครื่องมือของแบบบันทึกรายการ/ศึกษาเอกสาร ในประเด็นวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาชุดฝึกอบรม พบว่า แบบบันทึกรายการ/ศึกษาเอกสารในจำนวน 1 แบบ

คิดเป็นร้อยละ 100 เป็นแบบบันทึกการประเภทแบบประมาณค่า โดยการหาคุณภาพเครื่องมือทั้งหมด (ร้อยละ 100) เป็นการหาค่าความตรง สำหรับในประเด็นวิจัยอื่นๆ พบว่า ในจำนวน 1 แบบคิดเป็นร้อยละ 100 เป็นแบบบันทึกการประเภทแบบประมาณค่า ซึ่งการหาคุณภาพเครื่องมือทั้งหมด (ร้อยละ 100) เป็นการหาค่าความตรง รายละเอียดดังตารางที่ 4.21

ตารางที่ 4.21 การหาคุณภาพเครื่องมือวิจัยของแบบบันทึกการ/ศึกษาเอกสาร โครงการวิจัยทุนอุดหนุนโครงการบริการวิชาการแก่สังคม ประเภทอิงรูปแบบการวิจัย มหาวิทยาลัยมหาวิทาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ประจำปี 2552 – 2557 (N = 1)

การหาคุณภาพเครื่องมือ (แบบบันทึกการ/ ศึกษาเอกสาร)	ชุดฝึกอบรม		อื่น ๆ	
	แบบประมาณค่า		แบบมีโครงสร้าง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ความตรง	1	100.00	1	100.00
รวม	1	100.00	1	100.00

1.2.10 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลของโครงการวิจัยที่ได้รับทุนอุดหนุนโครงการบริการวิชาการแก่สังคม ประเภทอิงรูปแบบการวิจัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ประจำปี 2552 – 2557 เมื่อจำแนกตามประเด็นวิจัยพบว่า ในประเด็นวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาชุดฝึกอบรมจำนวน 42 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 100 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล (ร้อยละ 45.24) ใช้สถิติพรรณนาในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในขณะที่ประเด็นวิจัยอื่นๆ จำนวน 9 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 100 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล (ร้อยละ 44.44) ใช้สถิติพรรณนาในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ร่วมกับการวิเคราะห์เนื้อหา รายละเอียดดังตารางที่ 4.22

ตารางที่ 4.22 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลของโครงการวิจัยที่ได้รับทุนอุดหนุนโครงการบริการวิชาการแก่สังคม ประเภทอิงรูปแบบการวิจัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ประจำปี 2552 – 2557 จำแนกตามประเด็นวิจัย (N = 51)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	ชุดฝึกอบรม		อื่นๆ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. สถิติพรรณนา	19	45.24	2	22.22
2. สถิติพรรณนา และหาประสิทธิภาพชุดฝึกอบรม (E_1/E_2)	9	21.43	0	0.00
3. สถิติพรรณนา สถิติอนุมาน (t -test) และหาประสิทธิภาพชุดฝึกอบรม (E_1/E_2)	5	11.90	0	0.00
4. สถิติพรรณนา และวิเคราะห์เนื้อหา	4	9.52	4	44.44

ตารางที่ 4.22 (ต่อ)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	ชุดฝึกอบรบ		อื่นๆ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
5. สถิติพรรณนา และสถิติอนุมาน (t-test)	1	2.38	0	0.00
6. สถิติพรรณนา การวิเคราะห์องค์ประกอบ และหาประสิทธิภาพชุดฝึกอบรบ (E_1/E_2)	1	2.38	0	0.00
7. สถิติพรรณนา วิเคราะห์เนื้อหา และหาประสิทธิภาพชุดฝึกอบรบ (E_1/E_2)	1	2.38	0	0.00
8. สถิติพรรณนา สถิติอนุมาน (t-test) วิเคราะห์เนื้อหา และหาประสิทธิภาพชุดฝึกอบรบ (E_1/E_2)	1	2.38	0	0.00
9. สถิติพรรณนา และหาค่าขนาดอิทธิพล (Effect size)	1	2.38	0	0.00
10. วิเคราะห์เนื้อหา	0	0.00	1	11.11
11. สถิติพรรณนา สถิติอนุมาน (t-test, Regression) และวิเคราะห์เนื้อหา	0	0.00	1	11.11
12. สถิติพรรณนา และการจัดหมวดหมู่ข้อมูลคุณภาพ	0	0.00	1	11.11
รวม	42	100.00	9	100.00

1.3 การวิเคราะห์ผลที่ได้จากการวิจัย โดยแบ่งการนำเสนอออกเป็น ผลสำเร็จที่คาดว่าจะได้รับ และการนำผลจากการศึกษาวิจัยไปใช้ประโยชน์ โดยมีรายละเอียดดังนี้

1.3.1 ผลสำเร็จที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย (outputs) ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น/คาดว่าจะเกิดขึ้น (Outcomes) ต่อพื้นที่/ชุมชน/กลุ่มตัวอย่างในการให้บริการวิชาการแก่สังคม โดยในประเด็นวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาชุดฝึกอบรบ มีจำนวนทั้งสิ้น 42 เรื่อง พบว่า เป็นการศึกษาต่อกับกลุ่มบุคลากรทางการศึกษา และผู้ที่เกี่ยวข้อง จำนวน 39 เรื่อง และการศึกษากับกลุ่มอื่นๆ ได้แก่ กลุ่มเกษตรกร ผู้สูงอายุและผู้ดูแลผู้สูงอายุ และพนักงานที่ปฏิบัติงาน จำนวน 3 เรื่อง ผลการวิจัยของทั้ง 2 กลุ่ม ร้อยละ 100 ตอบตามวัตถุประสงค์การวิจัย สำหรับผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น/คาดว่าจะเกิดขึ้น โดยงานวิจัยที่ศึกษากับกลุ่มครู นักเรียน บุคลากรทางการศึกษา ผู้บริหาร และผู้ปกครอง ส่วนใหญ่ร้อยละ 51.28 ผลลัพธ์ที่ได้เป็นชุดฝึกอบรบ/ชุดฝึกอบรบทางไกล ในขณะที่งานวิจัยที่ศึกษากับกลุ่มอื่นๆ ได้แก่ กลุ่มเกษตรกร ผู้สูงอายุและผู้ดูแลผู้สูงอายุ และพนักงานที่ปฏิบัติงาน ร้อยละ 100 ผลลัพธ์ที่ได้เป็นชุดฝึกอบรบ/ชุดฝึกอบรบทางไกล สำหรับในประเด็นวิจัยอื่นๆ ได้แก่ การประเมินผลโครงการ การประเมินหลักสูตร การพัฒนาบทเรียนอิเล็กทรอนิกส์ การพัฒนาแหล่งเรียนรู้ การพัฒนาองค์ความรู้ การจัดการเรียนการสอน และการพัฒนาชุดการเรียนรู้ มีจำนวนทั้งสิ้น 9 เรื่อง พบว่า เป็นการศึกษาต่อกับกลุ่มบุคลากรทางการศึกษา และผู้ที่เกี่ยวข้อง จำนวน 1 เรื่อง และการศึกษากับกลุ่มอื่นๆ ได้แก่ หน่วยงานในกระทรวง แรงงานที่

ทำงาน ผู้ใช้บริการเว็บไซต์ ชุมชนที่อยู่ในเขตเมือง บรรณารักษ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (โครงการบริการวิชาการแก่สังคม) จำนวน 8 เรื่อง โดยผลการวิจัยร้อยละ 100 ตอบตามวัตถุประสงค์การวิจัย ซึ่งผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น/คาดว่าจะเกิดขึ้นเป็นงานวิจัยที่ศึกษากับกลุ่มอื่นๆ โดยร้อยละ 33.33 ผลลัพธ์ที่ได้เป็นเว็บไซต์ฯ Pocketbook และรูปแบบแหล่งเรียนรู้ รายละเอียดดังตารางที่ 4.23

ตารางที่ 4.23 ผลสำเร็จที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น/คาดว่าจะเกิดขึ้น ต่อพื้นที่/กลุ่มตัวอย่างในการให้บริการวิชาการแก่สังคมของโครงการวิจัยที่ได้รับทุนอุดหนุนโครงการบริการวิชาการแก่สังคม ประเภทอิงรูปแบบการวิจัย มหาวิทยาลัยสุโขทัย-ธรรมมาธิราช ประจำปี 2552 – 2557 (N = 51)

ผลสำเร็จ/ผลลัพธ์	บุคลากร			
	ทางการศึกษา		อื่น ๆ	
	และผู้ที่เกี่ยวข้อง			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ประเด็นวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาชุดฝึกอบรม/ชุดฝึกอบรมทางไกล				
1. ผลสำเร็จที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย	39	100.00	3	100.00
1.1 ผลการวิจัยตอบตามวัตถุประสงค์การวิจัย	39	100.00	3	100.00
2. ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น/คาดว่าจะเกิดขึ้นต่อพื้นที่/ชุมชน/กลุ่มตัวอย่าง	39	100.00	3	100.00
2.1 ชุดฝึกอบรม/ชุดฝึกอบรมทางไกล	20	51.28	3	100.00
2.2 ชุดฝึกอบรม/ชุดฝึกอบรมทางไกล และสื่อ CD	14	35.90	0	0.00
2.3 ชุดฝึกอบรมออนไลน์ การอบรมผ่านเว็บไซต์และสื่อ CD	4	10.26	0	0.00
2.4 บทเรียนอิเล็กทรอนิกส์	1	2.56	0	0.00
ประเด็นวิจัยอื่น ๆ				
1. ผลสำเร็จที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย	1	100.00	8	100.00
1.1 ผลการวิจัยตอบตามวัตถุประสงค์การวิจัย	1	100.00	8	100.00
2. ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น/คาดว่าจะเกิดขึ้นต่อพื้นที่/ชุมชน/กลุ่มตัวอย่าง	0	0.00	3	100.00
2.1 เว็บไซต์ฯ	0	0.00	1	33.33
2.2 Pocketbook	0	0.00	1	33.33
2.3 รูปแบบแหล่งเรียนรู้	0	0.00	1	33.33

1.3.2 การนำผลจากการศึกษาวิจัยไปใช้ประโยชน์ของโครงการวิจัยที่ได้รับทุนอุดหนุนโครงการบริการวิชาการแก่สังคม ประเภทอิงรูปแบบการวิจัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ประจำปี 2552 – 2557 โดยนำเสนอตามการนำไปใช้ประโยชน์ใน 3 ส่วน คือ การต่อยอดผลงานวิจัยสู่การบริการวิชาการแก่สังคม การบูรณาการกับการเรียนการสอน และการตีพิมพ์เผยแพร่ ดังนี้

1) การต่อ ยอดผลงานวิจัยสู่การบริการวิชาการแก่สังคม พบว่า ประเด็นวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาชุดฝึกอบรม ในจำนวน 15 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 100 การต่อ ยอดผลการวิจัยสู่การบริการวิชาการแก่สังคมส่วนใหญ่ (ร้อยละ 66.67) เป็นการนำข้อค้นพบจากการวิจัยไปสู่การให้บริการวิชาการแก่สังคม ในขณะที่ประเด็นวิจัยอื่นๆ ในจำนวน 2 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 100 การต่อ ยอดผลการวิจัยสู่การบริการวิชาการแก่สังคมทั้งหมด (ร้อยละ 100) เป็นการนำข้อค้นพบจากการวิจัยไปสู่การให้บริการวิชาการแก่สังคม

2) การบูรณาการกับการเรียนการสอน พบว่า ประเด็นวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาชุดฝึกอบรม ในจำนวน 42 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 100 การต่อ ยอดผลการวิจัยสู่การบริการวิชาการแก่สังคมทั้งหมด (ร้อยละ 100) เป็นการบูรณาการกับการเรียนการสอน ในขณะที่ประเด็นวิจัยอื่นๆ ในจำนวน 9 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 100 การต่อ ยอดผลการวิจัยสู่การบริการวิชาการแก่สังคมทั้งหมด (ร้อยละ 100) เป็นการบูรณาการกับการเรียนการสอน

3) การตีพิมพ์เผยแพร่ พบว่า ประเด็นวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาชุดฝึกอบรม ในจำนวน 19 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 100 การต่อ ยอดผลการวิจัยสู่การบริการวิชาการแก่สังคม (ร้อยละ 26.32) ตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารศึกษาศาสตร์ มสธ. ในขณะที่ประเด็นวิจัยอื่นๆ ในจำนวน 2 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 100 การต่อ ยอดผลการวิจัยสู่การบริการวิชาการแก่สังคม (ร้อยละ 50.00) เป็นตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารการจัดการสมัยใหม่ และวารสารมหาวิทยาลัยศิลปากร อย่างละเท่ากัน รายละเอียดดังตารางที่ 4.24

ตารางที่ 4.24 การนำผลจากการศึกษาวิจัยไปใช้ประโยชน์ของโครงการวิจัยที่ได้รับทุนอุดหนุนโครงการบริการวิชาการแก่สังคม ประเภทอิงรูปแบบการวิจัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ประจำปี 2552 – 2557 จำแนกตามประเด็นวิจัย (N = 51)

การนำผลจากการศึกษาวิจัยไปใช้ประโยชน์	ชุดฝึกอบรม		อื่นๆ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. การต่อ ยอดผลงานวิจัยสู่การบริการวิชาการแก่สังคม				
1.1 บนเว็บไซต์	1	6.67	0	0.00
1.2 การนำข้อค้นพบจากการวิจัยไปสู่การให้บริการวิชาการแก่สังคม	10	66.67	2	100.00
1.3 เผยแพร่ความรู้จากงานวิจัยในรายการคุยกับนักวิจัย	2	13.33	0	0.00
1.4 นำเสนอผลงานวิจัยในงาน Research Expo 2016	1	6.67	0	0.00
รวม	15	100.00	2	100.00
2. การบูรณาการกับการเรียนการสอน				
2.1 การบูรณาการกับการเรียนการสอน	42	100.00	9	100.00
รวม	42	100.00	9	100.00

ตารางที่ 4.24 (ต่อ)

การนำผลจากการศึกษาริวิจัยไปใช้ประโยชน์	ชุดฝึกอบรม		อื่นๆ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
3. การตีพิมพ์เผยแพร่				
3.1 วารสารศึกษาศาสตร์ มสธ.	5	26.32	0	0.00
3.2 วารสารสุโขทัยธรรมมาธิราช	2	10.53	0	0.00
3.3 วารสารวิชาการ VERIDIAN E-JOURNAL	2	10.53	0	0.00
3.4 วารสาร E-JODIL	2	10.53	0	0.00
3.5 โครงการส่งเสริมการแต่งตำรา มสธ.	1	5.26	0	0.00
3.6 วารสารพัฒนาการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยรังสิต	1	5.26	0	0.00
3.7 วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์	1	5.26	0	0.00
3.9 วารสารวิชาการ Veridian E-Journal ม.ศิลปากร	1	5.26	0	0.00
3.10 วารสาร E-Journal, Silpakom University	1	5.26	0	0.00
3.11 วารสาร KKU International Journal of Humanities and Social	1	5.26	0	0.00
3.12 เอกสารเผยแพร่ มหกรรมงานวิจัยแห่งชาติ 2559 (Thailand Research Expo 2016)	1	5.26	0	0.00
3.13 วารสารการจัดการสมัยใหม่	0	0.00	1	50.00
3.14 วารสารมหาวิทยาลัยศิลปากร	0	0.00	1	50.00
รวม	19	100.00	2	100.00

ตอนที่ 2 ผลการสังเคราะห์งานวิจัยที่ได้รับทุนอุดหนุนโครงการบริการวิชาการแก่สังคม ประเภทอิงรูปแบบการวิจัย ประจำปีงบประมาณ 2552 – 2557

การสังเคราะห์งานวิจัยที่ได้รับทุนอุดหนุนโครงการบริการวิชาการแก่สังคม ประเภทอิงรูปแบบการวิจัย ประจำปี 2552 – 2557 โดยนำเสนอผลการสังเคราะห์ตามลักษณะการให้บริการวิชาการ วิธีการวิจัย และผลการวิจัย ที่ครอบคลุมลักษณะการให้บริการวิชาการแก่สังคมใน 6 กลุ่ม คือ 1) กลุ่ม ICT พัฒนาการศึกษากาทางไกล พัฒนาสังคมและชุมชน 2) กลุ่มการศึกษา 3) กลุ่มเศรษฐกิจ 4) กลุ่มสุขภาพ 5) กลุ่มการเกษตร และ 6) กลุ่มศิลปวัฒนธรรม คุณธรรม จริยธรรม โดยนำเสนอตามประเด็นวิจัยของงานวิจัยที่ได้รับทุนอุดหนุนโครงการบริการวิชาการแก่สังคม ประกอบด้วย ประเด็นการศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาชุดฝึกอบรม และประเด็นที่ศึกษาอื่นๆ ได้แก่ การประเมินผลโครงการ การประเมิน

หลักสูตร การพัฒนาบทเรียนอิเล็กทรอนิกส์ การพัฒนาแหล่งเรียนรู้ การพัฒนาองค์ความรู้ การจัดการเรียนการสอน และการพัฒนาชุดการเรียนรู้ สรุปผลได้ดังนี้

2.1 ประเด็นการศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาชุดฝึกอบรม พบว่า งานวิจัยที่ได้รับทุนอุดหนุนโครงการบริการวิชาการแก่สังคมประเภทอิงรูปแบบการวิจัย ประจำปี 2552 – 2557 ที่ครอบคลุมประเด็นการวิจัยตามลักษณะการให้บริการวิชาการแก่สังคม มี 5 กลุ่ม คือ 1) กลุ่ม ICT พัฒนาการศึกษาทางไกล พัฒนาสังคมและชุมชน 2) กลุ่มการศึกษา 3) กลุ่มเศรษฐกิจ สังคม การเมือง 4) กลุ่มสุขภาพ และ 5) กลุ่มศิลปวัฒนธรรม คุณธรรม จริยธรรม ดังนี้

2.1.1 กลุ่ม ICT พัฒนาการศึกษาทางไกล พัฒนาสังคมและชุมชน ซึ่งเป็นงานวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาชุดฝึกอบรมออนไลน์ การพัฒนาชุดการเรียนรู้ทางอิเล็กทรอนิกส์ การพัฒนาบทเรียนอิเล็กทรอนิกส์ มีจำนวนทั้งสิ้น 7 เรื่อง ประกอบด้วย

1) กลุ่ม ICT พัฒนาการศึกษาทางไกล พัฒนาสังคมและชุมชน จากการฝึกอบรมแบบออนไลน์ มีจำนวน 5 เรื่อง คือ การพัฒนาชุดฝึกอบรมออนไลน์การเขียนบทความทางวิชาการภาษาอังกฤษ (อลิสสา วานิชดี, 2553) การพัฒนาชุดฝึกอบรมแบบ e-Training เรื่องการให้บริการในศูนย์บริการรถยนต์ (วรวัช เลิศธนาผล และคณะ, 2554) การพัฒนาชุดฝึกอบรมทางไกลโดยใช้เว็บแคสต์แบบปฏิสัมพันธ์ เรื่อง โภชนาการบูรณาการในโรงเรียนประถมศึกษา (วดีนา จันทร์ศิริ และคณะ, 2554) การพัฒนาชุดฝึกอบรมออนไลน์เพื่อการผลิตหนังสืออิเล็กทรอนิกส์สำหรับครูเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 3 (เขมณัฏฐ์ มิ่งศิริธรรม และคณะ, 2555) และการพัฒนาชุดฝึกอบรมผ่านเว็บ เรื่อง การวิจัยทางการบริหารการศึกษา สำหรับผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในเขตกรุงเทพและปริมณฑล (กุลชลี จงเจริญ และคณะ, 2557) โดยงานวิจัยส่วนใหญ่กำหนดวัตถุประสงค์การวิจัยไว้ใกล้เคียงกัน คือ 1) ศึกษาความต้องการชุดฝึกอบรม 2) พัฒนาชุดฝึกอบรม และ 3) การทดลองใช้ การประเมินผลสัมฤทธิ์และความพึงพอใจต่อชุดฝึกอบรม มีเพียงงานวิจัยของ อลิสสา วานิชดี (2553) ที่กำหนดวัตถุประสงค์การวิจัย 2 ข้อ คือ 1) เพื่อพัฒนาชุดฝึกอบรมออนไลน์การเขียนบทความภาษาอังกฤษให้มีคุณภาพตามเกณฑ์ และ 2) ประเมินผลสัมฤทธิ์และความพึงพอใจจากการใช้ชุดฝึกอบรมออนไลน์บทความทางวิชาการภาษาอังกฤษและชุดฝึกอบรมออนไลน์

วิธีการวิจัย พบว่า งานวิจัยทั้ง 3 เรื่องมีขั้นตอนการดำเนินงานใกล้เคียงกัน คือ (1) การศึกษาความต้องการชุดฝึกอบรม โดยการสำรวจความต้องการฝึกอบรม และเนื้อหาของชุดฝึกอบรม (2) การพัฒนาชุดฝึกอบรม โดยนำความต้องการด้านเนื้อหาามาวิเคราะห์ กำหนดกรอบเนื้อหา พัฒนาชุดฝึกอบรม พิจารณาคุณภาพชุดฝึกอบรม และทดลองใช้ และ (3) ประเมินชุดฝึกอบรม โดยประเมินผลสัมฤทธิ์การฝึกอบรมและความพึงพอใจต่อชุดฝึกอบรม ในขั้นตอนการตรวจสอบคุณภาพชุดฝึกอบรม โครงการวิจัยส่วนใหญ่จะพิจารณาคุณภาพโดยผู้ทรงคุณวุฒิ มีเพียงงานวิจัยของ วรวัช เลิศธนาผล และคณะ (2554) ที่หาประสิทธิภาพชุดฝึกอบรมด้วยการหาค่า E_1/E_2 นอกจากนี้มีงานวิจัย 2 เรื่อง ที่มีวิธีการศึกษาแตกต่างออกไป คือ งานวิจัยของ อลิสสา วานิชดี

(2553) ที่ไม่พบขั้นตอนการศึกษาความต้องการชุดฝึกอบบรมทางไกลและกำหนดวิธีการวิจัยเพียง 2 ขั้นตอน คือ (1) การพัฒนาชุดฝึกอบบรม และ (2) ประเมินผลสัมฤทธิ์และความพึงพอใจจากการใช้ชุดฝึกอบบรม โดยการพัฒนาคู่มือฝึกอบบรมจากการศึกษารูปแบบเอกสารบทความ คัดเลือกตัวอย่างพิจารณาขอบข่ายเนื้อหาที่ครอบคลุม สร้างบทเรียนสำเร็จรูป ทดลองใช้ และประเมินความเหมาะสมของเนื้อหา และระบบ และเสนอผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาก่อนการทดลองใช้จริง นอกจากนี้งานวิจัยของวศินา จันท์ศิริ และคณะ (2554) ได้ระบุ (1) พัฒนาคู่มือฝึกอบบรม และ (2) ทดลองใช้ และประเมินผลความพึงพอใจ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยการพัฒนาคู่มือฝึกอบบรม เป็นการพัฒนาลือบนเว็บไซต์ของมหาวิทยาลัย และประเมินคุณภาพสื่อการสอนทางไกลด้วยการเสนอผู้เชี่ยวชาญพิจารณา สำหรับกลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย ส่วนใหญ่เป็นการศึกษาจากบุคลากรทางการศึกษา ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ครู นักเรียน นักศึกษา และบุคลากรในสถานศึกษา มีเพียงงานวิจัยของ วรวัช เลิศธนาผล และคณะ (2554) ที่กลุ่มผู้ให้ข้อมูลในการวิจัยเป็นพนักงานศูนย์บริการรถยนต์

ผลการวิจัย พบว่า งานวิจัยส่วนใหญ่ตอบตามวัตถุประสงค์การวิจัย โดยในขั้นตอน (1) การศึกษาความต้องการเกี่ยวกับชุดฝึกอบบรม ส่วนใหญ่มีความต้องการฝึกอบบรมด้วยระบบออนไลน์ และระบุเนื้อหาที่ต้องการฝึกอบบรม เทคนิคและวิธีการฝึกอบบรม และสื่อประกอบการฝึกอบบรม (2) การพัฒนาคู่มือฝึกอบบรมออนไลน์ และประเมินคุณภาพชุดฝึกอบบรม สำหรับงานวิจัยที่ประเมินชุดฝึกอบบรมด้วยผู้เชี่ยวชาญ พบว่า มีคุณภาพอยู่ในระดับมาก และงานวิจัยของ วรวัช เลิศธนาผล และคณะ (2554) ที่ประเมินชุดฝึกอบบรมจากการหาประสิทธิภาพชุดฝึกอบบรม ด้วย E_1/E_2 พบว่า ชุดฝึกอบบรมมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด และ 3) การทดลองใช้ การประเมินผลสัมฤทธิ์และความพึงพอใจต่อชุดฝึกอบบรม พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการฝึกอบบรมสูงกว่าก่อนการฝึกอบบรม และมีความพึงพอใจต่อชุดฝึกอบบรมออนไลน์อยู่ในระดับมาก นอกจากนี้ งานวิจัยของ อลิษา วานิชดี (2554) พบว่า (1) ชุดฝึกอบบรมออนไลน์การเขียนบทความภาษาอังกฤษมีคุณภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด โดยการพัฒนาคู่มือฝึกอบบรมออนไลน์ยึดแนวทางของการสอนกระบวนการเขียนและการให้ผลย้อนกลับ ด้วยการพิจารณาสภาพการเขียนบทคัดย่อและบทความวิชาการเป็นภาษาอังกฤษ ณ เวลาที่ทำการวิจัย กำหนดเนื้อหา โครงสร้าง ประเด็นทางภาษา รูปแบบการนำเสนอ และการออกแบบกิจกรรมการฝึกอบบรมออนไลน์ และ (2) ชุดฝึกอบบรมออนไลน์มีประสิทธิภาพตามวัตถุประสงค์ สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการเขียนบทความทางวิชาการภาษาอังกฤษได้ โดยผู้เข้ารับการอบรมมีคะแนนหลังฝึกอบบรมสูงกว่าก่อนการอบรม และมีความพึงพอใจชุดฝึกอบบรมภาพรวมในระดับมากที่สุด มีเพียงงานวิจัยของ วศินา จันท์ศิริ และคณะ (2554) ที่ขาดการนำเสนอผลการสำรวจความต้องการชุดฝึกอบบรมทางไกล โดยผลการวิจัยนำเสนอเฉพาะผลการประเมินคุณภาพสื่อการสอนทางไกลที่อยู่ในระดับดี การประเมินผลความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับดีถึงดีมาก การประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มตัวอย่างหลังการใช้ชุดฝึกอบบรมทางไกลมีพัฒนาการดีกว่าก่อนเรียน และคาดว่าจะนำ

ความรู้ที่ได้จากการใช้ชุดฝึกอบรมทางไกลไปใช้ในการเรียนการสอน โดยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้ใช้ชุดฝึกอบรมทางไกลก่อนและหลังการฝึกอบรมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2) กลุ่ม ICT พัฒนาการศึกษากทางไกล พัฒนาสังคมและชุมชน จากการพัฒนาชุดการเรียนทางอิเล็กทรอนิกส์ และการพัฒนาบทเรียนอิเล็กทรอนิกส์ จำนวน 2 เรื่อง คือ การพัฒนาชุดการเรียนทางอิเล็กทรอนิกส์เรื่อง การอนุรักษ์ป่าไม้สำหรับนักเรียนระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตภาคใต้ของประเทศไทย ของ ศันสนีย์ สังสรรค์อนันต์ (2557) และการพัฒนาบทเรียนอิเล็กทรอนิกส์เรื่องการออกแบบสื่อการศึกษาสร้างสรรค์สำหรับครูระดับประถมศึกษา ของ เขมณัญญ์ มิ่งศิริธรรม (2557) โดยงานวิจัยทั้ง 2 เรื่อง กำหนดวัตถุประสงค์การวิจัยไว้ใกล้เคียงกัน คือ (1) ศึกษาความต้องการชุดการเรียน บทเรียนอิเล็กทรอนิกส์ (2) พัฒนาชุดการเรียน บทเรียนอิเล็กทรอนิกส์ และ (3) ทดลองใช้ โดยประเมินผลความพึงพอใจและผลสัมฤทธิ์/ความก้าวหน้าทางการเรียนของผู้ใช้ชุดฝึกอบรม/ชุดการเรียน

วิธีการวิจัย พบว่า งานวิจัยทั้ง 2 เรื่องมีขั้นตอนการดำเนินงานใกล้เคียงกัน คือ (1) การศึกษาความต้องการชุดการเรียน และบทเรียน โดยงานวิจัยของ ศันสนีย์ สังสรรค์อนันต์ (2557) สํารวจความต้องการชุดการเรียน และเนื้อหาของชุดการเรียนด้วยแบบสอบถาม ในส่วนงานวิจัยของ เขมณัญญ์ มิ่งศิริธรรม (2557) ทดสอบความรู้ด้านการออกแบบสื่อการศึกษา การใช้สื่อประกอบการสอน ความรู้ด้านการออกแบบสื่อการศึกษา ความรู้ด้านการออกแบบสื่อการศึกษา และสอบถามความต้องการพัฒนาการออกแบบสื่อการศึกษา และการออกแบบบทเรียนอิเล็กทรอนิกส์ด้านเนื้อหา สีสันตัวอักษร ภาพประกอบ เสียง และระบบนำทาง (2) การพัฒนาบทเรียนอิเล็กทรอนิกส์โดยนำความต้องการด้านเนื้อหาวิเคราะห์ กำหนดกรอบเนื้อหา พัฒนาบทเรียนอิเล็กทรอนิกส์ พิจารณาคุณภาพชุดฝึกอบรม โดยหาประสิทธิภาพชุดฝึกอบรมด้วยการหาค่า E_1/E_2 และ (3) ทดลองใช้ ประเมินผลความพึงพอใจและผลสัมฤทธิ์/ความก้าวหน้าทางการเรียนของผู้ใช้ชุดฝึกอบรม/ชุดการเรียน

ผลการวิจัยของงานวิจัยทั้ง 2 เรื่องตอบตามวัตถุประสงค์การวิจัย โดยในขั้นตอน (1) การศึกษาความต้องการชุดการเรียน บทเรียนอิเล็กทรอนิกส์ ส่วนใหญ่มีความต้องการชุดการเรียน บทเรียนอิเล็กทรอนิกส์ โดยระบุเนื้อหา เทคนิค รูปแบบ และวิธีการอบรม (2) การพัฒนาชุดการเรียน บทเรียนอิเล็กทรอนิกส์ และประเมินคุณภาพชุดฝึกอบรม โดยงานวิจัยทั้ง 2 เรื่อง ใช้การหาประสิทธิภาพชุดการเรียน บทเรียนอิเล็กทรอนิกส์ ด้วย E_1/E_2 โดยชุดฝึกอบรมที่พัฒนามีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด และ (3) การทดลองใช้ ประเมินผลสัมฤทธิ์และความพึงพอใจต่อการใช้ชุดการเรียน บทเรียนอิเล็กทรอนิกส์ พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการใช้ชุดการเรียน บทเรียนอิเล็กทรอนิกส์สูงกว่าก่อนการฝึกอบรม และมีความพึงพอใจต่อชุดการเรียน บทเรียนอิเล็กทรอนิกส์ อยู่ในระดับมาก

2.1.2 กลุ่มการศึกษา พบว่าเป็นงานวิจัยที่มุ่งการให้บริการความรู้ทางวิชาการทางด้านการศึกษากแก่ครู อาจารย์ นักเรียน นักศึกษา ประชาชน ชุมชนและกลุ่มเป้าหมาย ให้ได้รับความรู้การ

พัฒนาความสามารถ และทักษะเพื่อการจัดการจัดการการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยแบ่งเป็นการพัฒนาความรู้ การจัดการเรียนการสอน และเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา มีจำนวนทั้งสิ้น 32 เรื่อง ประกอบด้วย

1) กลุ่มการศึกษาที่มีเนื้อหาการพัฒนาความรู้ มีจำนวน 12 เรื่อง ดังนี้

1.1) กลุ่มการศึกษาที่มีเนื้อหาการพัฒนาความรู้เกี่ยวกับการวิจัย มีจำนวน 6 เรื่อง คือ การพัฒนาชุดฝึกอบรบการเขียนและวิเคราะห์ข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ (บุญศรี พรหมมาพันธุ์, 2553) การพัฒนาชุดฝึกอบรบการใช้สถิติเพื่อการวิจัยสำหรับครู (กัญจนา ลินทรัตน์ศิริกุล, 2553) การพัฒนาชุดฝึกอบรบทางไกล เรื่อง การสร้างเครื่องมือวิจัย (วรรณดี แสงประทีปทอง, 2554) การพัฒนาชุดฝึกอบรบทางไกล เรื่อง การเขียนข้อเสนอโครงการวิจัย (สมคิด พรหมจ้อย และคณะ, 2554) การพัฒนาชุดฝึกอบรบทางไกล เรื่อง การวิจัยเชิงประเมิน (สมถวิล วิจิตรวรรณ และคณะ, 2555) การพัฒนาชุดฝึกอบรบทางไกล เรื่อง การวิเคราะห์ข้อมูลและการนำเสนอผลการวิจัยการเรียนการสอน (สมถวิล วิจิตรวรรณ และคณะ, 2557) โดยงานวิจัย 5 เรื่อง กำหนดวัตถุประสงค์การวิจัยใกล้เคียงกัน คือ ศึกษาความต้องการได้รับความรู้และการฝึกอบรบ พัฒนาชุดฝึกอบรบ การประเมินผลชุดฝึกอบรบ โดยศึกษาความก้าวหน้าของผู้เข้ารับการอบรบที่ใช้ชุดฝึกอบรบ ศึกษาผลสัมฤทธิ์ของการศึกษา ชุดฝึกอบรบ โดยเปรียบเทียบความรู้ก่อนและหลังการใช้ชุดฝึกอบรบ รวมถึงการศึกษาความพึงพอใจของผู้เข้ารับการอบรบ และ/หรือความพึงพอใจต่อชุดฝึกอบรบ มีงานวิจัยเพียง 1 เรื่อง คือ งานวิจัยของ สมถวิล วิจิตรวรรณ และคณะ (2557) ที่ไม่กำหนดการศึกษาความต้องการเกี่ยวกับการพัฒนาชุดฝึกอบรบไว้ในวัตถุประสงค์การวิจัย

วิธีการวิจัย พบว่า งานวิจัยทั้ง 6 เรื่อง มีขั้นตอนดำเนินการวิจัยใกล้เคียงกัน คือ ขั้นตอนการพัฒนาชุดฝึกอบรบโดยการศึกษาความต้องการชุดฝึกอบรบ/ชุดฝึกอบรบทางไกล พัฒนาชุดฝึกอบรบ/ชุดฝึกอบรบทางไกล การหาประสิทธิภาพ การทดลองใช้ชุดฝึกอบรบ/ชุดฝึกอบรบทางไกล โดยศึกษาผลของการใช้ชุดฝึกอบรบจากผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังการฝึกอบรบ และการศึกษาความพึงพอใจต่อชุดฝึกอบรบและการจัดฝึกอบรบ และหาประสิทธิภาพชุดฝึกอบรบโดยการเสนอผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณา มีเพียงงานวิจัยของสมถวิล วิจิตรวรรณ และคณะ (2557) ที่ไม่มีการศึกษาความต้องการชุดฝึกอบรบ/ชุดฝึกอบรบทางไกล ทั้งนี้ เนื่องจากงานวิจัยดังกล่าวเป็นงานวิจัยที่สืบเนื่องจากการจัดทำโครงการให้บริการวิชาการแก่สังคม ในปีงบประมาณ 2555 และ 2556 ในการจัดฝึกอบรบเรื่องการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนแก่บุคลากรทางการศึกษา และจากข้อเสนอแนะที่ระบุหัวข้อที่ผู้เข้ารับการฝึกอบรบ ต้องการได้รับความรู้และการฝึกฝนเพิ่มเติมคือ การวิเคราะห์ข้อมูล สถิติ และการนำเสนอผลการวิจัย สำหรับครูที่มีสถานการณ์ในการพัฒนาผู้เรียน ที่มีลักษณะแตกต่างจากงานวิจัยทั่วไป ซึ่งผู้วิจัยได้ระบุเหตุผลไว้ในความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาการวิจัย สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยทั้ง 6 เรื่อง เป็นการศึกษาจากกลุ่มครู นักเรียน บุคลากรทางการศึกษา ผู้บริหาร และผู้ปกครอง โดยงานวิจัยที่ศึกษาเฉพาะกับกลุ่มครู โดยงานวิจัยของกัญจนา ลินทรัตน์ศิริกุล (2553) และ

งานวิจัยของบุญศรี พรหมพันธ์ (2553) ศึกษาในพื้นที่จังหวัดนนทบุรี ส่วนงานวิจัยที่ศึกษากับกลุ่มครู และบุคลากรทางการศึกษา มี 3 เรื่อง คืองานวิจัยของวรรณดี แสงประทีปทอง และคณะ (2554) งานวิจัยที่ศึกษากับครูและบุคลากรทางการศึกษาที่สนใจทั่วไปโดยไม่จำกัดพื้นที่ งานวิจัยของสมถวิล จิตรวรรณ และคณะ (2555) ที่ศึกษาในพื้นที่กรุงเทพฯและปริมณฑล และงานวิจัยของสมถวิล วิจิตรวรรณ (2557) ที่ศึกษาในพื้นที่จังหวัดน่าน นอกจากนี้ เป็นการศึกษาเกี่ยวกับกลุ่มนักวิชาการ ครู และบุคลากรทางการศึกษา เป็นงานวิจัยของสมคิด พรหมจักษ์ และคณะ (2554) โดยศึกษาในพื้นที่กรุงเทพฯ นนทบุรี และปทุมธานี

ผลการวิจัยของงานวิจัยทั้ง 6 เรื่องตอบตามวัตถุประสงค์การวิจัย โดยในขั้นตอน

(1) การศึกษาความต้องการเกี่ยวกับชุดฝึกอบรม ส่วนใหญ่มีความต้องการฝึกอบรม และระบุเนื้อหาที่ต้องการฝึกอบรม และสื่อประกอบการฝึกอบรม นอกจากนี้งานวิจัยของ สมถวิล วิจิตรวรรณ และคณะ (2557) ที่ไม่ระบุการศึกษาความต้องการไว้ในวัตถุประสงค์การวิจัย (2) การพัฒนาชุดฝึกอบรมและประเมินคุณภาพชุดฝึกอบรม โดยงานวิจัยส่วนใหญ่จะแบ่งหน่วยการศึกษาที่ครอบคลุมเนื้อหาตามรูปแบบการจัดทำชุดการเรียนรู้ของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช พร้อมทั้งจัดทำคู่มือการฝึกอบรม และเสนอผู้ทรงคุณวุฒิประเมินความเหมาะสมของชุดฝึกอบรมซึ่งส่วนใหญ่จะมีความเหมาะสมในระดับมาก และ (3) การทดลองใช้ การประเมินผลสัมฤทธิ์และความพึงพอใจต่อการใช้ชุดฝึกอบรม ซึ่งส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์/ความก้าวหน้าทางการเรียนหลังการใช้ชุดฝึกอบรมสูงกว่าก่อนการฝึกอบรม และมีความพึงพอใจต่อชุดฝึกอบรมในระดับมาก มีเพียงงานวิจัยของสมถวิล วิจิตรวรรณ และคณะ (2555) และงานวิจัยของสมถวิล วิจิตรวรรณ และคณะ (2557) ที่ใช้การทดสอบประสิทธิผลของชุดฝึกอบรมทางไกลที่สร้างขึ้น ด้วยดัชนีประสิทธิผลของชุดฝึกอบรม ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และการศึกษาผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ของผู้เข้าอบรมก่อนและหลังการอบรม จากค่าขนาดอิทธิพล (Effect size) โดยผู้เข้าอบรมมีความพึงพอใจต่อชุดฝึกอบรมในระดับมากที่สุด

1.2) กลุ่มการศึกษาที่มีเนื้อหาการพัฒนาความรู้เกี่ยวกับสื่อและเทคโนโลยี 4 เรื่อง คือ การพัฒนาชุดฝึกอบรมทางไกล เรื่องการผลิตวีดิทัศน์เพื่อการสอนสำหรับครูเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานนทบุรี (สาธิต วิมลคุณารักษ์, 2556) การพัฒนาชุดฝึกอบรมทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับครูในศตวรรษที่ 21 (เขมณัฐ มิ่งศิริธรรม, 2556) การพัฒนาชุดฝึกอบรมทางไกล เรื่อง การใช้อินเทอร์เน็ตสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา โรงเรียนในสังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร (วรางคณา โตโพธิ์ไทย, 2556) และการพัฒนาชุดฝึกอบรมทางไกล เรื่อง การสื่อสารการศึกษาผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์สำหรับครูสังกัดเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐม เขต 1 (ทวีวัฒน์ วัฒนกุลเจริญ, 2556) การกำหนดวัตถุประสงค์การวิจัยพบว่าม้งงานวิจัย 2 เรื่องที่กำหนดวัตถุประสงค์การวิจัยไว้ใกล้เคียงกัน คือ (1) สสำรวจความต้องการชุดฝึกอบรม (2) พัฒนาชุดฝึกอบรม และ (3) ประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจของผู้ใช้ชุดฝึกอบรม และม้งงานวิจัย 2 เรื่อง ที่กำหนดวัตถุประสงค์การวิจัยไว้แตกต่างกัน คืองานวิจัยของ

เชมณัฐ มิ่งศิริธรรม และคณะ (2556) ระบุการได้มาซึ่งเนื้อหาของชุดฝึกอบรมโดยการศึกษาองค์ประกอบเชิงสำรวจเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศในศตวรรษที่ 21 เพื่อนำไปพัฒนาชุดฝึกอบรมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและศึกษาความพึงพอใจของผู้เข้ารับการอบรมที่มีต่อชุดฝึกอบรมฯ นอกจากนี้เป็นงานวิจัยของสาธิต วิมลคุณารักษ์ (2556) ที่กำหนดวัตถุประสงค์การวิจัยไว้ 3 ข้อ คือ (1) เพื่อพัฒนาชุดฝึกอบรมทางไกลให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด (2) เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้รับการอบรมที่เรียนด้วยชุดฝึกอบรมทางไกล และ (3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้รับการอบรมที่มีต่อชุดฝึกอบรมทางไกล โดยไม่ได้กำหนดการศึกษาต้องการพัฒนาชุดฝึกอบรมไว้ในวัตถุประสงค์การวิจัย

วิธีการวิจัย พบว่า งานวิจัยทั้ง 3 เรื่อง มีขั้นตอนดำเนินการวิจัยใกล้เคียงกัน คือ ขั้นตอนการพัฒนาชุดฝึกอบรมโดยการศึกษาความต้องการชุดฝึกอบรม/ชุดฝึกอบรมทางไกล พัฒนาชุดฝึกอบรม/ชุดฝึกอบรมทางไกล การหาประสิทธิภาพ การทดลองใช้ชุดฝึกอบรม/ชุดฝึกอบรมทางไกล โดยศึกษาผลของการใช้ชุดฝึกอบรมจากผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังการฝึกอบรม และการศึกษาความพึงพอใจต่อชุดฝึกอบรมและการจัดฝึกอบรม และหาประสิทธิภาพชุดฝึกอบรม โดยงานวิจัยส่วนใหญ่ศึกษาความต้องการชุดฝึกอบรมทางไกล โดยการสำรวจความต้องการชุดฝึกอบรม รวมทั้งเนื้อหาชุดฝึกอบรมโดยใช้การสอบถาม มีเพียงงานวิจัยของเชมณัฐ มิ่งศิริธรรม และคณะ (2556) ที่ใช้การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจเกี่ยวกับองค์ประกอบทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศในศตวรรษที่ 21 สำหรับครู ด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ ในส่วนของขั้นการพัฒนาชุดฝึกอบรม พบว่างานวิจัยส่วนใหญ่หาประสิทธิภาพของชุดฝึกอบรมด้วยการหาค่า E_1/E_2 และขั้นการประเมินผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังการฝึกอบรม และการประเมินความพึงพอใจต่อชุดฝึกอบรมและการจัดฝึกอบรม สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยจากงานวิจัยทั้ง 4 เรื่อง เป็นการศึกษาจากครู นักเรียน และบุคลากรทางการศึกษา สำหรับพื้นที่ในการศึกษาเป็นการศึกษามิงานวิจัย 2 เรื่อง คือ งานวิจัยของเชมณัฐ มิ่งศิริธรรม (2556) และงานวิจัยของวรางคณา โตโพธิ์ไทย (2556) ที่ศึกษาในพื้นที่กรุงเทพฯ เป็นการศึกษาในพื้นที่งานวิจัยของสาธิต วิมลคุณารักษ์ (2556) ศึกษาในพื้นที่จังหวัดนนทบุรี และงานวิจัยของทวีวัฒน์ วัฒนกุลเจริญ (2556) ที่ศึกษาในพื้นที่จังหวัดนครปฐม

ผลการวิจัย พบว่างานวิจัยทั้ง 4 เรื่อง ตอบตามวัตถุประสงค์การวิจัยในขั้นตอน (1) การศึกษาความต้องการเกี่ยวกับชุดฝึกอบรม ส่วนใหญ่มีความต้องการฝึกอบรมการกำหนดเนื้อหาและจำนวนหน่วยสำหรับการพัฒนาชุดฝึกอบรม โดยการสอบถามความต้องการมีเพียงงานวิจัยของเชมณัฐ มิ่งศิริธรรม และคณะ (2556) ที่ศึกษาความต้องการชุดฝึกอบรมโดยการศึกษาองค์ประกอบเพื่อกำหนดเนื้อหาและจำนวนหน่วยสำหรับการพัฒนาชุดฝึกอบรม นอกจากนี้จะพบว่ามิงานวิจัย 1 เรื่อง คืองานวิจัยของสาธิต วิมลคุณารักษ์ (2556) ที่ไม่กำหนดการศึกษาความต้องการพัฒนาชุดฝึกอบรมทางไกลไว้ในวัตถุประสงค์การวิจัย (2) การพัฒนาชุดฝึกอบรม งานวิจัยส่วนใหญ่จะแบ่งหน่วยการศึกษาที่ครอบคลุมเนื้อหาตามรูปแบบการจัดทำชุดการ

เรียนของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช พร้อมทั้งจัดทำคู่มือการฝึกอบรม โดยงานวิจัยที่หาประสิทธิภาพชุดฝึกอบรมด้วยค่า E_1/E_2 พบว่า มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด สำหรับงานวิจัยที่ของเชมณัฐ มิ่งศิริธรรม และคณะ (2556) ที่ใช้การประเมินคุณภาพชุดฝึกอบรมโดยผู้เชี่ยวชาญ พบว่ามีคุณภาพอยู่ในระดับมาก และ (3) ประเมินผลการใช้ชุดฝึกอบรม โดยการประเมินผลสัมฤทธิ์และการประเมินความพึงพอใจต่อการใช้ชุดฝึกอบรม งานวิจัยที่ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนส่วนใหญ่ผู้เข้ารับการอบรมด้วยชุดฝึกอบรมมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และงานวิจัยที่ศึกษาความก้าวหน้าทางการเรียนเพิ่มขึ้นจากเดิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

1.3) กลุ่มการศึกษาที่มีเนื้อหาการพัฒนาความรู้เกี่ยวกับภาษาอังกฤษ จำนวน 1 เรื่อง คือ การพัฒนาชุดฝึกอบรมทางไกลการเขียนหนังสือราชการภาษาอังกฤษ (จรัสวัฒน์ ไตรรัตน์, 2553) และการพัฒนาความรู้เกี่ยวกับอุทกภัยจากน้ำ จำนวน 1 เรื่อง คือ การพัฒนาชุดฝึกอบรมทางไกลเรื่อง อุทกภัยจากน้ำป่า สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาแพร่ เขต 2 (คันสนีย์ สังสรรค์อนันต์, 2556) โดยทั้ง 2 เรื่อง กำหนดวัตถุประสงค์การวิจัยใกล้เคียงกันคือเพื่อ (1) ศึกษาความต้องการเกี่ยวกับการฝึกอบรม (2) พัฒนาชุดฝึกอบรมทางไกล และ (3) ประเมินผลการฝึกอบรม จากการประเมินผลสัมฤทธิ์ และความพึงพอใจ/ความคิดเห็นที่เรียนด้วยชุดฝึกอบรม

วิธีการวิจัย พบว่างานวิจัยทั้ง 2 เรื่อง มีวิธีดำเนินการวิจัยใกล้เคียงกัน โดยงานวิจัยของจรัสวัฒน์ ไตรรัตน์ (2553) มีขั้นตอนการพัฒนาชุดฝึกอบรมโดย (1) ศึกษาความต้องการชุดฝึกอบรมทางไกลด้วยการสัมภาษณ์จากกลุ่มผู้เกี่ยวข้องและศึกษาจากเอกสารที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้เป็นกรอบแนวทางในการพัฒนาชุดฝึกอบรม (2) พัฒนาเนื้อหาโดยจัดทำโครงร่างองค์ประกอบของชุดฝึกอบรม และกำหนดเนื้อหา พร้อมซีดีช่วยสอน การตรวจสอบคุณภาพชุดฝึกอบรมด้วยการเสนอผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณา การทดลองใช้ชุดฝึกอบรมโดยการมอบชุดฝึกอบรมทางไกลให้กลุ่มทดลองไปศึกษาด้วยตนเอง และ (3) ประเมินผลการใช้ฝึกอบรมจากความรู้ความสามารถและทักษะก่อนและหลังการฝึกอบรม และความพึงพอใจของกลุ่มทดลองเกี่ยวกับเอกสารฝึกอบรมทางไกลและซีดีคอมพิวเตอร์ช่วยสอน โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นบุคลากรในหน่วยงานภาครัฐและมหาวิทยาลัยที่สนใจทั่วประเทศ ในขณะที่ คันสนีย์ สังสรรค์อนันต์ (2556) ที่มีขั้นตอนการวิจัยโดย (1) ศึกษาความต้องการเกี่ยวกับหลักสูตรการฝึกอบรมจากการสอบถามกลุ่มเป้าหมาย (2) พัฒนาชุดฝึกอบรมโดยยึกระบบการผลิตชุดฝึกอบรมทางไกลของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ด้วยการวิเคราะห์เนื้อหาในประมวลสาระสำหรับการฝึกอบรมทางไกลจากการศึกษาคำอธิบายรายวิชาและวัตถุประสงค์ตามหลักสูตรแกนกลาง แบ่งเนื้อหาเป็นหน่วยในรูปของชื่อหน่วย ชื่อตอน และชื่อเรื่อง ตรวจสอบคุณภาพของชุดฝึกอบรมโดยผู้เชี่ยวชาญ และการทดสอบประสิทธิภาพชุดฝึกอบรมด้วยการหาค่า E_1/E_2 ตามเกณฑ์ที่กำหนด ดำเนินการฝึกอบรมตามแผนการฝึกอบรมในชุดฝึกอบรมทางไกลโดยการอบรมแบบ

เผชิญหน้า และ (3) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังการฝึกอบรม และศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดฝึกอบรม ซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาเป็นครูและนักเรียนในพื้นที่จังหวัดแพร่

ผลการวิจัย พบว่างานวิจัยทั้ง 2 เรื่อง ตอบตามวัตถุประสงค์การวิจัย โดยงานวิจัยของจรัสวัฒน์ ไตรรัตน์ (2553) พบว่า (1) ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ต้องการการฝึกอบรมทางไกล ด้านศึกษาด้วยตนเองจากชุดฝึกอบรมทางไกล และซีดีคอมพิวเตอร์ช่วยสอน และต้องการได้รับความรู้เกี่ยวกับการใช้สำนวนและประโยคสำเร็จรูป การเขียนหนังสือราชการเป็นหลัก (2) ชุดฝึกอบรมทางไกล มีประสิทธิภาพตามวัตถุประสงค์และมีความเหมาะสมในระดับมาก (3) ผู้รับการอบรมทางไกลมีความรู้ความสามารถและทักษะเพิ่มขึ้นหลังการฝึกอบรม และ (4) ผู้รับการอบรมทางไกลมีความคิดเห็นเกี่ยวกับเอกสารฝึกอบรมทางไกลและซีดีคอมพิวเตอร์ช่วยสอนประกอบการฝึกอบรมทางไกลที่ระดับมากในทุกหัวข้อ และมีความพึงพอใจต่อชุดฝึกอบรมทางไกลที่ระดับมาก ส่วนงานวิจัยของศันสนีย์ สังสรรค์อนันต์ (2556) พบว่า (1) กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการชุดฝึกอบรมทางไกล (2) ชุดฝึกอบรมทางไกลที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด (3) นักเรียนที่เรียนจากชุดฝึกอบรมมีความก้าวหน้าทางการเรียนเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และ (4) นักเรียนเห็นว่าชุดฝึกอบรมมีคุณภาพในระดับมาก

2) กลุ่มการศึกษาที่มีเนื้อหาการจัดการเรียนการสอน มีจำนวน 17 เรื่อง ดังนี้

2.1) กลุ่มการศึกษาที่มีเนื้อหาการจัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับวิชาสังคมศึกษา มีจำนวน 6 เรื่อง คือ ชุดฝึกอบรมเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนสังคมศึกษา จำนวน 6 เรื่อง คือ การพัฒนาชุดฝึกอบรมทางไกลสำหรับครูสังคมศึกษาเรื่อง การจัดการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์ในสถานศึกษา (สิริวรรณ ศรีพหล, 2552) การพัฒนาชุดฝึกอบรมทางไกลสำหรับครูสังคมศึกษา เรื่อง การจัดการเรียนการสอนวิชาพระพุทธศาสนาในสถานศึกษา (สิริวรรณ ศรีพหล, 2553) การพัฒนาชุดฝึกอบรมทางไกลสำหรับครูสังคมศึกษา เรื่อง การจัดการเรียนการสอนสันติศึกษาในสถานศึกษา จังหวัดสงขลา (สิริวรรณ ศรีพหล, 2554) การพัฒนาชุดฝึกอบรมทางไกลสำหรับครูสังคมศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เรื่อง การจัดการเรียนการสอนสาระหน้าที่พลเมือง (สิริวรรณ ศรีพหล, 2555) การพัฒนาชุดฝึกอบรมทางไกลสำหรับครูสังคมศึกษา เรื่อง การจัดการเรียนการสอนสาระร่วมสมัยในวิชาสังคมศึกษา (สิริวรรณ ศรีพหล, 2556) และการพัฒนาชุดฝึกอบรมทางไกลสำหรับครูสังคมศึกษา เรื่อง การจัดการเรียนการสอนสิ่งแวดล้อมศึกษา (ดร.ณี จำปาทอง, 2556) โดยงานวิจัยส่วนใหญ่กำหนดวัตถุประสงค์การวิจัยไว้ใกล้เคียงกัน คือ (1) ศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการ (2) พัฒนาชุดฝึกอบรมและหาประสิทธิภาพชุดฝึกอบรม และ (3) ประเมินผลการใช้ชุดฝึกอบรม โดยเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการฝึกอบรม และศึกษาความคิดเห็นหรือพึงพอใจของผู้เข้ารับการฝึกอบรม มีเพียงงานวิจัยของสิริวรรณ ศรีพหล (2552) ที่กำหนดวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อ (1) พัฒนาชุดฝึกอบรมให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด (2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการฝึกอบรมก่อนการฝึกอบรมและหลังการฝึกอบรมของ

ผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่ใช้ชุดฝึกอบรม และ (3) ศึกษาผลการนำชุดฝึกอบรมทางไกลที่ผู้เข้ารับการฝึกอบรมนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน โดยไม่ระบุการศึกษาความต้องการเกี่ยวกับการพัฒนาชุดฝึกอบรมไว้ในวัตถุประสงค์การวิจัย

วิธีการวิจัย พบว่างานวิจัยทั้ง 6 เรื่อง มีวิธีดำเนินการวิจัยใกล้เคียงกัน โดยในชั้น (1) การศึกษาความต้องการพัฒนาชุดฝึกอบรม โดยงานวิจัยของสิริวรรณ ศรีพหล (2554) สิริวรรณ ศรีพหล (2555) และดรุณี จำปาทอง (2556) โดยการสอบถามสภาพปัญหาและความต้องการ และจัดทำแผนการสอนதாகกลุ่มเกี่ยวกับสภาพปัญหาและความต้องการ และมิงงานวิจัย 2 เรื่องคืองานวิจัยของสิริวรรณ ศรีพหล (2553) และสิริวรรณ ศรีพหล (2556) ที่ศึกษาความต้องการโดยใช้แผนการจัดสอนதாகกลุ่มความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการและความเหมาะสมของเนื้อหา มีเพียงงานวิจัยของ สิริวรรณ ศรีพหล (2552) ที่ไม่ระบุการศึกษาความต้องการเกี่ยวกับการพัฒนาชุดฝึกอบรม ในชั้น (2) การพัฒนาและทดลองใช้ชุดฝึกอบรม งานวิจัยส่วนใหญ่ นำผลการศึกษาความต้องการชุดฝึกอบรมมาพัฒนาชุดฝึกอบรม โดยจัดทำเนื้อหาจากการศึกษาเอกสารวิเคราะห์และสังเคราะห์เนื้อหาสาระที่ใช้ในการฝึกอบรม จากการนำผลของการศึกษามากำหนดเป็นกรอบในการพัฒนาชุดฝึกอบรม ประกอบด้วยสี่หลัก คือ ประมวลสาระชุดฝึกอบรม และแนวการศึกษา และสื่อเสริม ได้แก่ สื่อปฏิสัมพันธ์ เป็นการอบรมแบบเผชิญหน้าโดยวิทยากร ตรวจสอบคุณภาพของชุดฝึกอบรมโดยผู้เชี่ยวชาญ และการทดสอบประสิทธิภาพชุดฝึกอบรมด้วยการหาค่า E_1/E_2 ตามเกณฑ์ที่กำหนด ดำเนินการฝึกอบรมตามแผนการฝึกอบรมในชุดฝึกอบรมทางไกล โดยใช้สื่อหลัก และสื่อเสริม โดยการอบรมแบบเผชิญหน้า และ (3) การประเมินผลการใช้ชุดฝึกอบรม ซึ่งงานวิจัยส่วนใหญ่วัดผลสัมฤทธิ์จากการเรียนด้วยชุดฝึกอบรมโดยการวัดความรู้ก่อนและหลังฝึกอบรม และวัดความพึงพอใจต่อการใช้ชุดฝึกอบรม มีเพียงงานวิจัยของสิริวรรณ ศรีพหล (2552) ที่ประเมินผลการใช้ชุดฝึกอบรมโดยเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การฝึกอบรมก่อนและหลังการฝึกอบรม และใช้การประเมินตนเองของผู้เข้ารับการฝึกอบรมจากการเขียนรายงานการนำความรู้จากการศึกษาชุดฝึกอบรมไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนให้กับผู้เรียน (Self-Report) และการสัมภาษณ์ผู้เข้ารับการฝึกอบรม สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นการศึกษาจากครู และนักเรียน โดยพื้นที่ในการศึกษางานวิจัยส่วนใหญ่เป็นพื้นที่กรุงเทพฯและปริมณฑล มีเพียงงานวิจัยของ สิริวรรณ ศรีพหล (2554) ที่ศึกษาในพื้นที่จังหวัดสงขลา

ผลการวิจัย พบว่างานวิจัยทั้ง 6 เรื่อง ตอบตามวัตถุประสงค์การวิจัย โดย (1) การศึกษาความต้องการพัฒนาชุดฝึกอบรม พบว่า ผู้เข้ารับการฝึกอบรมส่วนใหญ่มีปัญหาและเห็นความสำคัญในการจัดการเรียนการสอนสังคมศึกษาในเนื้อหานั้นๆ รวมถึงมีความต้องการชุดอบรมเพื่อนำมาศึกษาและนำความรู้ไปพัฒนาการเรียนการสอน นอกจากนี้ สิริวรรณ ศรีพหล (2555) ได้ศึกษาความต้องการและความเหมาะสมของเนื้อหาสาระร่วมสมัยในวิชาสังคมศึกษาจากการสนทนากลุ่ม พบว่า ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีความเข้าใจเกี่ยวกับสาระร่วมสมัย และเห็นว่ามีควมจำเป็น

ที่จะนำมาจัดการเรียนการสอน โดยการเพิ่ม“สาระร่วมสมัย” (Contemporary Issues) ไว้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม โดยการจัดสาระร่วมสมัยควรเป็นเรื่องเกี่ยวกับครอบครัวศึกษา สตรีศึกษา ผู้สูงอายุศึกษา พลโลกศึกษา พหุวัฒนธรรมศึกษา สันติศึกษา และภัยพิบัติทางธรรมชาติในอาเซียนมีความเหมาะสม สำหรับความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการในการอบรมด้านการจัดการเรียนการสอน ผู้เข้ารับการฝึกอบรมส่วนใหญ่ต้องการการอบรมโดยเฉพาะในส่วนของความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาสาระของสาระร่วมสมัยแต่ละเรื่อง และแนวทางการจัดการเรียนการสอน สาระร่วมสมัย สำหรับรูปแบบการอบรมนั้น ผู้เข้ารับการฝึกอบรมต้องการได้รับการอบรมโดยใช้ระบบทางไกล ซึ่งประกอบด้วยสื่อประสม คือ ชุดฝึกอบรมทางไกล ได้แก่ ประมวลสาระ (ตำรา) และแนวการศึกษา (แบบฝึกปฏิบัติ) รวมทั้งสื่อเสริม คือ ให้การอบรมแบบเผชิญหน้า ประมาณ 2 วัน (2) การพัฒนาและทดลองใช้ชุดฝึกอบรม พบว่าชุดฝึกอบรมทางไกลที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และ (3) การประเมินผลการใช้ชุดฝึกอบรม ในด้านผลสัมฤทธิ์จากการเรียนด้วยชุดฝึกอบรม พบว่าผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่ใช้ชุดฝึกอบรมหลังการฝึกอบรมสูงกว่าการก่อนการฝึกอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และมีความพึงพอใจในชุดฝึกอบรมในระดับมาก นอกจากนี้ งานวิจัยของสิริวรรณ ศรีพหล (2552) ที่ใช้การประเมินตนเองของผู้เข้ารับการฝึกอบรม จากการเขียนรายงานการนำความรู้จากการศึกษาชุดฝึกอบรมไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนให้กับผู้เรียน (Self-Report) โดยพบว่ากลุ่มตัวอย่างได้นำความรู้จากการศึกษาชุดฝึกอบรมไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนสำหรับผู้เรียนในสถานศึกษาอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2.2) กลุ่มการศึกษาที่มีเนื้อหาการจัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับวิชาภาษาไทย มีจำนวน 2 เรื่อง คือ การพัฒนาชุดฝึกอบรมทางไกลเรื่องการจัดการเรียนรู้สำหรับครูเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านออกเขียนได้วิชาภาษาไทยของนักเรียนระดับประถมศึกษา (สุวรรณี ยหะกร, 2552) การพัฒนาชุดฝึกอบรมทางไกล เรื่องการจัดการเรียนรู้ของครูเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง การอ่าน และการพูดในวิชาภาษาไทย (สุวรรณี ยหะกร, 2556) โดยงานวิจัยทั้ง 2 เรื่อง กำหนดวัตถุประสงค์การวิจัยไว้ใกล้เคียงกัน คือ (1) ศึกษาสภาพ ปัญหา และความต้องการในการใช้ชุดฝึกอบรมทางไกล (2) พัฒนาชุดฝึกอบรมและหาประสิทธิภาพชุดฝึกอบรม และ (3) ประเมินผลการใช้ชุดฝึกอบรม โดยระดับผลสำเร็จของชุดฝึกอบรม ประเมินความรู้ และศึกษาความพึงพอใจของผู้เข้ารับการฝึกอบรม

วิธีการวิจัย พบว่างานวิจัยทั้ง 2 เรื่อง มีวิธีดำเนินการวิจัยใกล้เคียงกัน คือ ในขั้น (1) การศึกษาสภาพ ปัญหา และความต้องการในการใช้ชุดฝึกอบรมทางไกล โดยใช้การสอบถามสภาพ ปัญหาและความต้องการใช้ชุดฝึกอบรม (2) การพัฒนาชุดฝึกอบรมและหาประสิทธิภาพชุดฝึกอบรม โดยนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาเป็นพื้นฐานในการสร้างชุดฝึกอบรมทางไกล และเสนอผู้เชี่ยวชาญให้ความเห็นต่อชุดฝึกอบรม ปรับปรุงแก้ไข และทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง 3 ครั้ง เพื่อหาประสิทธิภาพ E_1/E_2 และ (3) ประเมินผลการใช้ชุดฝึกอบรม โดยการประเมิน

ความรู้ด้วยแบบทดสอบ และประเมินความพึงพอใจต่อการใช้ชุดฝึกอบรม ซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาเป็นครูระดับประถมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษารุงเทพมหานคร และโรงเรียนในสังกัดเทศบาลทั่วประเทศ

ผลการวิจัย พบว่างานวิจัยทั้ง 2 เรื่อง ตอบตามวัตถุประสงค์การวิจัย โดย

(1) ด้านสภาพการใช้ชุดฝึกอบรม ครูเคยอบรมความรู้ภาษาไทย/วิธีสอนภาษาไทยหรือเรื่องอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องโดยใช้ชุดฝึกอบรมทางไกลและเคยรับการอบรมการทำชุดฝึกอบรมทางไกลระดับน้อยที่สุด มีความรู้/คุ้นเคย/ถนัด/รับการอบรมโดยใช้ชุด/รับการอบรมในลักษณะใกล้เคียง/นำความรู้จากชุดไปใช้ประโยชน์/นำชุดฝึกอบรมทางไกลที่เป็นสาระความรู้ต่างๆ มาใช้สอนภาษาไทย/เคยนำชุดฝึกอบรมที่มีเนื้อหาสาระเกี่ยวกับภาษาไทยมาใช้สอนภาษาไทย ในระดับน้อย และชอบเรียนเรื่องต่างๆ จากชุดฝึกอบรมทางไกล และมีความสนใจใช้ชุดฝึกอบรมทางไกลอยู่ในระดับมาก ในด้านปัญหาการใช้ชุดฝึกอบรม พบว่า ทุกรายการที่สอบถามในระดับปานกลาง และในด้านความต้องการใช้ชุดฝึกอบรมทางไกล พบว่าทุกรายการที่สอบถามอยู่ในระดับมากที่สุด (2) ชุดฝึกอบรมทางไกลที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด และ 3) ประเมินผลการใช้ชุดฝึกอบรม ผู้เข้ารับการอบรมมีความรู้จากการใช้ชุดฝึกอบรมโดยมีคะแนนเฉลี่ยหลังใช้ชุดฝึกอบรมทางไกลสูงกว่าก่อนใช้ชุดฝึกอบรม และมีความพึงพอใจหลังการใช้ชุดฝึกอบรมทางไกลในด้านเนื้อหาสาระในชุดฝึกอบรมทางไกลอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านการติดตามการให้คำแนะนำการใช้ชุดฝึกอบรมทางไกลอยู่ในระดับมากที่สุด

2.3) กลุ่มการศึกษาที่มีเนื้อหาการจัดการเรียนการสอนสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ มีจำนวน 3 เรื่อง คือ การพัฒนาชุดฝึกอบรมทางไกล เรื่องการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาช่วงระยะความสนใจของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ (จรัสลักษณ์ รัตนพันธ์, 2552) การพัฒนาชุดฝึกอบรมทางไกลสำหรับครูและผู้ปกครองเรื่อง กิจกรรมพลศึกษาเพื่อพัฒนาช่วงระยะความสนใจและความสามารถในการสื่อสารของเด็กสมาธิสั้น ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล (จรัสลักษณ์ รัตนพันธ์, 2555) และการพัฒนาชุดฝึกอบรมทางไกลสำหรับครูเรื่อง การจัดการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษ (จรัสลักษณ์ รัตนพันธ์, 2557) มีงานวิจัย 2 เรื่อง มีวัตถุประสงค์การวิจัยไว้ใกล้เคียงกัน คือ งานวิจัยของจรัสลักษณ์ รัตนพันธ์ (2552) และจรัสลักษณ์ รัตนพันธ์ (2555) ที่กำหนดวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อ (1) พัฒนาและหาประสิทธิภาพชุดฝึกอบรม และ (2) ศึกษาผลการใช้ชุดฝึกอบรม มีเพียงงานวิจัย 1 เรื่อง คือ งานวิจัยของจรัสลักษณ์ รัตนพันธ์ (2557) ที่กำหนดวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อ (1) สสำรวจความต้องการความรู้ของครูเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษ (2) พัฒนาและหาประสิทธิภาพชุดฝึกอบรม (3) เปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจของครูก่อนและหลังการใช้ชุดฝึกอบรม และ (4) ศึกษาความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับชุดฝึกอบรม

วิธีการวิจัย พบว่างานวิจัย 2 เรื่อง มีวิธีดำเนินการวิจัยใกล้เคียงกัน คือ ในขั้น (1) พัฒนาและหาประสิทธิภาพชุดฝึกอบรม โดยการศึกษาวิธีการกำหนดจุดประสงค์ของ

ชุดฝึกอบรมทางไกล และเนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยแล้วจึงกำหนดวัตถุประสงค์ของชุดฝึกอบรม สร้างชุดฝึกอบรมทางไกล ประกอบด้วย ชื่อกิจกรรม คำชี้แจงการศึกษาชุดกิจกรรม โครงสร้างเนื้อหาแนวคิดวัตถุประสงค์เนื้อหา และกิจกรรมหลังการศึกษา คู่มือการใช้ชุดฝึกอบรมทางไกล ประกอบด้วย คำอธิบายชุดฝึกอบรมและวัตถุประสงค์ คำชี้แจงการใช้ชุดกิจกรรม กำหนดการฝึกอบรม เอกสารประกอบการบรรยาย และการประเมินผลการอบรม และประเมินประสิทธิภาพด้วยการหาค่า E_1/E_2 และ (2) ศึกษาผลการใช้ชุดฝึกอบรม โดยการใช้การทดสอบความรู้ความเข้าใจในการจัดกิจกรรมพลศึกษา และสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดกิจกรรม สำหรับงานวิจัยของจรัสลักษณ์ รัตนพันธ์ (2552) จะใช้การสอบถามเจตคติที่มีต่อการจัดการศึกษาแก่เด็กที่มีความต้องการพิเศษ และสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับเอกสารชุดฝึกอบรม นอกจากนี้ งานวิจัยของจรัสลักษณ์ รัตนพันธ์ (2557) (1) สัมรวจความต้องการความรู้ของครูเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษ โดยใช้แบบสอบถามความต้องการความรู้ของครูเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ สถิติปัญญาร่างกายและสุขภาพ ออทิสติก และการวิจัยทางการศึกษาพิเศษ (2) พัฒนาและหาประสิทธิภาพชุดฝึกอบรม โดยนำผลจากการศึกษาความต้องการมาสร้างชุดฝึกอบรมทางไกล เรื่อง การจัดการศึกษาสำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษ ตรวจสอบคุณภาพชุดฝึกอบรมทางไกลโดยผู้เชี่ยวชาญจากการตรวจสอบความเหมาะสมของกิจกรรม และนำชุดฝึกอบรมทางไกลที่สร้างขึ้นไปตรวจสอบประสิทธิภาพ การหาประสิทธิภาพชุดฝึกอบรมด้วย E_1/E_2 เพื่อเทียบกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ 80/80 ก่อนการทดลองใช้ (3) เปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจของครูก่อนและหลังการใช้ชุดฝึกอบรม และ (4) ศึกษาความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับชุดฝึกอบรม ส่งจดหมายชี้แจงพร้อมชุดฝึกอบรม และคู่มือการใช้ชุดฝึกอบรมไปยังกลุ่มตัวอย่างรวมถึงตอบแบบทดสอบก่อนเรียนส่งกลับคืน และนัดหมายเพื่อร่วมสัมมนาแบบเผชิญหน้า และร่วมทำกิจกรรมหลังการใช้ชุดฝึกอบรมเพื่อสรุปความรู้เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษและการวิจัยการศึกษาพิเศษ และจัดการสัมมนากลุ่มย่อยเพื่อการอภิปรายเกี่ยวกับชุดฝึกอบรมและตอบแบบสอบถามความคิดเห็น แล้วจึงให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบหลังการใช้ชุดฝึกอบรม และใช้การสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อชุดฝึกอบรมทางไกล โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นครูหรือผู้ปกครองนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษในพื้นที่กรุงเทพมหานคร และนนทบุรี

ผลการวิจัยทั้ง 3 เรื่อง ตอบตามวัตถุประสงค์การวิจัย โดยงานวิจัยของจรัสลักษณ์ รัตนพันธ์ (2552) พบว่า (1) ชุดฝึกอบรมที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด (2) หลังใช้ชุดฝึกอบรมกลุ่มตัวอย่างมีความรู้ความเข้าใจในการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาช่วงระยะเวลาสนใจของเด็กที่มีความต้องการพิเศษสูงกว่าก่อนใช้ชุดฝึกอบรม และหลังการใช้ชุดฝึกอบรมกลุ่มตัวอย่างมีเจตคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษสูงกว่าก่อนใช้ชุดฝึกอบรม งานวิจัยของจรัสลักษณ์ รัตนพันธ์ (2555) (1) ชุดฝึกอบรมที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์

ที่กำหนด (2) กลุ่มตัวอย่างมีค่ามัธยฐานของคะแนนความรู้ความเข้าใจในการจัดกิจกรรมพลศึกษา เพื่อพัฒนาช่วงระยะเวลาความสนใจและความสามารถในการสื่อสารของเด็กกสมาธิสั้นในช่วงก่อนใช้ ชุดกิจกรรมและหลังการใช้ชุดกิจกรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ และมีความคิดเห็น ต่อการจัดกิจกรรมพลศึกษาสำหรับเด็กกสมาธิสั้นอยู่ในระดับมากที่สุด นอกจากนี้ งานวิจัยของ จริลักษ์ณ์ รัตนพันธ์ (2557) พบว่า (1) ความรู้เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนที่มีความ ต้องการพิเศษที่ครูต้องการ คือการจัดการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ บกพร่องทางสติปัญญา ออทิสติก บกพร่อง ทางร่างกายและสุขภาพ และการวิจัยทางการศึกษา พิเศษ (2) ชุดฝึกอบรมที่พัฒนาขึ้นประกอบด้วย เอกสารชุดฝึกอบรมทางไกลสำหรับครู เรื่อง การ จัดการศึกษาสำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษ ประกอบด้วย ชื่อชุดฝึกอบรมทางไกล โครงสร้าง เนื้อหา แนวคิด วัตถุประสงค์ เนื้อหา และกิจกรรมหลัง การศึกษาชุดฝึกอบรมทางไกล และคู่มือ การใช้ชุดฝึกอบรม ประกอบด้วย คำอธิบายชุดฝึกอบรม วัตถุประสงค์ คำชี้แจงการใช้ชุดฝึกอบรม กำหนดการฝึกอบรม และการประเมินผลการอบรม โดยชุดฝึกอบรมที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตาม เกณฑ์ที่กำหนด (3) ผลการเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจของผู้ใช้ชุดฝึกอบรมพบว่าค่าเฉลี่ยของ คะแนนที่ได้จากการทดสอบความรู้หลังการใช้ชุดฝึกอบรมสูงกว่าก่อนการใช้ชุดฝึกอบรมอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติ และ (4) ความคิดเห็นของผู้ใช้ชุดฝึกอบรมที่มีต่อชุดฝึกอบรมอยู่ในระดับมากที่สุด

2.4) กลุ่มการศึกษาที่มีเนื้อหาการจัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับวิชาภาษาอังกฤษ มีจำนวน 1 เรื่อง คือ การพัฒนาชุดฝึกอบรมทางไกล เรื่อง หลักการสอนภาษาอังกฤษเบื้องต้นสำหรับครู ระดับมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล (ศิตา เขี่ยมขันติถาวร, 2555) มีวัตถุประสงค์การ วิจัยเพื่อ (1) พัฒนาชุดฝึกอบรมทางไกล เรื่อง หลักการสอนภาษาอังกฤษเบื้องต้นสำหรับครูระดับ มัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล (2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการฝึกอบรม ชุดฝึกอบรม ทางไกล เรื่อง หลักการสอนภาษาอังกฤษเบื้องต้นสำหรับครูระดับมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานครและ ปริมณฑลก่อนและหลังการใช้ชุดฝึกอบรม และ (3) ศึกษาความคิดเห็นที่ครูมีต่อชุดฝึกอบรมทางไกล เรื่อง หลักการสอนภาษาอังกฤษเบื้องต้นสำหรับครูระดับมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

วิธีการวิจัย พบว่าในชั้น (1) การพัฒนาชุดฝึกอบรมโดยการวิเคราะห์ เนื้อหา กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ และสื่อการเรียนการสอน จัดทำเอกสารประกอบการใช้ ชุดฝึกอบรม ประกอบด้วย คำอธิบายชุดฝึกอบรมและวัตถุประสงค์ คำอธิบายการใช้ชุดฝึกอบรม กิจกรรมการฝึกอบรม แบบประเมิน และรายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับการฝึกอบรม เสนอขอผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบความเหมาะสมในด้านเนื้อหา และกิจกรรม (2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการฝึกอบรม โดยการทดลองใช้ชุดฝึกอบรมแบบเดี่ยว แบบกลุ่ม และภาคสนาม ด้วยการส่งเอกสารชุดฝึกอบรม ให้ผู้เข้ารับการอบรมได้ศึกษาล่วงหน้า 1 เดือน จากนั้นจึงดำเนินการฝึกอบรมภาคปฏิบัติ ที่ 1 วัน ประเมินก่อนและหลังการใช้ชุดฝึกอบรม ด้วยแบบประเมิน และสอบถามความพึงพอใจต่อการใช้

ชุดฝึกอบรม ซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นครูระดับมัธยมศึกษาในพื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑล

ผลการวิจัยตอบตามวัตถุประสงค์การวิจัย โดยพบว่า (1) ชุดฝึกอบรมทางไกลที่พัฒนามีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด (2) ผลการใช้ชุดฝึกอบรมทางไกล โดยครูมีผลสัมฤทธิ์เพิ่มขึ้น และ (3) ความคิดเห็นที่ครูมีต่อชุดฝึกอบรมทางไกล อยู่ในระดับมาก

2.5) กลุ่มการศึกษาที่มีเนื้อหาการจัดการเรียนการสอนอื่นๆ จำนวน 5 เรื่อง เป็นงานวิจัยที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการวัดและประเมินผล การยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง การจัดการเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และ การงานอาชีพและเทคโนโลยี อย่างละ 1 เรื่อง ดังนี้

2.5.1) งานวิจัยที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการวัดและประเมินผล คือ การพัฒนาชุดฝึกอบรมการประเมินผู้เรียนตามสภาพจริงสำหรับครู (จินตนา ธนวิบูลย์ชัย, 2552) มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาสภาพ ปัญหาและความต้องการในการฝึกอบรม (2) พัฒนาชุดฝึกอบรม และ (3) ติดตามและประเมินผลการฝึกอบรม

วิธีการวิจัย พบว่าในชั้น (1) ศึกษาสภาพ ปัญหาและความต้องการในการฝึกอบรม โดยส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มเป้าหมายที่ในใจสมัครเข้ารับการฝึกอบรมพร้อมกับใบสมัคร และเอกสารประชาสัมพันธ์โครงการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ ด้วยการสอบถามสภาพปัญหาและความต้องการในการฝึกอบรมการประเมินผู้เรียนตามสภาพจริง (2) พัฒนาชุดฝึกอบรม โดยพิจารณาเนื้อหาที่เป็นสาระสำคัญที่ใช้ในการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ จำนวน 3 วัน ที่สอดคล้องและเหมาะสมกับสภาพและความต้องการของผู้เข้ารับการอบรมกลุ่มเป้าหมาย ประกอบด้วยเนื้อหาสาระ 2 ส่วน คือ เนื้อหาสาระเกี่ยวกับการประเมินผู้เรียนตามสภาพจริง และเนื้อหาสาระเกี่ยวกับโครงการประเมินผู้เรียนตามสภาพจริง คัดเลือกตัวอย่างโครงการประเมินผู้เรียนตามสภาพจริงและจัดทำเป็นซีดีเพื่อใช้อธิบายประกอบการบรรยาย การตรวจสอบคุณภาพชุดฝึกอบรมโดยเสนอผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาความถูกต้องและเหมาะสมของเนื้อหาและกิจกรรมที่ใช้ในชุดฝึกอบรม ปรับแก้ไขและมอบให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมนำไปศึกษาและใช้เป็นแนวทางในการทำผลงานส่งผู้วิจัย และ (3) ติดตามและประเมินผลการฝึกอบรม โดยจัดฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการสำหรับครูโดยใช้ชุดฝึกอบรมที่พัฒนาขึ้น เป็นเวลา 3 วัน และประเมินผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังการฝึกอบรมด้วยแบบทดสอบ ประเมินโครงการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ การประเมินผู้เรียนตามสภาพจริงเกี่ยวกับการจัดฝึกอบรม ผลการจัดการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ และประเมินผลงานของครูผู้เข้ารับการฝึกอบรม โดยศึกษาในพื้นที่จังหวัดลำปาง

ผลการวิจัยตอบตามวัตถุประสงค์การวิจัย โดยพบว่า (1) สภาพของครูผู้เข้ารับการฝึกอบรมส่วนใหญ่มีประสบการณ์การวิจัย และประสบการณ์การฝึกอบรมที่เกี่ยวข้องกับการประเมิน มีวัตถุประสงค์ในการเข้ารับการฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในเรื่องการประเมินตามสภาพจริง โดยส่วนใหญ่มีปัญหาเกี่ยวกับการประเมินตามสภาพจริงในระดับมาก และมีความต้องการฝึกอบรมเรื่องการประเมินตามสภาพจริงในระดับมาก (2) โครงสร้างเนื้อหาชุดฝึกอบรมที่

พัฒนาขึ้นมีดัชนีความสอดคล้องของผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับคุณภาพของชุดฝึกอบรมแต่ละรายการมากกว่า 0.5 และ (3) ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีค่าเฉลี่ยของคะแนนสอบหลังการฝึกอบรมสูงกว่าก่อนการฝึกอบรม มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการฝึกอบรมในระดับดีมากและมีความคิดเห็นเกี่ยวกับผลการจัดการฝึกอบรมในระดับมากที่สุด ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีความคิดเห็นเชิงบวกต่อการฝึกอบรม ได้รับความรู้มากขึ้นชัดเจนและสามารถนำไปใช้ในการทำงาน ส่วนผลงานของครูที่ได้จัดทำหลังการฝึกอบรมโดยภาพรวมมีคุณภาพอยู่ในระดับพอใช้

2.5.2) งานวิจัยที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง คือ การพัฒนาชุดฝึกอบรม เรื่อง การผลิตชุดการเรียนที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางสำหรับครู (วาสนา ทวีกุลทรัพย์, 2554) มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาความต้องการของครูเกี่ยวกับชุดฝึกอบรม (2) พัฒนาชุดฝึกอบรม (3) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้รับการอบรมก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดฝึกอบรม และ (4) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้รับการอบรมที่มีต่อชุดฝึกอบรม เรื่อง การผลิตชุดการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง

วิธีการวิจัย พบว่าในขั้น (1) ศึกษาความต้องการเกี่ยวกับชุดฝึกอบรม ในด้านหัวข้อเรื่อง ชุดการสอน ประโยชน์ และการประยุกต์ใช้ (2) การพัฒนาชุดฝึกอบรมจำนวน 3 หน่วย โดยยึดหลักการผลิตชุดฝึกอบรมแนวจุฬาของ ศาสตราจารย์ ดร.ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และหาประสิทธิภาพชุดฝึกอบรมตามเกณฑ์ 80/80 โดยการจัดการฝึกอบรมแบบเผชิญหน้า (3) การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดฝึกอบรม และ (4) ศึกษาความคิดเห็นของผู้รับการอบรมที่มีต่อชุดฝึกอบรม โดยศึกษาในพื้นที่จังหวัดนนทบุรี

ผลการวิจัยตอบตามวัตถุประสงค์การวิจัย โดยพบว่า (1) ครูมีความต้องการชุดฝึกอบรม (2) ชุดฝึกอบรมที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 และ (3) ผู้รับการอบรมมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนเพิ่มขึ้นจากเดิม รวมถึงมีความคิดเห็นว่าคุณชุดฝึกอบรมให้ประโยชน์ต่อผู้รับการอบรม และนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ได้อย่างมากที่สุด

2.5.3) งานวิจัยที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับวิชาคณิตศาสตร์ คือ การพัฒนาชุดฝึกอบรมทางไกล เรื่อง กิจกรรมโครงการคณิตศาสตร์ในระดับมัธยมศึกษา (ปรีชา เนาว์เย็นผล, 2554) มีวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อ (1) พัฒนาชุดฝึกอบรม (2) ประเมินการใช้ชุดฝึกอบรม ในด้านความรู้ และความพึงพอใจ และ (3) เพื่อวิเคราะห์ผลการทำกิจกรรมโครงการคณิตศาสตร์ของผู้รับการอบรม

วิธีการวิจัย พบว่าในขั้น (1) พัฒนาชุดฝึกอบรมโดยศึกษาเอกสารงานวิจัย และทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง จัดทำกิจกรรมโครงการคณิตศาสตร์สำหรับนักเรียนทดลองใช้กับนักเรียนและนำผลมาปรับปรุงเพื่อพัฒนาต้นแบบชุดฝึกอบรมกิจกรรมโครงการคณิตศาสตร์ในระดับมัธยมศึกษา สำหรับครู ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาโดยผู้ทรงคุณวุฒิ แล้วนำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงแก้ไขชุดฝึกอบรม ทดลองใช้ชุดฝึกอบรมทางไกลขั้นต้นกับครู โดยส่งเอกสารการฝึกอบรมให้กลุ่มตัวอย่างศึกษาเอกสารการฝึกอบรม และปฏิบัติกิจกรรมที่กำหนดด้วยตนเอง พร้อมตรวจสอบกับ

เฉลยกิจกรรมของแต่ละหน่วย และจัดกลุ่มตัวอย่างเข้ารับการฝึกอบรมแบบเผชิญหน้า (2) การประเมินการใช้ชุดฝึกอบรม ในด้านความรู้ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความรู้เกี่ยวกับโครงการจากผลงานการทำโครงการอย่างง่าย และการจัดทำโครงการคณิตศาสตร์จากโครงร่างของโครงการที่กำหนดโดยการสอบและความพึงพอใจที่มีต่อการฝึกอบรมจากการตอบแบบสอบถาม โดยศึกษาในพื้นที่จังหวัดนนทบุรี ปทุมธานี สระบุรี นครนายก ปราจีนบุรี และสระแก้ว

ผลการวิจัยพบว่า ตอบตามวัตถุประสงค์การวิจัย โดย (1) ผู้เข้ารับการอบรมโดยใช้ชุดฝึกอบรมมีคะแนนเฉลี่ยด้านความรู้ร้อยละ 80.44 ของคะแนนเต็ม (2) ผู้เข้ารับการอบรมมีความพึงพอใจต่อชุดฝึกอบรมในระดับมากที่สุดทั้งด้านความรู้ที่ได้รับ และด้านการจัดการฝึกอบรม และ (3) โครงการอย่างง่ายที่ผู้เข้าอบรมจัดทำ 5 ประเภท คือ โครงการอย่างง่ายในรูปแบบฝึกหัด ในรูปเกมหรือกิจกรรมเกี่ยวกับบทเรียน การแสดงวิธีการหรือขั้นตอนการหาคำตอบของโจทย์ การสรุปบทเรียน และการขยายความรู้จากบทเรียน สำหรับผลการวิเคราะห์การทำโครงการคณิตศาสตร์ปรากฏว่าผู้เข้าอบรมสามารถนำเสนอวิธีดำเนินงานได้สอดคล้องกับจุดประสงค์ของโครงการ นำเสนอผลการดำเนินงานได้ครบถ้วนตามจุดประสงค์ คณิตศาสตร์ที่นำเสนอในผลการดำเนินงานมีความถูกต้อง ชัดเจน เข้าใจง่าย มีวิธีการแสดงผลการดำเนินงานที่น่าสนใจ มีวิธีการนำเสนอโครงการต่อผู้ฟังได้น่าสนใจ ตอบข้อซักถามได้ชัดเจน และบางโครงการมีวิธีการนำเสนอที่ทำให้ผู้ฟังมีส่วนร่วม

2.5.4) งานวิจัยที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับวิชาวิทยาศาสตร์ คือ การพัฒนาชุดฝึกอบรมทางไกล เรื่อง การสอนวิทยาศาสตร์เพื่อพัฒนาทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์สำหรับครูวิทยาศาสตร์ระดับมัธยม ศึกษาในกรุงเทพและปริมณฑล (ดวงเดือน พินสุวรรณ์, 2556) มีวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อ (1) พัฒนาและหาประสิทธิภาพชุดฝึกอบรม (2) เปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจระหว่างก่อนและหลังการใช้ชุดฝึกอบรม และ (3) ศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อชุดฝึกอบรม

วิธีการวิจัย พบว่าในขั้น (1) พัฒนาชุดฝึกอบรมโดยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของ สร้างชุดฝึกอบรม ออกแบบกิจกรรมหลังการศึกษาชุดฝึกอบรมแต่ละตอนหาคุณภาพกิจกรรมหลังการศึกษาชุดฝึกอบรม โดยเสนอผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเหมาะสมของกิจกรรม ปรับปรุงแก้ไข หาประสิทธิภาพชุดฝึกอบรมด้วยการหาค่า E_1/E_2 จากการทดสอบแบบเดี่ยว แบบกลุ่ม และภาคสนาม เพื่อเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจระหว่างก่อนและหลังการใช้ชุดฝึกอบรม และสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อชุดฝึกอบรมทางไกล โดยศึกษาศึกษาในพื้นที่กรุงเทพฯ และปริมณฑล

ผลการวิจัยพบว่า ตอบตามวัตถุประสงค์การวิจัย โดย (1) ชุดฝึกอบรมที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด (2) กลุ่มตัวอย่างมีความรู้ความเข้าใจหลังใช้ชุดฝึกอบรมสูงกว่าก่อนใช้ชุดฝึกอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และ (3) กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อชุดฝึกอบรมในระดับมากที่สุด

2.5.5) งานวิจัยที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี คือ การพัฒนาชุดฝึกอบรมทางไกล เรื่อง สมรรถนะครูด้านการสอนวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยี สำหรับครู

ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล (เพชรผ่อง มยุชโชติ, 2555) มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) พัฒนาชุดฝึกอบรม (2) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้รับการอบรมที่เรียนด้วยชุดฝึกอบรม และ (3) ศึกษาความคิดเห็นของผู้รับการอบรมที่เรียนด้วยชุดฝึกอบรม

วิธีการวิจัย พบว่าในชั้น (1) พัฒนาชุดฝึกอบรม โดยศึกษาเอกสารและตำราที่เกี่ยวข้อง กำหนดเนื้อหา เพื่อจัดทำหน่วยการเรียนรู้ที่จะนำมาใช้ในการทดลอง 3 หน่วย เสนอผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้อง แก้ไขปรับปรุง ทดลองใช้ชุดฝึกอบรมจากสอบถามความต้องการเข้ารับการศึกษา ทดสอบประสิทธิภาพชุดฝึกอบรม ด้วยการหาค่า E_1/E_2 (2) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยการทดสอบความรู้ก่อนและหลังการฝึกอบรม และ (3) สอบถามความคิดเห็นของผู้เข้ารับการศึกษาเพื่อประเมินผลการใช้ชุดฝึกอบรม โดยศึกษาในพื้นที่กรุงเทพ และปริมณฑล

ผลการวิจัยตอบตามวัตถุประสงค์การวิจัย โดยพบว่า (1) ชุดฝึกอบรมที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด (2) ผู้รับการฝึกอบรมมีผลสัมฤทธิ์ในการฝึกอบรมหลังการฝึกอบรมสูงกว่าก่อนการฝึกอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และ (3) ผู้รับการฝึกอบรมเห็นว่าชุดฝึกอบรมมีความเหมาะสมมากที่สุดในด้านเนื้อหาสาระของชุดฝึกอบรม สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการสอนหรือปฏิบัติงานได้ เนื่องจากเนื้อหาทั้ง 3 หน่วย มีความสอดคล้องเหมาะสมและกิจกรรมที่กำหนดให้มีความเหมาะสมกับเนื้อหาสาระ

3) กลุ่มการศึกษาที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา มีจำนวน 3 เรื่อง คือ การพัฒนาชุดฝึกอบรมทางไกลแบบอิงประสบการณ์ เรื่อง การทดสอบประสิทธิภาพสื่อสำหรับครู (วาสนา ทวีกุลทรัพย์ และคณะ, 2552) การพัฒนาความรู้ทางเทคโนโลยีการสื่อสารระหว่างผู้ปกครอง ครู บุคลากรทางการศึกษา และผู้เรียน (ปาริฉัตร ช้างสิงห์ และคณะ, 2554) และการพัฒนาชุดฝึกอบรมทางไกล เรื่อง การสื่อสารการศึกษาผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์สำหรับครูสังกัดเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐม เขต 1 (ทวีวัฒน์ วัฒนกุลเจริญ, 2556) โดยงานวิจัยทั้ง 3 เรื่อง มีวัตถุประสงค์การวิจัยใกล้เคียงกัน คือ (1) ศึกษาสภาพปัญหา ความต้องการหลักสูตรการฝึกอบรม เนื้อหาชุดฝึกอบรมทางไกล (2) พัฒนาชุดฝึกอบรมทางไกล (3) ประเมินชุดฝึกอบรมโดยประเมินความก้าวหน้าทางการเรียนของผู้รับการอบรมที่เรียนด้วยชุดฝึกอบรม และความพึงพอใจที่มีต่อชุดฝึกอบรม มีเพียงงานวิจัยของวาสนา ทวีกุลทรัพย์ (2552) ที่มีวัตถุประสงค์การวิจัยแตกต่างกัน โดยในวัตถุประสงค์ข้อที่ (4) ศึกษาความคิดเห็นของผู้เข้ารับการศึกษาโดยสอบถามในประเด็นองค์ประกอบของชุดฝึกอบรม ประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนด้วยชุดฝึกอบรม การนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ และข้อเสนอแนะที่มีต่อการสร้าง และ (5) ประเมินและติดตามผู้รับการอบรมนำความรู้ที่ได้รับจากชุดฝึกอบรมโดยใช้การสัมภาษณ์เพิ่มเติม

วิธีการวิจัย ในชั้น (1) ศึกษาสภาพปัญหา ความต้องการหลักสูตรการฝึกอบรม เนื้อหาชุดฝึกอบรมทางไกล พบว่างานวิจัย 2 เรื่อง ที่ใช้การสอบถามความต้องการด้านเนื้อหาด้วยแบบสอบถาม มีเพียงงานวิจัยของ ปาริฉัตร ช้างสิงห์ และคณะ (2554) ที่นำข้อมูลปัญหาและ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการจัดกิจกรรมบริการวิชาการแก่สังคมของสาขาวิชามนุษยนิเวศศาสตร์ในปี 2553 มานำเสนอสภาพปัญหา และกำหนดเนื้อหาชุดฝึกอบรม (2) การพัฒนาชุดฝึกอบรม มีจำนวน 2 เรื่อง ที่หาประสิทธิภาพชุดฝึกอบรมด้วยการกำหนดเกณฑ์การทดสอบประสิทธิภาพ E_1/E_2 คืองานวิจัยของวาสนา ทวีกุลทรัพย์ (2552) ที่พัฒนาชุดฝึกอบรมทางไกลโดยยึดหลักการผลิตชุดฝึกอบรมทางไกลแบบอิงประสบการณ์ ของ ศาสตราจารย์ ดร.ชัยยงค์ พรหมวงศ์ โดยการศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พร้อมทั้งนำผลที่ได้จากการสอบถามความต้องการเกี่ยวกับหลักสูตรมาจัดทำสื่อหลัก คือ ประมวลสาระและแนวการศึกษา จำนวน 2 หน่วยประสบการณ์ พร้อมทั้งผลิตวีดีโอ เพื่อใช้เป็นสื่อเสริม ตรวจสอบคุณภาพชุดฝึกอบรมทางไกล โดยผู้ทรงคุณวุฒิ ปรับปรุงชุดฝึกอบรม และนำชุดฝึกอบรมไปทดลองใช้ 3 ช่วง จากการทดสอบประสิทธิภาพแบบเดี่ยว แบบกลุ่ม และภาคสนาม เพื่อหาประสิทธิภาพชุดฝึกอบรม ที่กำหนดเกณฑ์การทดสอบประสิทธิภาพ $E_1/E_2 = 80/80$ โดยศึกษาในพื้นที่จังหวัดนนทบุรี และงานวิจัยของทวีวัฒน์ วัฒนกุลเจริญ (2556) ที่พัฒนาชุดฝึกอบรมทางไกลโดยดำเนินการ 8 ขั้นตอน คือ 1) กำหนดหัวเรื่อง แนวคิด วัตถุประสงค์กิจกรรม และแนวทางการประเมินผล 2) เขียนเอกสารประกอบการฝึกอบรม 3) ตรวจสอบคุณภาพชุดฝึกอบรมโดยเสนอผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา และด้านวัดประเมินผล 4) นำเนื้อหาและข้อสอบมาจัดทำเป็นชุดฝึกอบรมทางไกล 5) นำชุดฝึกอบรมทางไกลที่พัฒนาขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา ด้านเนื้อหา และด้านวัดและประเมินผลตรวจสอบ 6) ปรับปรุงและแก้ไขรายละเอียดให้สมบูรณ์ 7) นำชุดฝึกอบรมที่พัฒนาขึ้นไปทดสอบประสิทธิภาพแบบเดี่ยว และแบบกลุ่ม เพื่อศึกษาประสิทธิภาพ โดยหลังการใช้งานมีการสัมภาษณ์ผู้เข้ารับการฝึกอบรมเพื่อนำข้อมูลที่ได้มาปรับปรุงชุดฝึกอบรมให้มีประสิทธิภาพและแก้ไขข้อบกพร่องที่เกิดขึ้น และ 8) ปรับปรุงและแก้ไขรายละเอียดให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด สำหรับการทดลองใช้ชุดฝึกอบรมทางไกล โดยประสานงานกับครูระดับประถมศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเพื่อซักซ้อมความเข้าใจก่อนการทดลอง เตรียมสถานที่ คือ ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ ส่วนการเรียนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ผู้วิจัยเลือกใช้ระบบบริหารการเรียน Module โดยนำเสนอเนื้อหาและกิจกรรมให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมเข้าฝึกอบรมตามเนื้อหาและกิจกรรมที่กำหนด กำหนดวันเวลาในการใช้ชุดฝึกอบรมทางไกล แบ่งออกเป็น 2 ช่วง คือ การปฐมนิเทศแบบเผชิญหน้า ใช้ระยะเวลา 2 วัน ประเมินผลก่อนฝึกอบรมด้วยแบบทดสอบแบบปรนัย และการฝึกอบรมผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ใช้ระยะเวลา 1 เดือน ประเมินผลหลังการฝึกอบรมด้วยแบบทดสอบแบบปรนัย โดยศึกษาในพื้นที่เขต 1 จังหวัดนครปฐม มีเพียงงานวิจัยปาริฉัตร ช่างสิงห์ และคณะ (2554) ที่พัฒนาชุดฝึกอบรมทางไกล โดยการรวบรวมปัญหาและหัวข้อที่ได้จากผู้ปกครอง ครู ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาเกี่ยวกับการสื่อสารระหว่างผู้ปกครอง ครูและผู้เรียน หาคุณภาพโดยเสนอผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาไทย ผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษา ผู้เชี่ยวชาญด้านการออกแบบกราฟฟิก และผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารจัดการทำสื่อสังคมออนไลน์ ประเมินชุดฝึกอบรม และชั้น (3) ประเมินชุดฝึกอบรม มีงานวิจัย 2 เรื่องที่ประเมินความก้าวหน้าทางการเรียนของผู้รับการอบรมที่เรียนด้วย

ชุดฝึกอบรมโดยการทดสอบความรู้ก่อนและหลังการใช้ชุดฝึกอบรม และศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อชุดฝึกอบรมโดยการสอบถามภายหลังการใช้ชุดฝึกอบรม สำหรับงานวิจัยของวาสนา ทวีกุลทรัพย์ (2552) ที่ศึกษาความคิดเห็นของผู้เข้ารับการอบรมโดยการสอบถามในประเด็นองค์ประกอบของชุดฝึกอบรม ประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนด้วยชุดฝึกอบรม การนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ และข้อเสนอแนะที่มีต่อการสร้าง และประเมินและติดตามผู้รับการอบรมนำความรู้ที่ได้รับจากชุดฝึกอบรมโดยใช้การสัมภาษณ์เพิ่มเติม

ผลการวิจัยทั้งหมดตอบตามวัตถุประสงค์การวิจัย โดยพบว่า (1) ครูต้องการหลักสูตรการฝึกอบรมทางไกล (2) ชุดฝึกอบรมทางไกลมีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ (3) ผู้รับการอบรมมีความก้าวหน้าทางการเรียนเพิ่มขึ้นจากเดิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และมีความพึงพอใจต่อชุดฝึกอบรมทางไกลในระดับมากที่สุด นอกจากนี้ เป็นงานวิจัยของวาสนา ทวีกุลทรัพย์ (2552) ที่พบว่าผู้รับการอบรมมีความเห็นเกี่ยวกับชุดฝึกอบรมทางไกลในระดับมากที่สุด และผู้รับการอบรมได้นำความรู้ที่ได้รับจากการอบรมไปใช้ และมีการเผยแพร่ความรู้ที่ได้รับยัง ครูผู้สอนด้วยวิธีการให้ชุดฝึกอบรมทางไกลไปศึกษา สนทนาพูดคุย และจัดประชุมเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้

2.1.3 กลุ่มเศรษฐกิจ สังคม การเมือง พบว่าเป็นงานวิจัยที่มุ่งการให้บริการความรู้ทางวิชาการ วิชาชีพในด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง แก่ประชาชน ชุมชน และกลุ่มเป้าหมายเพื่อให้ได้รับความรู้ การพัฒนาความสามารถ และเพิ่มทักษะในการดำเนินงานและดำเนินชีวิตที่มีประสิทธิภาพ มีจำนวน 1 เรื่อง คือ การพัฒนาชุดฝึกอบรมทางไกลหลักสูตรการบริหารและส่งเสริมการใช้บริการห้องสมุดประชาชน (ชุดิมา สัจจามันท์, 2552) ที่กำหนดวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อ

- 1) พัฒนาชุดฝึกอบรม
- 2) ประเมินคุณภาพชุดฝึกอบรม และ
- 3) ติดตามผลการใช้ชุดฝึกอบรม

วิธีการวิจัย ในการพัฒนาชุดฝึกอบรม ได้ดำเนินการวิจัยโดยอิงกรอบแนวคิดการวิจัยและกระบวนการพัฒนาชุดฝึกอบรมทางไกลใน 5 ขั้นตอน คือ การประเมินความต้องการการอบรมของผู้เกี่ยวข้อง การพัฒนาหลักสูตรและออกแบบชุดฝึกอบรม การผลิตชุดฝึกอบรม การประเมินและติดตามผล การประเมินคุณภาพชุดฝึกอบรมโดยผู้ทรงคุณวุฒิ ประเมินความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างผู้ใช้ชุดฝึกอบรมทางไกล และการเปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลังใช้ชุดฝึกอบรม และการติดตามผลการใช้ชุดฝึกอบรมทางไกลในด้านความสำคัญ คุณค่าของความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับ การนำไปใช้ประโยชน์ และปัญหาอุปสรรค โดยศึกษากับกลุ่มบรรณารักษ์ทั่วประเทศ

ผลการวิจัยพบว่าตอบตามวัตถุประสงค์การวิจัย โดยชุดฝึกอบรมทางไกลที่พัฒนาขึ้นประกอบด้วยสื่อสิ่งพิมพ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์มีความเหมาะสมในระดับมาก การประเมินคุณภาพชุดฝึกอบรมทางไกลจากผู้ทรงคุณวุฒิ การประเมินความคิดเห็นและความพึงพอใจของผู้ศึกษาชุดฝึกอบรมทางไกลด้วยตนเองจากชุดฝึกอบรมทางไกลมีความรู้เพิ่มขึ้น รวมถึงผลการติดตามผลการใช้ชุดฝึกอบรมพบว่า ผู้ศึกษาชุดฝึกอบรมส่วนใหญ่นำความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับจากการศึกษาไปใช้การจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านเชิงรุก ผู้บริหารและผู้ให้บริการของบรรณารักษ์ระดับมาก

2.1.4 กลุ่มสุขภาพ เป็นงานวิจัยที่มุ่งการให้บริการความรู้ทางวิชาการทางด้านสุขภาพแก่ประชาชน ชุมชน และกลุ่มเป้าหมายให้ได้รับความรู้ การพัฒนา และเพิ่มทักษะในการดำเนินชีวิตที่มีประสิทธิภาพ มีจำนวน 1 เรื่อง คือ การพัฒนาชุดฝึกอบรมทางไกลเพื่อพัฒนาทักษะการเป็นผู้นำทีมงานสำหรับแกนนำของผู้สูงอายุในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล (เปรมฤทัย น้อยหมีนไวย, 2555) โดยกำหนดวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อ 1) ศึกษาความต้องการพัฒนาทักษะการเป็นผู้นำด้านการส่งเสริมสุขภาพในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล 2) พัฒนาชุดฝึกอบรมทางไกลเพื่อพัฒนาทักษะการเป็นผู้นำด้านการส่งเสริมสุขภาพของผู้สูงอายุ และ 3) ประเมินผลการใช้ชุดฝึกอบรมทางไกลเพื่อพัฒนาทักษะการเป็นผู้นำด้านการส่งเสริมสุขภาพของผู้สูงอายุ

วิธีการวิจัย โดยในระยะ 1) ศึกษาความต้องการ โดยการประชุมระดมสมองกับผู้ทรงคุณวุฒิและตัวแทนผู้นำกลุ่มผู้สูงอายุ เพื่อสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา และความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย และร่วมให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตร วัตถุประสงค์ รูปแบบ เนื้อหาสาระในชุดฝึกอบรมทางไกล และรายละเอียดการจัดการเรียนการสอนในชุดฝึกอบรมทางไกล เพื่อจัดทำพัฒนาชุดฝึกอบรมทางไกลต่อไป 2) พัฒนาชุดฝึกอบรมทางไกลและเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ตรวจสอบคุณภาพชุดฝึกอบรมทางไกลและเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยผู้ทรงคุณวุฒิ ปรับปรุงชุดฝึกอบรมทางไกลและเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลให้มีคุณภาพ นำชุดฝึกอบรมทางไกลและเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลไปใช้ในกลุ่มทดลองเบื้องต้น และนำข้อเสนอแนะที่ได้ไปปรับปรุงชุดฝึกอบรมทางไกลและกิจกรรมในวันฝึกเสริมทักษะให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น 3) ทดลองใช้ชุดฝึกอบรมทางไกลในสถานการณ์จริง โดยใช้ชุดฝึกอบรมทางไกลและการเข้าร่วมฝึกเสริมทักษะแบบเผชิญหน้า จัดกิจกรรมฝึกเสริมทักษะเพื่อพัฒนาทักษะการเป็นผู้นำด้านการส่งเสริมสุขภาพผู้สูงอายุ 2 วัน แต่ละวันห่างกัน 1 เดือน กิจกรรมในวันอบรม ประกอบด้วย การปฐมนิเทศการใช้ชุดฝึกอบรม การมอบชุดฝึกอบรมทางไกล การประเมินความรู้ด้านการส่งเสริมสุขภาพและทักษะการเป็นผู้นำทีมงาน การบรรยาย การสาธิต และกิจกรรมกลุ่ม และ 4) ประเมินผลการใช้ชุดฝึกอบรมทางไกล โดยใช้แบบวัดผลสัมฤทธิ์ชุดฝึกอบรมทางไกลชุดแรก และแบบประเมินตนเองด้านทักษะการเป็นผู้นำทีมงาน ก่อนเข้าอบรมฝึกเสริมทักษะครั้งที่ 1 ใช้แบบวัดผลสัมฤทธิ์ชุดฝึกอบรมทางไกลชุดที่ 2 แบบประเมินตนเองด้านทักษะการเป็นผู้นำทีมงาน และแบบสอบถามความพึงพอใจชุดฝึกอบรมทางไกล หลังเสร็จสิ้นการฝึกเสริมทักษะ ครั้งที่ 2

ผลการวิจัยพบว่าตอบตามวัตถุประสงค์การวิจัย โดย 1) กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการพัฒนาทักษะการเป็นผู้นำด้านการส่งเสริมสุขภาพ โดยการส่งเสริมทักษะการเป็นผู้นำทีมงาน และมีความรู้ในด้านการส่งเสริมสุขภาพแก่ผู้สูงอายุ 2) ชุดฝึกอบรมทางไกล ประกอบด้วย เอกสารชุดฝึกอบรมทางไกล และคู่มือการฝึกอบรมการพัฒนาทักษะการเป็นผู้นำทีมงาน ซึ่งผู้รับการอบรมจำเป็นต้องเข้ารับการอบรมแบบเผชิญหน้า 2 วัน แต่ละวันห่างกัน 1 เดือน และ 3) ผู้ใช้ชุดฝึกอบรมทางไกลมีความรู้ในด้านการส่งเสริมสุขภาพ และทักษะการเป็นผู้นำทีมงานหลังใช้ชุด

ฝึกรวมสูงกว่าก่อนใช้ชุดฝึกรวมที่ระดับนัยสำคัญ และมีความพึงพอใจชุดฝึกรวมทางไกลโดยรวมอยู่ในระดับมาก

2.1.5 กลุ่มศิลปวัฒนธรรม คุณธรรม จริยธรรม เป็นงานวิจัยที่มุ่งการให้ความรู้ทางวิชาการด้านศิลปวัฒนธรรม คุณธรรม จริยธรรม แก่ประชาชน ชุมชน และกลุ่มเป้าหมายให้มีการดำเนินงานและดำเนินชีวิตที่ดี มีจำนวน 1 เรื่อง คือ ผลการใช้ชุดฝึกรวมทางไกล เรื่อง ภูมิปัญญาท้องถิ่น อำเภอสามโคก จังหวัดปทุมธานี (นฤมล ตันธสุรเศรษฐ์ และคณะ, 2553) ซึ่งเป็นโครงการวิจัยต่อเนื่องจากการบริการวิชาการแก่สังคมด้วยชุดฝึกรวมทางไกลในระยะแรก โดยกำหนดวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของครูและบุคลากรทางการศึกษาก่อนและหลังการใช้ชุดฝึกรวมทางไกล และ 2) ศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อชุดฝึกรวมทางไกล

วิธีการวิจัย โดยในขั้น 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของครูและบุคลากรทางการศึกษาก่อนและหลังการใช้ชุดฝึกรวมทางไกล โดยการจัดอบรมให้กับครูและบุคลากรทางการศึกษาในอำเภอสามโคก จังหวัดปทุมธานี โดยใช้การทดสอบผลสัมฤทธิ์จากการใช้ชุดฝึกรวมวัดโดยใช้การวัดก่อนและหลังการฝึกรวม และ 2) ความพึงพอใจของผู้เข้ารับการอบรมที่มีต่อชุดฝึกรวม โดยสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการใช้ชุดฝึกรวมทางไกลภายหลังการใช้ชุดฝึกรวมทางไกล

ผลการวิจัยพบว่าตอบตามวัตถุประสงค์การวิจัย โดย 1) ผลสัมฤทธิ์ของครูและบุคลากรทางการศึกษาก่อนการใช้ชุดฝึกรวมทางไกล สูงกว่าก่อนการใช้ชุดฝึกรวมทางไกล และ 2) ครูและบุคลากรทางการศึกษามีความพึงพอใจต่อชุดฝึกรวมทางไกลในระดับมาก

2.2 ประเด็นที่ศึกษาอื่นๆ พบว่า งานวิจัยที่ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากโครงการบริการวิชาการแก่สังคม ประเภทอิงรูปแบบการวิจัย ประจำปี 2552 – 2557 มีการศึกษาตามลักษณะการให้บริการวิชาการแก่สังคม มี 4 กลุ่ม คือ 1) กลุ่มการศึกษา 2) กลุ่มเศรษฐกิจ สังคม การเมือง 3) กลุ่มการเกษตร และ 4) กลุ่มศิลปวัฒนธรรม คุณธรรม จริยธรรม ดังนี้

2.2.1 กลุ่มการศึกษา พบว่าเป็นงานวิจัยที่มุ่งการให้บริการความรู้ทางวิชาการทางด้านการศึกษาแก่ครู อาจารย์ นักเรียน นักศึกษา ประชาชน ชุมชนและกลุ่มเป้าหมาย ให้ได้รับความรู้การพัฒนาความสามารถ และทักษะเพื่อการจัดการการเรียนการสอนได้ อย่างมีประสิทธิภาพ โดยแบ่งเป็นการจัดการเรียนการสอน และการประเมินโครงการ มีจำนวนอย่างละ 1 เรื่อง คือ

1) การศึกษาการจัดการเรียนการสอนคณิตศาสตร์ เรื่อง วงกลม และพาราโบลา โดยใช้บทเรียน Learning Object Module สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (สาคร บุญดาว, 2554) ที่กำหนดวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อศึกษา (1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในการใช้บทเรียน LOM (2) ความพึงพอใจของนักเรียนในการใช้บทเรียน LOM (3) เจตคติในการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนหลังการใช้บทเรียน LOM และ (4) ความพึงพอใจของครูคณิตศาสตร์เกี่ยวกับบทเรียน LOM

วิธีการวิจัย โดยในชั้น (1) การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในการใช้บทเรียน LOM โดยให้นักเรียนศึกษาบทเรียน LOM ด้วยตนเอง และทำแบบประเมินตนเอง และใบกรอกคะแนนจากนักเรียน (2) ความพึงพอใจของนักเรียนในการใช้บทเรียน LOM (3) เจตคติในการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนหลังการใช้บทเรียน LOM และ (4) ความพึงพอใจของครูคณิตศาสตร์เกี่ยวกับบทเรียน LOM โดยในกลุ่มนักเรียนโดยการสอบถาม และสัมภาษณ์นักเรียนบางคน สำหรับกลุ่มครูโดยการแบบสอบถาม และสัมภาษณ์ครูทั้งหมด

ผลการวิจัยพบว่าตอบตามวัตถุประสงค์การวิจัย โดย (1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยของแบบประเมินตนเองก่อนและหลังเรียนของนักเรียนเท่ากับร้อยละ 38.84 และร้อยละ 68.28 ตามลำดับ ของคะแนนเต็ม 25 คะแนน (2) ความพึงพอใจของนักเรียนในภาพรวมนักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมาก ทั้งในด้านลักษณะของบทเรียน เช่น นักเรียนสามารถเรียนซ้ำใหม่ได้ถ้าไม่เข้าใจ ชอบการเรียนเช่นนี้ เพราะสามารถเรียนได้ทุกเวลาที่ต้องการ ได้รับความรู้เพิ่มขึ้น สามารถประเมินการเรียนรู้ของตนเองได้ และด้านการนำเสนอเนื้อหา เช่น กิจกรรมหลายรูปแบบที่ช่วยให้เรียนรู้ได้มากขึ้น (3) เจตคติในการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียน ในภาพรวมนักเรียนมีเจตคติในการเรียนคณิตศาสตร์อยู่ในระดับมาก ในหัวข้อ สนุกในการเรียนคณิตศาสตร์ นักเรียนมีความชอบเรียนคณิตศาสตร์แบบมีชั้นเรียน และเชื่อว่าคณิตศาสตร์มีประโยชน์ในระดับมาก และ (4) ความพึงพอใจของครูคณิตศาสตร์เกี่ยวกับบทเรียน LOM ในภาพรวม ครูคณิตศาสตร์มีความพึงพอใจในระดับมาก ในหัวข้อ นักเรียนมีความสะดวกในการเรียน ความน่าสนใจของบทเรียน การนำเสนอเนื้อหา การมีเฉลยกิจกรรม/แนวคิดช่วยให้นักเรียนเรียนรู้มากขึ้น การทบทวนความรู้เดิมมีความเหมาะสม นักเรียนสามารถเรียนด้วยตนเองได้

2) การประเมินผลโครงการบริการวิชาการแก่สังคม มหาวิทยาลัยสุโขทัย-นครราชสีมา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2555 (วัฒนีย์ วัฒนวิทย์กิจ, 2556) ได้กำหนดวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ประเมินความสำเร็จ ปัญหา และอุปสรรคการดำเนินการโครงการบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัยสุโขทัยนครราชสีมา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2555 (2) ประเมินผลการบูรณาการงานวิชาการแก่สังคมประจำปี 2555 กับการเรียนการสอนและการวิจัยของมหาวิทยาลัยสุโขทัยนครราชสีมา (3) ประเมินการนำความรู้และประสบการณ์จากการบริการวิชาการแก่สังคมประจำปี 2555 ไปใช้ประโยชน์และผลกระทบของการให้บริการวิชาการแก่สังคม และ (4) เสนอแนะแนวทางในการนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาการจัดบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัยสุโขทัยนครราชสีมา

วิธีการวิจัย นำเสนอไว้ 4 ขั้นตอน ดังนี้

2.1) ประเมินความสำเร็จ ปัญหา และอุปสรรคการดำเนินการโครงการบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัยสุโขทัยนครราชสีมา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2555 โดย (1) สสำรวจผลการดำเนินงานโครงการ บริการวิชาการแก่สังคมในภาพรวมจากการเปรียบเทียบเกณฑ์

ที่มหาวิทยาลัยกำหนดในตัวชี้วัดระดับผลผลิตและตัวชี้วัดระดับผลลัพธ์ของการให้บริการวิชาการแก่สังคม จากการศึกษาเอกสารแผนคำของบประมาณตามแบบ ผด.บส 1 ในระบบ e-Social ของกองแผนงาน ศึกษาค่านิยมในตัวบ่งชี้ของมหาวิทยาลัย แบบเสนอโครงการ สวพ.01 ในระบบ e-Research Management และแบบสรุปการดำเนินโครงการบริการวิชาการแก่สังคม ในระบบ e-Social ของกองแผนงาน และ (2) ศึกษาปัญหา และอุปสรรคการดำเนินงานโครงการ บริการวิชาการแก่สังคม ในภาพรวม

2.2) ประเมินผลการบูรณาการงานวิชาการแก่สังคมประจำปี 2555 กับการเรียนการสอนและการวิจัยของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (เพื่อตอบตัวบ่งชี้ที่ 5.1 (สกอ.) ข้อ 4) โดย (1) นำผลจากงานบริการวิชาการสังคมใน 5 แผนงาน คือ แผนงานที่ 1 แผนงานที่ 2 แผนงานที่ 3 แผนงานที่ 5 และแผนงานที่ 7 ไปบูรณาการกับการเรียนการสอนในชุดวิชาต่างๆ ของมหาวิทยาลัย รวมทั้งการปฏิบัติงานประจำด้านอื่นๆ ของบุคลากรของมหาวิทยาลัย จากเอกสารแผนคำของบประมาณตามแบบ ผด.บส. 1 แบบสรุปการดำเนินโครงการบริการวิชาการแก่สังคม ในระบบ e-Social ของกองแผนงาน การสำรวจความคิดเห็นการนำผลงานบริการวิชาการแก่สังคมไปบูรณาการกับการเรียนการสอนและการวิจัย ของผู้รับผิดชอบโครงการ (2) การนำผลจากงานบริการวิชาการแก่สังคมความรู้ ประสบการณ์จากการให้บริการมาพัฒนาต่อยอดสู่การพัฒนาองค์ความรู้ผ่านกระบวนการวิจัย โดยการสัมภาษณ์ผู้รับผิดชอบ/หัวหน้าโครงการ

2.3) ประเมินการนำความรู้และประสบการณ์จากการบริการวิชาการแก่สังคมประจำปี 2555 ไปใช้ประโยชน์และผลกระทบของการให้บริการวิชาการแก่สังคม (ตัวบ่งชี้ที่ 5.2 (สกอ.) ข้อ 3) โดยศึกษาความสอดคล้องของโครงการบริการวิชาการแก่สังคมกับความต้องการของผู้รับบริการ ผลการนำความรู้ที่ได้รับจากบริการวิชาการฯ ไปใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจของผู้รับบริการฯ จากแบบสรุปการดำเนินโครงการบริการวิชาการแก่สังคม ในระบบ e-Social ของกองแผนงาน และการสัมภาษณ์ผู้รับผิดชอบโครงการ และผู้ที่เกี่ยวข้องในการบริหารโครงการบริการวิชาการแก่สังคม ได้แก่ เจ้าหน้าที่กองแผนงาน ผู้ให้บริการ ผู้รับบริการ

2.4) เสนอแนะแนวทางในการนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาการจัดบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช โดยในประเด็น (1) แนวทางในการนำผลการประเมินไปพัฒนาระบบ กลไกการให้บริการวิชาการแก่สังคม ในด้านรูปแบบ ขอบเขตการให้บริการ ระยะเวลา จากการสัมภาษณ์ผู้รับผิดชอบโครงการ และการสนทนากลุ่มของผู้ที่เกี่ยวข้องในการบริหารโครงการบริการวิชาการแก่สังคม ได้แก่ เจ้าหน้าที่กองแผนงาน ผู้ให้บริการ ผู้รับบริการ และ (2) แนวทางในการปรับปรุงการบูรณาการงานบริการวิชาการกับการเรียนการสอนและการวิจัย โดยศึกษาจากรายงานการประชุมคณะทำงานพิจารณาโครงการ และติดตามผลการดำเนินงานโครงการบริการวิชาการแก่สังคม และการสัมภาษณ์คณะทำงานเร่งรัดติดตามการเบิกจ่ายเงิน

งบประมาณ เพื่อกำหนดหัวข้อเพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย และการสนทนากลุ่ม ผู้รับผิดชอบโครงการ และผู้ที่เกี่ยวข้องในการบริหารโครงการบริการวิชาการแก่สังคม

ผลการวิจัยพบว่าตอบตามวัตถุประสงค์การวิจัย โดย 1) ผลการประเมินความสำเร็จโครงการบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2555 ในระดับผลผลิต บรรลุเป้าหมายเกือบทุกตัวชี้วัด ยกเว้นตัวชี้วัดประสิทธิภาพการใช้จ่ายงบประมาณ เบิกจ่ายงบประมาณได้เพียงร้อยละ 73.85 ปัญหาและอุปสรรคการดำเนินการโครงการฯ ได้แก่ การประสานงานหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ปัญหาที่เกิดจากตัวผู้รับผิดชอบโครงการฯ และปัญหาในการดำเนินงาน 2) ผลประเมินผลการบูรณาการงานวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอนและการวิจัย พบว่าไม่บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ซึ่งมีผลการดำเนินการร้อยละ 31.01 และ ร้อยละ 27.27 3) ผลประเมินผลการนำความรู้และประสบการณ์จากการบริการวิชาการแก่สังคมในด้านการนำไปใช้ประโยชน์และความพึงพอใจของผู้รับบริการวิชาการแก่สังคม บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ทั้ง 2 ด้าน และ 4) ข้อเสนอแนะแนวทางในการนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาการจัดบริการวิชาการแก่สังคมของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ในด้านการพัฒนาระบบและกลไกหรือกิจกรรมการให้บริการวิชาการแก่สังคม ในระดับนโยบายควรให้หน่วยงานมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนโครงการบริการวิชาการแก่สังคมตามพันธกิจของหน่วยงานเป็นหลัก แทนการกระจายตามหน่วยงาน ระดับการนำไปถ่ายทอดสู่การปฏิบัติ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ศูนย์ประสานงานการประกันคุณภาพการศึกษา และกองแผนงานควรหารือร่วมกันในการกำหนดรายละเอียดเกณฑ์ที่เป็นรูปธรรม วิธีการจัดเก็บข้อมูล และหลักฐานที่ชัดเจน และแจ้งให้ผู้เกี่ยวข้องทราบและปฏิบัติ การติดตามผลกระทบของโครงการให้ผู้รับผิดชอบโครงการระบุให้ชัดเจนตั้งแต่ขั้นตอนการส่งแบบข้อเสนอโครงการ และในด้านการบูรณาการงานบริการวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอนและการวิจัย ระดับนโยบาย ในการจัดทำแผนบริการวิชาการสังคมนควรให้สาขาวิชามีส่วนร่วมในการจัดทำแผนงานบริการวิชาการแก่สังคม โดยบูรณาการในการให้บริการวิชาการแก่สังคม การเรียนการสอน และการทำวิจัยที่เป็นรูปธรรม และกองแผนงานควรประสานงานแจ้งสถาบันวิจัยและพัฒนาทราบเพื่อจัดทำปฏิทินการดำเนินงานให้ผู้รับผิดชอบโครงการสามารถดำเนินการแล้วเสร็จในปีงบประมาณที่เสนอขอรับงบประมาณ

2.2.2 กลุ่มเศรษฐกิจ สังคม การเมือง เป็นงานวิจัยที่มุ่งการให้บริการความรู้ทางวิชาการวิชาชีพในด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง แก่ประชาชน ชุมชน และกลุ่มเป้าหมายเพื่อให้ได้รับความรู้ การพัฒนาความสามารถ และเพิ่มทักษะในการดำเนินงานและดำเนินชีวิตที่มีประสิทธิภาพ โดยแบ่งเป็นการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ การพัฒนาความรู้ การประเมินหลักสูตร การวิจัยชุมชน และการบริหารองค์กร มีจำนวนอย่างละ 1 เรื่อง ดังนี้

1) การพัฒนาแหล่งเรียนรู้ในสถานประกอบการเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตแก่แรงงานในสถานประกอบการ (สุมาลี สังข์ศรี, 2552) ที่กำหนดวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อ

1) ศึกษาสภาพและปัญหาในการศึกษาหรือการรับความรู้ของแรงงานในสถานประกอบการ 2) ศึกษาความคิดเห็นของแรงงาน ผู้บริหารสถานประกอบการ และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องต่อแนวทางการจัดแหล่งเรียนรู้ในสถานประกอบการ และ 3) เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดแหล่งเรียนรู้ในสถานประกอบการ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต

วิธีการวิจัย โดยในชั้น 1) ศึกษาสภาพและปัญหาในการศึกษาหรือการรับความรู้ของแรงงานในสถานประกอบการ 2) ศึกษาความคิดเห็นของแรงงาน ผู้บริหารสถานประกอบการ และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องต่อแนวทางการจัดแหล่งเรียนรู้ในสถานประกอบการ จากการสอบถามข้อมูลจากแรงงาน และสัมภาษณ์ผู้บริหารสถานประกอบการ จำนวน 5 แห่ง และสอบถามเจ้าหน้าที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาฝีมือแรงงาน และ 3) การพัฒนารูปแบบการจัดแหล่งเรียนรู้โดยการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากข้อ 1 และ 3 มาสังเคราะห์รูปแบบของแหล่งเรียนรู้ในสถานประกอบการ และการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ ประกอบด้วย เจ้าหน้าที่ศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัดนนทบุรี เจ้าหน้าที่ศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัดปทุมธานี ศูนย์จัดหางาน E-job Center กระทรวงแรงงาน เจ้าหน้าที่แรงงานจังหวัดนนทบุรี เจ้าหน้าที่แรงงานจังหวัดปทุมธานี เจ้าหน้าที่สวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดปทุมธานี ผู้อำนวยการสำนักงานการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดปทุมธานี ผู้อำนวยการสำนักงานการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดนนทบุรี ผู้บริหารบริษัทจงสถิต จำกัด และผู้บริหารบริษัท ส.ศิลป์ จำกัด เพื่อวิพากษ์ร่างรูปแบบแหล่งเรียนรู้ในสถานประกอบการ เพื่อนำข้อเสนอแนะมาปรับรูปแบบแหล่งการเรียนรู้ในสถานประกอบการ ให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ผลการวิจัยพบว่าตอบตามวัตถุประสงค์การวิจัย โดย 1) การรับความรู้ของแรงงานในสถานประกอบการ แรงงานส่วนใหญ่มีโอกาสแสวงหาความรู้เพิ่มเติมจากสื่อต่างๆ และจากการอบรมที่สถานประกอบการจัดให้ ส่วนใหญ่เป็นความรู้เกี่ยวกับอาชีพที่ทำ ความรู้ที่แรงงานได้รับส่วนใหญ่มาจากโทรทัศน์ โดยใช้เวลาว่างช่วงพัก และหลังเลิกงาน 2) ความต้องการแหล่งเรียนรู้ในสถานประกอบการ แรงงานส่วนใหญ่ต้องการให้มีแหล่งเรียนรู้ในสถานประกอบการเพราะเห็นว่าแหล่งเรียนรู้ให้ประโยชน์แก่แรงงานมาก แรงงานต้องการรับความรู้จากสื่อหลายชนิด คือ สิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ และวิทยากร สิ่งพิมพ์ที่ต้องการคือหนังสือพิมพ์ และสื่ออิเล็กทรอนิกส์คือ คอมพิวเตอร์ แรงงานต้องการให้ผู้บริหารจัดการงบประมาณและเป็นผู้บริหารแหล่งเรียนรู้ และ 3) รูปแบบแหล่งเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นประกอบด้วย องค์ประกอบ 12 ด้าน คือ จุดประสงค์ของแหล่งเรียนรู้ ด้านที่ตั้งของแหล่งเรียนรู้ ด้านผู้รับผิดชอบดูแล ด้านประเภทของความรู้ที่แรงงานต้องการ ด้านประเภทของสื่อสิ่งพิมพ์ที่ควรจัดด้านเนื้อหาในสื่อสิ่งพิมพ์ ด้านประเภทสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ด้านกิจกรรมที่ควรจัดด้านการบริหารจัดการงบประมาณ ด้านสิ่งที่แรงงานต้องการให้สถานประกอบการช่วยเหลือและด้านการมีส่วนร่วมของแรงงานในแหล่งเรียนรู้ และเมื่อนำรูปแบบ

ไปทดลองใช้ปรากฏว่าทั้งแรงงานและผู้บริหารสถานประกอบการ เห็นด้วยและมีความพึงพอใจต่อรูปแบบของแหล่งเรียนรู้ในสถานประกอบการ

2) การพัฒนาองค์ความรู้และสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ครอบครัวศึกษา: ครอบครัวแบบพอเพียง ระยะที่ 2 (จิตตินันท์ เดชะคุปต์ และคณะ, 2553) ที่กำหนดวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อ (1) ค้นหาตัวอย่างของครอบครัวแบบพอเพียงในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง (ฝั่งตะวันตก) จำนวน 6 จังหวัด คือ สุพรรณบุรี นครปฐม ราชบุรี กาญจนบุรี เพชรบุรี และประจวบคีรีขันธ์ (2) ถอดบทเรียนเรื่องราวของครอบครัวตัวอย่าง สำหรับให้นำเสนอเป็นองค์ความรู้เกี่ยวกับการใช้ชีวิตครอบครัวแบบพอเพียงบนโฮมเพจที่พัฒนาขึ้นใหม่ เพื่อให้บริการเผยแพร่องค์ความรู้เกี่ยวกับการใช้ชีวิตครอบครัวแบบพอเพียง ผ่านหน้าบนเว็บไซต์ของสาขาวิชามนุษยนิเวศศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (ภายใต้การดำเนินงานของศูนย์วิจัยและพัฒนาครอบครัวไทย)

วิธีการวิจัย โดยในขั้น (1) ค้นหาตัวอย่างของครอบครัวแบบพอเพียงในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง (ฝั่งตะวันตก) ในจังหวัดสุพรรณบุรี นครปฐม ราชบุรี กาญจนบุรี เพชรบุรี และประจวบคีรีขันธ์ โดยการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อติดต่อกลุ่มเป้าหมายในการสัมภาษณ์เจาะลึกการใช้ชีวิตครอบครัวแบบพอเพียงที่ได้รับการคัดเลือกการเป็นครอบครัวที่ดำเนินชีวิตโดยยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นรากฐานชีวิตตามเกณฑ์ตัวชี้วัด 6X2 ใน 6 ด้าน ได้แก่ การลดรายจ่าย การเพิ่มรายได้ การประหยัด การเรียนรู้ การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน และการเอื้ออารีต่อกัน (2) ถอดบทเรียนเรื่องราวของครอบครัวตัวอย่าง สำหรับให้นำเสนอเป็นองค์ความรู้เกี่ยวกับการใช้ชีวิตครอบครัวแบบพอเพียงบนโฮมเพจที่พัฒนาขึ้นใหม่ โดยการสัมภาษณ์เฉพาะรายการครอบครัวที่มีการใช้ชีวิตครอบครัวแบบพอเพียง นำเสนอเนื้อหาสาระและภาพประกอบที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าข้อมูล จากสื่อสิ่งพิมพ์และสื่อที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งการลงพื้นที่ภาคสนาม ตามโครงสร้างที่กำหนด เพื่อเผยแพร่องค์ความรู้และสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ครอบครัวศึกษาผ่านเว็บไซต์ของศูนย์ความรู้เพื่อบริการสังคม และ (3) ประเมินหน้าจอบนโฮมเพจ e-Family Learning โดยสอบถามความคิดเห็นของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับโครงการวิจัย ผู้ปฏิบัติงานด้านครอบครัวทั้งภาครัฐและเอกชน รวมทั้งประชาชนหรือผู้สนใจทั่วไป ประเมินผลผู้เข้าเยี่ยมชมเว็บไซต์ที่เป็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับโครงการวิจัย นิสิต/นักศึกษา ประชาชนและผู้สนใจทั่วไปและปรับแก้ไขเนื้อหาสาระในแต่ละระยะของการนำเสนอข้อมูลตามความเหมาะสมจนกระทั่งได้รูปแบบที่มีความชัดเจน

ผลการวิจัยพบว่าตอบตามวัตถุประสงค์การวิจัย โดย (1) ตัวอย่างครอบครัวแบบพอเพียงส่วนใหญ่มีการดำเนินชีวิตโดยยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 9 เป็นแนวทางในการปฏิบัติ ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม (2) ปัจจัยที่ส่งผลให้ครอบครัวแบบพอเพียง อยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข คือ (ก) ปัจจัยด้านพื้นฐานครอบครัว ส่วนใหญ่พ่อแม่ลูกและปู่ย่าตายาย อาศัยอยู่ด้วยกัน เป็นลักษณะครอบครัว

ขยาย (ข) ปัจจัยด้านหลักธรรมในการดำเนินชีวิตครอบครัว หัวหน้าครอบครัวทำตนเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับคนในครอบครัว (ค) ปัจจัยด้านที่อยู่อาศัย ครอบครัวส่วนใหญ่จะปลูกเป็นบ้านไม้ยกพื้นใต้ถุนสูง และบริเวณรอบบ้านจะปลูกต้นไม้ใหญ่ มีการปลูกพืชผักสวนครัว (ง) ปัจจัยด้านชีวิตความเป็นอยู่ ใช้ชีวิตอย่างพอประมาณ พออยู่พอกินพอใช้ มีชีวิตพอเพียง และไม่ประมาท มีการวางแผนอย่างรอบคอบก่อนการลงทุน และ (จ) ปัจจัยด้านช่วยเหลือสังคม หัวหน้าครอบครัวเป็นที่ยอมรับของคนในชุมชน และเป็นผู้เสียสละช่วยเหลืองานของส่วนรวม (3) การประเมินการนำเสนอรูปแบบเว็บไซต์ ในระยะที่ 2 พบว่า ผู้ประเมินส่วนใหญ่แสดงความเห็นตรงกันในระดับมากที่สุดต่อประเด็นเกี่ยวกับความน่าสนใจของการนำเสนอเนื้อหา โดยเฉพาะเนื้อหา ที่นำเสนอมีความแปลกใหม่ทันสมัย มีประโยชน์และน่าสนใจ

3) การประเมินหลักสูตรการศึกษาทางไกล เรื่อง การดำรงชีวิตตามวิถีเศรษฐกิจพอเพียง (พงค์พันธุ์ เขียวศิริบุญและคณะ, 2554) ที่กำหนดวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อประเมินหลักสูตรการศึกษาทางไกล เรื่อง การดำรงชีวิตตามวิถีเศรษฐกิจพอเพียง ด้านบริบท ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลผลิตและผลลัพธ์ และผลกระทบและการเปลี่ยนแปลง

วิธีการวิจัย โดยใช้รูปแบบการประเมินหลักสูตรแบบ CIPP Model โดยเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพ ที่พิจารณาจาก (1) การประเมินบริบท (Context) ที่ประเมินวัตถุประสงค์ของหลักสูตร จากผู้เรียน ผู้จัดการเรียนรู้ และทีมงานสนับสนุน ด้วยการสอบถาม สัมภาษณ์เจาะลึก (Focus Group Interview) และการสัมมนาระดมสมอง (2) การประเมินปัจจัยเบื้องต้น (Input) ที่ประเมิน หลักสูตร เนื้อหาวิชา ชุดสื่อทางไกล อุปกรณ์ สถานที่ คุณสมบัติของผู้เรียน คุณสมบัติของผู้จัดการเรียนรู้ คุณสมบัติของทีมงานสนับสนุน จากผู้เรียน ผู้จัดการเรียนรู้ และทีมงานสนับสนุน ด้วยการสอบถาม สัมภาษณ์เจาะลึก (Focus Group Interview) การสัมมนาระดมสมอง และการบันทึกการเรียนรู้ของผู้เรียนและผู้จัดการเรียนรู้ (3) การประเมินกระบวนการ (Process) ที่ประเมินการจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลหลักสูตร การบริหารหลักสูตร จากผู้เรียน ผู้จัดการเรียนรู้ และทีมงานสนับสนุน ด้วยการสอบถาม สัมภาษณ์เจาะลึก (Focus Group Interview) และการสัมมนาระดมสมอง และการบันทึกการเรียนรู้ของผู้เรียนและผู้จัดการเรียนรู้ และ (4) ผลผลิตของหลักสูตร (Product) ที่ประเมินผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ ความพึงพอใจ การนำความรู้ในหลักสูตรไปปฏิบัติจากผู้เรียน ผู้จัดการเรียนรู้ และทีมงานสนับสนุน ด้วยการสอบถาม สัมภาษณ์เจาะลึก (Focus Group Interview) และการสัมมนาระดมสมอง และการบันทึกการเรียนรู้ของผู้เรียนและผู้จัดการเรียนรู้

ผลการวิจัยตอบตามวัตถุประสงค์การวิจัย โดยพบว่า (1) ด้านบริบทของหลักสูตร ประमाणครึ่งหนึ่งของผู้เข้าเรียนรู้ มีวัตถุประสงค์ในการเข้าร่วมเรียนรู้ตามหลักสูตรนี้ เพื่อเพิ่มพูนความรู้ กว่าหนึ่งในสามของผู้จัดการการเรียนรู้ รับผิดชอบศูนย์เรียนรู้ที่จำนวนผู้เรียนรู้ต่ำกว่า 15 คน กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อวัตถุประสงค์ของหลักสูตรทั้ง 5 ข้อ อยู่ใน 2 ระดับ คือมาก

และมากที่สุด (2) ด้านปัจจัยเบื้องต้นของหลักสูตร กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อโครงสร้างของหลักสูตรและเนื้อหาวิชา ทั้ง 6 หมวดวิชา อยู่ใน 2 ระดับ คือมาก และมากที่สุด และมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของปัจจัยเกื้อหนุนต่างๆ ของหลักสูตร อยู่ใน 2 ระดับ คือมาก และมากที่สุด (3) ด้านกระบวนการของหลักสูตร กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อความเหมาะสมของความเหมาะสมของกระบวนการของหลักสูตร ทั้ง 4 ด้าน อยู่ใน 2 ระดับ คือมาก และมากที่สุด (4) ด้านผลผลิตของหลักสูตร กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อความคิดเห็นเกี่ยวกับผลผลิตของหลักสูตร ทั้ง 2 ด้าน อยู่ใน 2 ระดับ คือมาก และมากที่สุด (5) ด้านการเปลี่ยนแปลงจากการเรียนรู้ โดยการเปลี่ยนแปลงในระดับบุคคล คือ มีการนำความรู้ที่ได้ไปปฏิบัติ การเปลี่ยนแปลงในระดับกลุ่ม คือ เกิดความสามัคคีในกลุ่ม และเกิดกลุ่มกิจกรรมการผลิตต่างๆ ตามที่เรียนรู้ การเปลี่ยนแปลงในระดับชุมชน คือ คนในชุมชนมีความรู้เพิ่มขึ้น การเปลี่ยนแปลงในระดับหน่วยงาน คือ มีหน่วยงานต่างๆ มาทำงานร่วมกันมากขึ้น และ (6) ด้านเงื่อนไขและปัจจัยภายนอกที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ในมิติต่างๆ โดยปัจจัยเกื้อหนุนการเรียนรู้ให้ประสบความสำเร็จ คือ การมีหน่วยงานต่างๆ มาดำเนินงานร่วมกัน สภาพแวดล้อมเอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ และการสนับสนุนการจัดการเรียนรู้งบประมาณ และการประสานงาน ส่วนปัจจัยอุปสรรคในการเรียนรู้ คือ ตัวผู้เรียนเอง สถานที่เรียนรู้ อุปกรณ์ และเวลาในการเรียนรู้ ไม่ค่อยมีเวลา ว่างไม่ตรงกัน สำหรับข้อมูลความคิดเห็นอื่นที่เกี่ยวกับการใช้หลักสูตรเพื่อปรับปรุงหลักสูตรมีดังนี้ ควรมีการปรับปรุงหลักสูตรมีเนื้อหาหลากหลาย สื่อวีดิทัศน์ และสื่ออื่นๆ สถานที่เรียนรู้ อุปกรณ์ มีกระบวนการเรียนรู้ที่ชัดเจนเข้าใจง่าย มีการติดตามและเยี่ยมศูนย์ และส่งเสริมอาชีพจากการเรียนรู้เพื่อให้เกิดรายได้

4) โครงการวิจัยชุมชนกับการจัดการอุทกภัยธรรมชาติ: กรณีศึกษาชุมชนลุ่มน้ำเจ้าพระยาและท่าจีน (มัญญ โต้ะยามา และคณะ, 2556) ที่กำหนดวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อศึกษา (1) สภาพทั่วไปของชุมชนที่มีความสามารถจัดการอุทกภัย (2) วิธีการบริหารจัดการและปัจจัยที่เกี่ยวข้องที่ทำให้ชุมชนประสบผลสำเร็จ (3) ปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการกับอุทกภัยในปี 2554 และ (4) สร้างแบบจำลองที่แสดงถึงรูปแบบที่เหมาะสมในการจัดการกับอุทกภัยของชุมชน

วิธีการวิจัย เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ มีรูปแบบการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (PAR) โดยใช้ข้อมูลปฐมภูมิจากการสัมภาษณ์เชิงลึก/สนทนากลุ่มกับผู้นำชุมชน และหัวหน้าครัวเรือน จากชุมชนริมคลองมหาสวัสดิ์ กรุงเทพมหานคร ชุมชนปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี และชุมชนบางระกำ จังหวัดนครปฐม และการสัมภาษณ์/แบบสอบถามกับผู้บริหาร/ผู้แทนหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และใช้ข้อมูลทุติยภูมิที่เกี่ยวข้อง ข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์เชิงพรรณนาและเชิงเนื้อหา

ผลการวิจัยตอบตามวัตถุประสงค์การวิจัย โดยพบว่า (1) ทั้ง 3 ชุมชนมีความคุ้นเคยกับการเผชิญสภาพน้ำท่วมฉับพลันที่เกิดขึ้นเป็นประจำทุกปี คนในชุมชนริมคลองมหาสวัสดิ์และปากเกร็ดส่วนใหญ่ประกอบอาชีพในภาคอุตสาหกรรมและบริการ ส่วนในชุมชน

บางระกำประกอบอาชีพเกษตรกรรม ทุกชุมชนมีการสร้างเครือข่ายภายในชุมชน การรวมกลุ่มและ
 ค้นเคยกับการทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกันเป็นประจำ (2) การจัดการอุทกภัยของชุมชนทั้ง 3 ช่วง คือ
 ก่อนเกิด ระหว่างเกิดและภายหลังเกิดอุทกภัย มีทั้งมาตรการที่เป็นสิ่งก่อสร้างและไม่ก่อสร้าง
 สมาชิกในชุมชนส่วนใหญ่มีส่วนร่วมผ่านเครือข่ายภายในชุมชนที่มีอยู่แล้วและการเสียสละของ
 สมาชิก รวมทั้งการได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและเครือข่ายชุมชนภายนอก ปัจจัย
 หลักที่ทำให้ประสบความสำเร็จในช่วงก่อนเกิดและระหว่างเกิดอุทกภัย คือ การเตรียมการล่วงหน้า
 ดี ในช่วงหลังเกิด คือ ความร่วมแรงร่วมใจและความสามัคคีของสมาชิก นอกจากนี้ยังมีความเข้มแข็ง
 ของผู้นำชุมชน และชุมชนมีประสบการณ์รับมืออุทกภัย (3) ปัญหาอุปสรรคของชุมชนในช่วงก่อนเกิด
 อุทกภัยคือ ขาดข้อมูลเกี่ยวข้องที่ชัดเจน ครบถ้วนและทันสมัยสถานการณ์ และทรัพยากรไม่เพียงพอ
 ในช่วงเกิดอุทกภัยคือ การเดินทางเข้าออกชุมชน สุขอนามัยและขยะสิ่งปฏิกูล การเคลื่อนย้ายผู้ป่วย
 อาหารและน้ำไม่เพียงพอ ในช่วงหลังเกิด คือ การชดเชยความเสียหาย ส่วนปัญหาของหน่วยงานที่
 เกี่ยวข้องคือ พื้นที่ประสบภัยกว้างทำให้ดูแลไม่ทั่วถึง คนในชุมชนไม่ให้ความร่วมมือจากในการ
 เคลื่อนย้ายไปยังจุดอพยพ ความหลากหลายของปัญหาในชุมชนเจ้าหน้าที่ไม่เพียงพอและบางคนมี
 อคติ สำหรับข้อเสนอแนะของชุมชน ได้แก่ การเข้าถึงข้อมูลที่เกี่ยวข้อง การวางแผนเตรียมการ
 ล่วงหน้า มีผู้รับผิดชอบล่วงหน้าชัดเจนและเป็นระบบ การประสานงานระหว่างภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง
 การจัดการเรื่องอาหารและสิ่งของจำเป็น การชดเชยความเสียหายที่เป็นระบบและเป็นธรรมขั้นตอนไม่
 ยุ่งยาก และการจัดระบบการประสานงานด้านการฟื้นฟูจากหน่วยงานภายนอก และ (4) แบบจำลอง
 การจัดการอุทกภัยของชุมชน ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน คือ การเข้าใจบริบทของชุมชน การจัดการ
 อุทกภัยของชุมชนที่เป็นอยู่ การจัดวางระบบการจัดการและแนวทางการดำเนินการจัดการอุทกภัย
 ของชุมชน การดำเนินการจัดการอุทกภัยทั้ง 3 ระยะ และการสรุปและประเมินผล สำหรับการวางแผน
 แผนการจัดการอุทกภัยในระยะยาว

5) การเป็นองค์กรเชิงกลยุทธ์ของกระทรวงการคลัง (เทพศักดิ์ บุญรัตน์พันธ์,
 2557) ที่กำหนดวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อ (1) ศึกษาระดับการเป็นองค์กรเชิงกลยุทธ์ของ
 กระทรวงการคลังที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน (2) ศึกษาปัจจัยต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาให้เป็นองค์กร
 เชิงกลยุทธ์ของกระทรวงการคลัง และ (3) เสนอแนะการบริหารงานของกระทรวงการคลังไปสู่การ
 เป็นองค์กรเชิงกลยุทธ์สมัยใหม่

วิธีการวิจัย โดยใช้แบบการวิจัยไม่ทดลอง ด้วยการวิจัยเชิงสำรวจที่เน้นการ
 วิจัยแบบตัดขวาง ผสมผสานกับการวิจัยเชิงคุณภาพที่เน้นการสัมภาษณ์ โดย (1) ระดับการเป็น
 องค์กรเชิงกลยุทธ์ และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเป็นองค์กรเชิงกลยุทธ์ โดยการสอบถามจากตัวแทน
 บุคลากรสังกัดสำนักนโยบายและแผนของกรมต่างๆ (2) การประเมินการเป็นองค์กรเชิงกลยุทธ์ของ
 กระทรวงการคลัง ในด้านจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และข้อจำกัด โดยสัมภาษณ์ผู้บริหารระดับสูง คือ
 ที่ปรึกษาด้านนโยบายและยุทธศาสตร์ของกระทรวงการคลัง และผู้บริหารที่เป็นผู้อำนวยการสำนัก

นโยบายและแผน และ (3) ข้อเสนอแนะการบริหารงานของกระทรวงการคลังไปสู่การเป็นองค์กรเชิงกลยุทธ์ โดยเน้นการวิจัยเชิงคุณภาพ จากการนำข้อค้นพบจากการวิจัยมาวิเคราะห์และนำมาเสนอแนะต่อไป

ผลการวิจัยตอบตามวัตถุประสงค์การวิจัย โดยพบว่า (1) ความสำเร็จในการบรรลุเป้าหมายแผนยุทธศาสตร์ของกระทรวงการคลังมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.34 และผลการทดสอบสมมติฐาน คือ เป็นไปตามสมมติฐานที่ได้กำหนดไว้ การเป็นองค์กรเชิงกลยุทธ์ของกระทรวงการคลังมีไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 โดยมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.00 (2) ปัจจัยการกระตุ้นการเปลี่ยนแปลงให้เกิดขึ้นแก่ผู้บริหารขององค์กร ปัจจัยการแปลงยุทธศาสตร์ไปสู่การปฏิบัติ และปัจจัยการปรับการบริหารงานองค์กรให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ รวมกันมีความสามารถในการอธิบายความผันแปรเรื่องระดับการเป็นองค์กรเชิงกลยุทธ์ของกระทรวงการคลัง ได้ร้อยละ 83.7 โดยมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 และ (3) การบริหารงานของกระทรวงการคลังไปสู่การเป็นองค์กรเชิงกลยุทธ์สมัยใหม่ ผู้บริหารระดับสูงจะต้องมีความผูกพันและมีความกระตือรือร้นสูงต่อการบริหารงานของกระทรวงให้บรรลุวิสัยทัศน์และเป้าหมายของกระทรวงการคลังที่กำหนดไว้ มีการทำแผนการเปลี่ยนแปลงหรือ Road Map Plan ของกระทรวงการคลังให้เห็นอย่างชัดเจน การปรับวิสัยทัศน์และกลยุทธ์ของกระทรวงการคลังให้มีความแหลมคมและชัดเจนอยู่เสมอ

2.2.3 กลุ่มการเกษตร เป็นงานวิจัยที่มุ่งการให้บริการพัฒนาความรู้ทางวิชาการวิชาชีพทางการเกษตร แก่นักการเกษตร เกษตรกร ประชาชน ชุมชน และกลุ่มเป้าหมายให้ได้รับความรู้การพัฒนาความสามารถ และเพิ่มทักษะในการจัดการด้านการเกษตร มีจำนวน 1 เรื่อง คือ การวิเคราะห์เปรียบเทียบปัจจัยส่งเสริมความสำเร็จด้านการผลิตและการตลาดในการผลิตผักปลอดสารพิษระหว่างสมาชิกกลุ่มเกษตรกรและเกษตรกรทั่วไป ในอำเภอวังน้ำเขียว (สมบัติ พันธวิศิษฎ์, 2557) ที่กำหนดวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อศึกษา 1) สภาพทั่วไปของการผลิตและการตลาดผักปลอดสารเคมี ตลอดจนปัญหาอุปสรรคในการผลิตจากสมาชิกกลุ่มเกษตรกรและเกษตรกรทั่วไป 2) ปัจจัยกำหนดความสำเร็จด้านการผลิตและการตลาดของสมาชิกกลุ่มเกษตรกรที่มีแนวปฏิบัติที่ดี 3) ปัจจัยกำหนดความสำเร็จด้านการผลิตและการตลาดของเกษตรกรทั่วไปที่มีแนวปฏิบัติที่ดี 4) เปรียบเทียบปัจจัยกำหนดความสำเร็จด้านการผลิตและการตลาดระหว่างสมาชิกกลุ่มเกษตรกรและเกษตรกรทั่วไปที่มีแนวปฏิบัติที่ดี และ 5) จัดทำข้อเสนอแนวทางในการพัฒนาการผลิตและการตลาดผักปลอดสารเคมีสำหรับสมาชิกกลุ่มเกษตรกรและเกษตรกรทั่วไปในอำเภอวังน้ำเขียว จังหวัดนครราชสีมา

วิธีการวิจัย โดยการสัมภาษณ์สมาชิกกลุ่มเกษตรกรและเกษตรกรทั่วไปผู้ปลูกผักปลอดสารเคมี จัดสัมภาษณ์กลุ่มย่อยกลุ่มเกษตรกรในประเด็นวัตถุประสงค์และเป้าหมายการดำเนินงานของกลุ่ม จำนวนสมาชิกและการช่วยเหลือ ผลประกอบการ และแนวโน้มการเติบโต จุดแข็ง จุดอ่อนและปัญหาอุปสรรคการดำเนินงาน สัมภาษณ์ผู้รับซื้อผลผลิตขนาดใหญ่ เครื่องมือที่ใช้

ในการวิจัยเป็นแบบสัมภาษณ์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นสมาชิกกลุ่มเกษตรกรผู้ผลิตผักปลอดสารเคมี กลุ่มเกษตรกรทั่วไป และผู้รับซื้อผลผลิต ในเขตพื้นที่วังน้ำเขียว จังหวัดนครราชสีมา

ผลการวิจัยพบว่าตอบตามวัตถุประสงค์การวิจัย โดย 1) พื้นที่ปลูกผักปลอดสารเคมีกระจายอยู่ทั่วทั้งอำเภอวังน้ำเขียว โดยบริเวณที่ปลูกหนาแน่นที่สุดอยู่บริเวณองค์การบริหารส่วนตำบลไทยสามัคคีและวังน้ำเขียว ส่วนใหญ่มีพื้นที่ปลูกระหว่าง 2-2.9 ไร่ ปัญหาสำคัญด้านการผลิตของสมาชิกกลุ่มเกษตรกรและ เกษตรกรทั่วไปคือ ผลผลิตไม่เพียงพอต่อความต้องการของตลาดและขาดความต่อเนื่องของผลผลิต 2) ปัจจัยกำหนดความสำเร็จด้านการผลิตและการตลาดของเกษตรกรที่มีแนวปฏิบัติที่ดี ได้แก่ ผลผลิตที่ได้เป็นไปตามมาตรฐานเกษตรปลอดภัย การมีแนวปฏิบัติที่ดีตามมาตรฐานการผลิต ผักปลอดสารพิษ และการมีผลผลิตที่เพียงพอ 3) ปัจจัยกำหนดความสำเร็จด้านการผลิตและการตลาดของเกษตรกรที่มีแนวปฏิบัติที่ดี ได้แก่ การมีผลผลิตที่เพียงพอ ผลผลิตออกสู่ตลาดอย่างต่อเนื่อง ผลผลิตที่ได้เป็นไปตามความต้องการของผู้ซื้อ 4) ปัจจัยกำหนดความสำเร็จด้าน การผลิตและการตลาดของเกษตรกรที่มีแนวปฏิบัติที่ดีทั้งสองกลุ่ม การมีปริมาณผลผลิตที่เพียงพอต่อความต้องการตลาด และ 5) แนวทางส่งเสริมการผลิตและการตลาดควรเน้นการส่งเสริมด้านการ พัฒนาเทคโนโลยีการผลิตเพื่อให้ได้ผลผลิตที่ต่อเนื่องตลอดปี และการนำผักทางเลือกมาปลูกทดแทน ในบางฤดูกาล

2.2.4 กลุ่มศิลปินวัฒนธรรม คุณธรรม จริยธรรม เป็นงานวิจัยที่มุ่งการให้ความรู้ทางวิชาการด้านศิลปวัฒนธรรม คุณธรรม จริยธรรม แก่ประชาชน ชุมชน และกลุ่มเป้าหมายให้มีการดำเนินงานและดำเนินชีวิตที่ดี มีจำนวน 1 เรื่อง คือ ธรรมนูญในการบริหารงานป่าไม้ของนายตรี กกกำแหง อดีตอธิบดีกรมป่าไม้ (ดุสิต เวชกิจ, 2557) ที่กำหนดวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อศึกษา ประวัติส่วนตัวและประวัติการทำงานของนายตรี กกกำแหง วิเคราะห์และสังเคราะห์ประสบการณ์ด้านชีวิตส่วนตัว ประสบการณ์ด้านสังคม บทบาท พฤติกรรมและผลงานการบริหารงานที่เข้ากับหลักธรรมนูญในการบริหารงานป่าไม้ของนายตรี กกกำแหง และจัดทำสื่อวีดิทัศน์เผยแพร่คุณความดีและหลักธรรมนูญของนายตรี กกกำแหง

วิธีการวิจัย โดยเก็บรวบรวมข้อมูลตามประเด็นหลักธรรมนูญที่กำหนดไว้ จาก 2 แหล่ง คือข้อมูลจากการค้นคว้าเอกสารจากห้องสมุดและแหล่งข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง และการสัมภาษณ์เชิงลึกบุคคลที่เคยมีประสบการณ์ทั้งในด้านชีวิตส่วนตัวและชีวิตทำงานด้านการป่าไม้กับนายตรี กกกำแหง เพื่อการวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูล สรุปพฤติกรรมของนายตรี กกกำแหง ที่เกี่ยวข้องกับหลักธรรมนูญในการบริหารงานกรมป่าไม้ และจัดทำบทวีดิทัศน์พร้อมทำการบันทึกภาพเพื่อเผยแพร่ เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วยแบบสัมภาษณ์เชิงลึก และแบบบันทึกข้อมูล โดยกลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาเป็นกลุ่มผู้ที่มีประสบการณ์ในด้านชีวิตส่วนตัวและชีวิตการทำงานด้านการป่าไม้ร่วมกับนายตรี กกกำแหง ในช่วงดำรงตำแหน่งรองอธิบดีถึงอธิบดี

กรมป่าไม้ (พ.ศ. 2505-2516) โดยการเลือกกลุ่มผู้ให้ข้อมูลได้ใช้เทคนิคแบบสโนว์บอล (snowball sampling technique)

ผลการวิจัยพบว่าตอบตามวัตถุประสงค์การวิจัย โดยนำเสนอประวัติ นายตรี กกกำแหง ดังนี้ นายตรี กกกำแหง เกิดเมื่อวันที่ 26 พฤศจิกายน 2460 เป็นบุตร คนที่ 7 ของ นายบุญชัย-นางดี กกกำแหง ซึ่งค่อนข้างมีฐานะยากจนโดยประกอบอาชีพทำสวนผลไม้ที่อำเภอ บุคคโล จังหวัดธนบุรี ในช่วงการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยผ่านการศึกษาจากโรงเรียนเอกชน โรงเรียน วัดอินทาราม โรงเรียนวัดนวลนรดิศ และโรงเรียนมัธยมบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ตามลำดับในระหว่าง ปี พ.ศ. 2479-2480 เข้าศึกษาที่โรงเรียนป่าไม้ จังหวัดแพร่ ของกรมป่าไม้ ภายหลังเปลี่ยนเป็น คณะวนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และถึงแก่กรรมเมื่อวันที่ 8 สิงหาคม 2516 ด้วย โรคมะเร็งที่หลอดเสียง รวมอายุ 55 ปี 8 เดือน 12 วัน นายตรี กกกำแหง ได้สมรสกับนางสาว พวงแก้ว บุญเมือง เมื่อปี พ.ศ. 2498 มีบุตร 2 คน นายตรี กกกำแหง รักราชการที่กรมป่าไม้เพียง หน่วยงานเดียวตั้งแต่ปี พ.ศ. 2479 ในชั้นจัตวา โดยผ่านตำแหน่งสำคัญๆ ได้แก่ ป่าไม้เขตพิษณุโลก ป่าไม้เขตลำปาง ป่าไม้เขต นครสวรรค์ ระหว่างปี พ.ศ. 2505-2514 เป็นรองอธิบดีกรมป่าไม้ ในวันที่ 1 ตุลาคม 2514 ได้รับ แต่งตั้งและปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งอธิบดีกรมป่าไม้ จนกระทั่งเสียชีวิต โดยได้รับเครื่องราชอิสริยาภรณ์สูงสุด คือประถมาภรณ์มงกุฎไทย ในด้านธรรมาภิบาลในการ บริหารงานป่าไม้ของนายตรี กกกำแหง มีครบทั้ง 4 หลักการสำคัญ และ 10 หลักการย่อยที่ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการกำหนดไว้ ด้านที่โดดเด่นมากก็คือ ด้านเปิดเผย/ โปร่งใส โดยเฉพาะการมีความซื่อสัตย์สุจริต ด้านการรับผิดชอบ/สามารถตรวจสอบได้ ด้านหลัก นิติธรรมที่ยึดมั่นต่อกฎระเบียบ และด้านความรับผิดชอบทางการบริหารงานเกี่ยวกับคุณธรรมใน การปฏิบัติงาน สำหรับการจัดทำสื่อวีดิทัศน์ ได้นำเสนอสาระสำคัญที่เกี่ยวข้องกับประวัติส่วนตัว ประวัติการทำงาน และธรรมาภิบาลที่โดดเด่นของนายตรี กกกำแหง รวมทั้งปัจจัยที่ก่อให้เกิด ธรรมาภิบาลและผลกระทบที่เกิดขึ้นจากธรรมาภิบาล โดยมีความยาว 40 นาที